

Úradný vestník

Európskej únie

ISSN 1977-0790

L 197

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 55

24. júla 2012

Obsah

I *Legislatívne akty*

SMERNICE

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/18/EÚ zo 4. júla 2012 o kontrole nebezpečenstiev závažných havárií s prítomnosťou nebezpečných látok, ktorou sa mení a dopĺňa a následne zrušuje smernica Rady 96/82/ES ⁽¹⁾** 1

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/19/EÚ zo 4. júla 2012 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ) ⁽¹⁾** 38

Cena: 4 EUR

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

I

(Legislatívne akty)

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2012/18/EÚ

zo 4. júla 2012

o kontrole nebezpečenstiev závažných havárií s prítomnosťou nebezpečných látok, ktorou sa mení a dopĺňa a následne zrušuje smernica Rady 96/82/ES

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

(1) Smernicou Rady 96/82/ES z 9. decembra 1996 o kontrole nebezpečenstiev veľkých havárií s prítomnosťou nebezpečných látok ⁽³⁾ sa stanovujú pravidlá prevencie závažných havárií, ktoré by mohli vzniknúť v dôsledku určitých priemyselných činností a obmedzovania ich následkov na ľudské zdravie a životné prostredie.

(2) Závažné havárie majú často veľmi vážne následky, čo dokazujú havárie v mestách Seveso, Bhopal, Schweizerhalle, Enschede, Toulouse a Buncefield. Ich účinky môžu dokonca prekročiť hranice štátov. Z tohto dôvodu je potrebné prijať vhodné preventívne opatrenia s cieľom

zaručiť vysokú úroveň ochrany občanov, komunít a životného prostredia v celej Únii. Preto je dôležité zachovať existujúcu vysokú úroveň ochrany alebo ju zvýšiť.

(3) Smernica 96/82/ES pomohla pri znižovaní pravdepodobnosti vzniku takýchto havárií a ich následkov, a tým prispela k lepšej úrovni ochrany v celej Únii. Pri preskúmaní uvedenej smernice sa potvrdilo, že podiel závažných havárií zostal na stabilnej úrovni. Zatiaľ čo existujúce ustanovenia celkovo plnia svoj účel, vyžaduje sa niekoľko zmien s cieľom ďalej posilniť úroveň ochrany, najmä v súvislosti s prevenciou závažných havárií. Systém vytvorený smernicou 96/82/ES by sa zároveň mal prispôsobiť zmenám systému Únie na klasifikáciu látok a zmesí, na ktoré sa táto smernica vzťahuje. Okrem toho by sa mali objasniť a aktualizovať aj viaceré ďalšie ustanovenia.

(4) Preto je vhodné nahradiť smernicu 96/82/ES, aby sa zachovala a ďalej zvyšovala existujúca úroveň ochrany posilnením účinnosti a efektívnosti ustanovení a prípadným znížením zbytočnej administratívnej záťaže prostredníctvom zefektívnenia alebo zjednodušenia za predpokladu, že nebude ohrozená bezpečnosť a ochrana životného prostredia a ľudského zdravia. Nové ustanovenia by zároveň mali byť jasné, súdržné a zrozumiteľné, aby pomohli zlepšiť vykonávanie a vykonateľnosť, pričom úroveň ochrany ľudského zdravia a životného prostredia zostane prinajmenšom rovnaká alebo sa zvýši. Komisia by mala spolupracovať s členskými štátmi v otázke praktického uplatňovania tejto smernice. Táto spolupráca by okrem iného mala riešiť problém samoklasifikácie látok a zmesí. Podľa potreby by sa pri uplatňovaní tejto smernice mali zapojiť zainteresované strany, akými sú napríklad zástupcovia priemyslu, pracovníci a mimovládne organizácie podporujúce ochranu ľudského zdravia alebo životného prostredia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 248, 25.8.2011, s. 138.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 14. júna 2012 a rozhodnutie Rady z 26. júna 2012.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 10, 14.1.1997, s. 13.

- (5) V Dohovore Európskej hospodárskej komisie Organizácie Spojených národov o cezhraničných účinkoch priemyselných havárií, ktorý bol schválený v mene Únie rozhodnutím Rady 98/685/ES z 23. marca 1998 týkajúcim sa uzavretia dohovoru o cezhraničných účinkoch priemyselných havárií⁽¹⁾, sa stanovujú opatrenia týkajúce sa prevencie, pripravenosti a reakcie na priemyselné havárie schopné spôsobiť cezhraničné účinky, ako aj opatrenia medzinárodnej spolupráce v tejto oblasti. Smernicou 96/82/ES sa vykonáva tento dohovor v rámci práva Únie.
- (6) Závažné havárie môžu mať následky presahujúce hranice štátov a ekologické a hospodárske náklady havárie neznáša len dotknutý podnik, ale aj príslušné členské štáty. Preto je potrebné vypracovať a uplatňovať bezpečnostné opatrenia a opatrenia na zmenšenie rizík, aby sa predišlo prípadným haváriám, znížilo riziko opakovania havárií a minimalizovali ich prípadné dôsledky, čo by umožnilo zabezpečiť vysokú úroveň ochrany v celej Únii.
- (7) Ustanovenia tejto smernice by sa mali uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia práva Únie v oblasti zdravia a bezpečnosti pri práci a pracovného prostredia, a najmä bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia smernice Rady 89/391/EHS z 12. júna 1989 o zavádzaní opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov pri práci⁽²⁾.
- (8) Určité priemyselné činnosti by sa mali vyňať z rozsahu pôsobnosti tejto smernice za podmienky, že podliehajú iným právnym predpisom na úrovni Únie alebo na vnútroštátnej úrovni, ktoré zaisťujú rovnocennú úroveň bezpečnosti. Komisia by však mala aj naďalej skúmať, či v súčasnom regulačnom rámci nie sú žiadne významné medzery, najmä pokiaľ ide o nové a vznikajúce riziká z iných činností, ako aj zo špecifických nebezpečných látok, a v prípade potreby by mala predložiť legislatívny návrh s cieľom tieto medzery odstrániť.
- (9) V prílohe I k smernici 96/82/ES je uvedený zoznam nebezpečných látok zahrnutých do rozsahu jej pôsobnosti, okrem iného prostredníctvom odkazov na určité ustanovenia smernice Rady 67/548/EHS z 27. júna 1967 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok⁽³⁾, ako aj smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/45/ES z 31. mája 1999 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o klasifikácii, balení a označovaní nebezpečných prípravkov⁽⁴⁾. Smernice 67/548/EHS a 1999/45/ES boli nahradené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí⁽⁵⁾, ktorým sa v rámci Únie vykonáva globálny harmonizovaný systém klasifikácie a označovania chemických látok prijatý na medzinárodnej úrovni v rámci štruktúry Organizácie Spojených národov (OSN). V uvedenom nariadení sa zavádzajú nové triedy a kategórie nebezpečnosti, ktoré iba čiastočne zodpovedajú kategóriám používaným podľa uvedených zrušených smerníc. Niektoré látky alebo zmesi by však neboli klasifikované v tomto systéme, pretože v tomto rámci chýbajú kritériá. Prílohu I k smernici 96/82/ES je preto potrebné zmeniť a doplniť tak, aby sa zosúladiť s uvedeným nariadením a aby sa zároveň zachovala alebo ďalej zvyšovala úroveň ochrany ustanovená v uvedenej smernici.
- (10) Na účely klasifikácie upraveného bioplynu by sa mal zohľadniť celkový vývoj noriem v rámci Európskeho výboru pre normalizáciu (CEN).
- (11) Môžu sa vyskytnúť neželané účinky zosúladienia s nariadením (ES) č. 1272/2008 a následných prispôbení uvedenému nariadeniu, ktoré by ovplyvnili klasifikáciu látok a zmesí. Na základe kritérií obsiahnutých v tejto smernici by Komisia mala posúdiť, či nebezpečné látky bez ohľadu na svoju klasifikáciu nebezpečnosti nepredstavujú hrozbu závažnej havárie a v prípade potreby by mala predložiť legislatívny návrh na vylúčenie dotknutej nebezpečnej látky z rozsahu pôsobnosti tejto smernice. K posúdeniu by sa malo pristúpiť urýchlene, najmä po zmene klasifikácie látky alebo zmesi, aby sa zabránilo zbytočnému zaťaženiu prevádzkovateľov a príslušných orgánov v členských štátoch. Výnimky z rozsahu pôsobnosti tejto smernice by nemali brániť žiadnemu členskému štátu zachovať alebo zaviesť prísnejšie ochranné opatrenia.
- (12) Prevádzkovatelia by mali mať všeobecnú povinnosť prijať všetky nevyhnutné opatrenia na predchádzanie závažným haváriám a na zmiernenie ich následkov. Ak nebezpečné látky prítomné v podnikoch presahujú určité množstvá, prevádzkovateľ by mal príslušnému orgánu poskytnúť dostatočné informácie, ktoré mu umožnia identifikovať podnik, prítomné nebezpečné látky a potenciálne nebezpečenstvo. Ak sa to požaduje podľa vnútroštátneho práva, prevádzkovateľ by mal vypracovať aj program prevencie závažných priemyselných havárií (ďalej len „PPZH“) a poslať ho príslušnému orgánu, pričom v ňom stanoví svoj celkový prístup a opatrenia vrátane primeraných bezpečnostných riadiacich systémov s cieľom zvládnuť nebezpečenstvo vedúce k vzniku závažných havárií. Ak prevádzkovatelia určia a vyhodnotia nebezpečenstvá závažnej havárie, mali by venovať pozornosť aj nebezpečným látkam, ktoré môžu v podniku vzniknúť počas závažnej havárie.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 326, 3.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. ES 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 200, 30.7.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 353, 31.12.2008, s. 1.

- (13) Na poškodenia životného prostredia v dôsledku závažnej havárie sa za normálnych okolností vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/35/ES z 21. apríla 2004 o environmentálnej zodpovednosti pri prevencii a odstraňovaní environmentálnych škôd ⁽¹⁾.
- (14) Keď sa v dôsledku umiestnenia alebo blízkosti podnikov zvyšuje pravdepodobnosť vzniku závažných havárií alebo sa zhoršujú ich následky, prevádzkovatelia by mali v záujme zníženia rizika domino efektu spolupracovať na výmene primeraných informácií a informovaní verejnosti vrátane susedných podnikov, ktoré by mohli byť dotknuté.
- (15) S cieľom preukázať, že sa vykonali všetky nevyhnutné kroky na prevenciu závažných havárií, že boli vypracované havarijné plány a prijaté opatrenia pre takéto prípady, by mal prevádzkovateľ v prípade podnikov, v ktorých sú nebezpečné látky prítomné vo významnom množstve, poskytnúť príslušnému orgánu informácie v podobe bezpečnostnej správy. Táto správa by mala obsahovať údaje o podniku, prítomných nebezpečných látkach, zariadeniach alebo skladovacích zariadeniach, možných scenároch závažných havárií a analýze rizík, opatreniach v oblasti prevencie a zásahov a dostupných systémoch riadenia v záujme prevencie a zníženia rizika závažných havárií a prijatia potrebných opatrení na obmedzenie ich následkov. Riziko závažnej havárie by sa mohlo zvýšiť v dôsledku pravdepodobnosti prírodných katastrof súvisiacich s umiestnením podniku. Malo by sa to zohľadniť počas prípravy scenárov závažných havárií.
- (16) S cieľom pripraviť sa na havarijné situácie je v prípade podnikov, v ktorých sú nebezpečné látky prítomné vo významnom množstve, potrebné vypracovať vnútorné a vonkajšie havarijné plány a stanoviť postupy, ktoré zabezpečia, že sa tieto plány budú podľa potreby testovať, revidovať a vykonávať v prípade závažnej havárie alebo jej pravdepodobného vzniku. Vnútorný havarijný plán by sa mal prekonzultovať so zamestnancami podniku a dotknutá verejnosť by mala mať možnosť vyjadriť sa k vonkajšiemu havarijnému plánu. Na bezpečnosť podniku by mohli mať vplyv subdodávky. Členské štáty by mali od prevádzkovateľov vyžadovať, aby to zohľadnili pri návrhu PPZH, bezpečnostnej správy alebo vnútorného havarijného plánu.
- (17) Pri posudzovaní výberu primeraných prevádzkových metód vrátane metód na monitorovanie a kontrolu by prevádzkovatelia mali zohľadniť dostupné informácie o osvedčených postupoch.
- (18) S cieľom zaistiť väčšiu ochranu obývaných oblastí, oblastí vo veľkej miere využívaných verejnosťou a životného prostredia vrátane prírodných oblastí osobitného významu alebo oblastí obzvlášť citlivých z prírodného hľadiska je potrebné, aby sa v rámci územného plánovania alebo iných príslušných politík uplatňovaných v členských štátoch zaručili primerané vzdialenosti medzi takýmito oblasťami a podnikmi, ktoré predstavujú riziko závažnej havárie, a pokiaľ ide o existujúce podniky, v prípade potreby vykonať dodatočné technické opatrenia, aby sa riziko pre osoby alebo životné prostredie udržalo na prijateľnej úrovni. Pri prijímaní rozhodnutí by sa mali zohľadniť dostatočné informácie o rizikách a technické odporúčania v súvislosti s týmito rizikami. S cieľom znížiť administratívnu záťaž, a to najmä pre malé a stredné podniky, by sa postupy a opatrenia, pokiaľ je to možné, mali zjednotiť s postupmi podľa iných príslušných právnych predpisov Únie.
- (19) S cieľom podporiť prístup k informáciám o životnom prostredí v súlade s Dohovorom Európskej hospodárskej komisie Organizácie Spojených národov o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (ďalej len „Aarhuský dohovor“), ktorý bol v mene Únie schválený rozhodnutím Rady 2005/370/ES zo 17. februára 2005 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia ⁽²⁾, by sa mala zvýšiť úroveň a kvalita informácií pre verejnosť. Najmä osoby, ktoré by mohli byť dotknuté závažnou haváriou, by mali mať k dispozícii dostatok informácií o tom, ako v takejto situácii správne postupovať. Členské štáty by mali sprístupniť informácie o tom, kde nájsť informácie o právach osôb zasiahnutých závažnou haváriou. Informácie poskytované verejnosti by mali byť sformulované jasne a zrozumiteľne. Okrem poskytovania informácií aktívnym spôsobom bez toho, aby o ne verejnosť musela požiadať, a bez toho, aby boli dotknuté iné formy šírenia informácií, by mali byť informácie neustále dostupné a aktualizované aj elektronickou formou. Zároveň by sa mala zabezpečiť primeraná ochrana dôvernosti s cieľom odstrániť okrem iného obavy týkajúce sa bezpečnosti.
- (20) Spôsob riadenia informácií by mal byť v súlade s iniciatívou týkajúcou sa Spoločného informačného systému o životnom prostredí (Shared Environmental Information System – SEIS), ktorá sa zaviedla v oznámení Komisie z 1. februára 2008 s názvom Smerom k Spoločnému informačnému systému o životnom prostredí (SEIS). Mal by byť v súlade aj so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES zo 14. marca 2007, ktorou sa zriaďuje Infraštruktúra pre priestorové informácie v Európskom spoločenstve (INSPIRE) ⁽³⁾, a jej vykonávacími pravidlami, s cieľom umožniť zdieľanie priestorových informácií o životnom prostredí medzi organizáciami verejného sektora a uľahčiť prístup verejnosti k priestorovým informáciám v celej Únii. Informácie by sa mali uchovávať vo verejne prístupnej databáze na úrovni Únie, ktorá uľahčí aj monitorovanie a podávanie správ o vykonávaní.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 143, 30.4.2004, s. 56.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 124, 17.5.2005, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 108, 25.4.2007, s. 1.

- (21) V súlade s Aarhuským dohovorom je účinné zapojenie dotknutej verejnosti do procesu rozhodovania nevyhnutné na to, aby verejnosť mohla vyjadriť svoje názory a obavy a aby ich orgán s rozhodovacími právomocami mohol zohľadniť, keďže môžu mať význam pre príslušné rozhodnutia. Tým by sa zvýšila zodpovednosť a transparentnosť rozhodovacieho procesu a posilnila by sa informovanosť verejnosti o záležitostiach životného prostredia a jej podpora prijímaných rozhodnutí.
- (22) S cieľom zaistiť prijatie vhodných opatrení v prípade závažnej havárie by mal prevádzkovateľ bezodkladne informovať príslušný orgán a oznámiť mu informácie potrebné na to, aby mohol posúdiť účinky vzniknutej havárie na ľudské zdravie a životné prostredie.
- (23) Miestne úrady majú záujem na prevencii závažných havárií a zmiernení ich následkov a môžu zohrávať dôležitú úlohu. Členské štáty by to mali pri vykonávaní tejto smernice zohľadniť.
- (24) S cieľom zabezpečenia výmeny informácií a prevencie podobných havárií v budúcnosti, členské štáty by mali poskytnúť Komisii informácie o závažných haváriách, ku ktorým došlo na ich území, aby Komisia mohla analyzovať s nimi spojené riziká a uplatňovať systém šírenia informácií, ktoré sa týkajú najmä závažných havárií a z nich získaných skúseností. Táto výmena informácií by mala zahŕňať aj prípady bezprostrednej hrozby závažných havárií, ktoré členské štáty považujú za technicky zaujímavé z hľadiska prevencie závažných havárií a obmedzovania ich následkov. Členské štáty a Komisia by sa mali usilovať o zabezpečenie úplnosti údajov zhromaždených v informačných systémoch vytvorených na výmenu informácií o závažných haváriách.
- (25) Členské štáty by mali určiť príslušné orgány zodpovedné za zaistenie toho, že si prevádzkovatelia budú plniť svoje povinnosti. Príslušné orgány a Komisia by mali spolupracovať pri činnostiach na podporu vykonávania, napríklad pri vypracovaní vhodných usmernení a výmene najlepších postupov. S cieľom predísť zbytočnej administratívnej záťaži by sa mali informačné povinnosti prípadne zjednotiť s povinnosťami podľa iných príslušných právnych predpisov Únie.
- (26) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby príslušné orgány prijali nevyhnutné opatrenia v prípade nedodržiavania tejto smernice. S cieľom zabezpečiť účinné vykonávanie a presadzovanie by mal byť k dispozícii systém kontrol vrátane programu bežných kontrol v pravidelných intervaloch a mimoriadnych kontrol. Ak je to možné, kontroly by sa mali koordinovať s kontrolami podľa iných právnych predpisov Únie, a to podľa okolností aj v prípade smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) ⁽¹⁾. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby bol zaistený dostatočný počet zamestnancov so zručnosťami a kvalifikáciou potrebnými na účinné vykonávanie kontrol. Príslušné orgány by mali poskytnúť primeranú podporu pomocou nástrojov a mechanizmov na výmenu skúseností a upevňovanie poznatkov, a to aj na úrovni Únie.
- (27) S cieľom zohľadniť technický pokrok by sa mala Komisia udeliť právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie pokiaľ ide o zmeny a doplnenia príloh II až VI v záujme ich prispôbenia technickému pokroku. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila vhodné konzultácie, a to aj na odbornej úrovni. Pri príprave a vypracovávaní delegovaných aktov by mala Komisia zabezpečiť súčasné, včasné a vhodné postúpenie príslušných dokumentov Európskemu parlamentu a Rade.
- (28) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tejto smernice by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Tieto právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú uplatňovanie vykonávacích právomocí Komisie ⁽²⁾.
- (29) Členské štáty by mali stanoviť pravidlá týkajúce sa sankcií v prípade porušenia vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a zabezpečiť ich vykonávanie. Tieto sankcie by mali byť účinné, primerané a odradzujúce.
- (30) Keďže cieľ tejto smernice, a to zabezpečenie vysokej úrovne ochrany ľudského zdravia a životného prostredia, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, a preto ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedeného cieľa.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 334, 17.12.2010, s. 17.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (31) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom ⁽¹⁾ sa členské štáty podujali v oprávnených prípadoch priložiť k oznámeniu o svojich transpozičných opatreniach jeden dokument alebo viac dokumentov, vysvetľujúcich vzťah medzi zložkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (32) Smernica 96/82/ES by sa preto mala zmeniť a doplniť a následne zrušiť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy

Touto smernicou sa stanovujú pravidlá prevencie závažných havárií s prítomnosťou nebezpečných látok a obmedzovania ich následkov na ľudské zdravie a životné prostredie s cieľom zabezpečiť vysokú úroveň ochrany v celej Únii konzistentným a účinným spôsobom.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje na podniky definované v článku 3 ods. 1.
2. Táto smernica sa neuplatňuje na:
 - a) vojenské podniky, zariadenia alebo skladovacie zariadenia;
 - b) nebezpečenstvo vyvolané ionizujúcim žiarením vychádzajúcim z látok;
 - c) prepravu nebezpečných látok a priamo súvisiace dočasné skladovanie na ceste, železnici, vnútrozemských vodných cestách, po mori alebo leteckou dopravou vrátane nakládky a vykládky a dopravy do iných prostriedkov prepravy a z nich v dokoch, prístavných hrádzach alebo zoraďovacích nádražiach mimo podnikov v rámci pôsobnosti tejto smernice;
 - d) prepravu nebezpečných látok v potrubiach vrátane čerpacích staníc mimo podnikov v rámci pôsobnosti tejto smernice;
 - e) využitie, najmä prieskum, ťažba a spracovanie minerálov v baniach a lomoch, aj prostredníctvom vrto;

- f) ťažbu a využitie minerálov vrátane uhl'ovodíkov na mori;
- g) uskladnenie plynu v podzemných úložiskách na pobreží vrátane špecializovaných úložísk a úložísk, kde sa tiež vykonáva prieskum a ťažba minerálov vrátane uhl'ovodíkov;
- h) skládky odpadu vrátane podzemných skládok odpadu.

Do rozsahu pôsobnosti tejto smernice sú bez ohľadu na písmená e) a h) prvého pododseku zahrnuté pevninské podzemné úložiská plynu v prírodných vrstvách, vodonosných vrstvách, soľných kavernách a nepoužívaných baniach a postupy chemického a tepelného spracovania a skladovanie súvisiace s týmito postupmi, ktoré zahŕňajú nebezpečné látky, ako aj zariadenia na zneškodňovanie hlušiny vrátane kalových nádrží alebo hrádzí obsahujúcich nebezpečné látky.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice platí toto vymedzenie pojmov:

1. „podnik“ je celá oblasť pod riadením prevádzkovateľa, v ktorej sú nebezpečné látky prítomné v jednom alebo viacerých zariadeniach, vrátane spoločných alebo súvisiacich infraštruktúr alebo činností; podniky sú buď podniky nižšej, alebo podniky vyššej úrovne;
2. „podnik nižšej úrovne“ je podnik, v ktorom sú nebezpečné látky prítomné v množstvách, ktoré sú rovné alebo vyššie ako množstvá uvedené v stĺpci 2 časti 1 alebo v stĺpci 2 časti 2 prílohy I, ale v množstvách menších, ako sú množstvá uvedené v stĺpci 3 časti 1 alebo v stĺpci 3 časti 2 prílohy I, prípadne za použitia súčtového pravidla uvedeného v poznámke 4 k prílohe I;
3. „podnik vyššej úrovne“ je podnik, v ktorom sú nebezpečné látky prítomné v množstvách, ktoré sú rovné alebo vyššie ako množstvá uvedené v stĺpci 3 časti 1 alebo v stĺpci 3 časti 2 prílohy I, prípadne za použitia súčtového pravidla uvedeného v poznámke 4 k prílohe I;
4. „susediaci podnik“ je podnik, ktorý leží v takej blízkosti iného podniku, že dochádza k zvýšeniu rizika závažnej havárie alebo k zhoršeniu jej následkov;
5. „nový podnik“ je
 - a) podnik, ktorý je uvedený do prevádzky alebo vybudovaný 1. júna 2015 alebo po tomto dátume, alebo

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

- b) podnik, ktorý patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice alebo podnik nižšej úrovne, ktorý sa stáva podnikom vyššej úrovne alebo naopak, 1. júna 2015 alebo po tomto dátume v dôsledku zmien týkajúcich sa jeho zariadení alebo činností, ktoré majú za následok zmenu v jeho zozname nebezpečných látok;
6. „existujúci podnik“ je podnik, ktorý 31. mája 2015 patrí do rozsahu pôsobnosti smernice 96/82/ES a od 1. júna 2015 spadá do rozsahu pôsobnosti tejto smernice bez zmeny svojej klasifikácie ako podnik nižšej úrovne alebo podnik vyššej úrovne;
7. „iný podnik“ je podnik, ktorý patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice alebo podnik nižšej úrovne, ktorý sa stáva podnikom vyššej úrovne alebo naopak, 1. júna 2015 alebo po tomto dátume v dôsledku iných príčin, ako sú príčiny uvedené v bode 5;
8. „zariadenie“ je technická jednotka v rámci podniku a buď v nadzemnej, alebo podzemnej úrovni, v ktorej sa nebezpečné látky vyrábajú, používajú, spracúvajú alebo uskladňujú; a zahŕňa všetko vybavenie, štruktúry, potrubia, stroje, nástroje, súkromné železničné manipulačné koľaje, doky, plošiny na vykládku používané v zariadení, hadice, sklady alebo podobné štruktúry, aj pohyblivé, potrebné na prevádzku tohto zariadenia;
9. „prevádzkovateľ“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá prevádzkuje alebo riadi podnik alebo zariadenie, alebo, ak je to stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch, osoba, na ktorú bola prenesená rozhodujúca hospodárska a/alebo rozhodovacia právomoc nad technickým fungovaním podniku alebo zariadenia a/alebo právomoc rozhodovať o ňom;
10. „nebezpečná látka“ je látka alebo zmes, na ktorú sa vzťahuje časť 1 alebo ktorá je uvedená v časti 2 prílohy I, a to aj vo forme suroviny, výrobku, vedľajšieho produktu, rezídua alebo medziproduktu;
11. „zmes“ je zmes alebo roztok zložený z dvoch alebo viacerých látok;
12. „prítomnosť nebezpečných látok“ je skutočná alebo predpokladaná prítomnosť nebezpečných látok v podniku alebo nebezpečných látok, pri ktorých sa možno oprávnené domnievať, že by mohli vzniknúť v prípade straty kontroly nad procesmi vrátane skladovacích činností v ktoromkoľvek zariadení v rámci podniku v množstvách, ktoré sú rovné alebo vyššie ako kvalifikačné množstvá uvedené v časti 1 alebo časti 2 prílohy I;
13. „závažná havária“ je udalosť ako veľká emisia, požiar alebo výbuch v dôsledku nekontrolovateľného vývoja počas prevádzky ktoréhokoľvek podniku, na ktorý sa vzťahuje táto smernica, vedúca k vážnemu bezprostrednému alebo neskoršiemu ohrozeniu ľudského zdravia alebo životného prostredia vnútri alebo mimo podniku a zahŕňa jednu alebo viac nebezpečných látok;
14. „nebezpečnosť“ je vnútorná vlastnosť nebezpečnej látky alebo fyzikálnej situácie s potenciálom poškodiť ľudské zdravie alebo životné prostredie;
15. „riziko“ je pravdepodobnosť vzniku špecifického účinku, ku ktorému dôjde v určenom období alebo za určených okolností;
16. „skladovanie“ je prítomnosť množstva nebezpečných látok na účely uskladnenia, bezpečnej úschovy alebo zásoby;
17. „verejnosť“ je jedna alebo viacero fyzických alebo právnických osôb, ich združenia, organizácie alebo skupiny v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi alebo praxou;
18. „dotknutá verejnosť“ je verejnosť, ktorá je alebo môže byť dotknutá rozhodnutiami o ktorejkoľvek zo záležitostí, na ktoré sa vzťahuje článok 15 ods. 1, alebo ktorá má záujem o účasť na ich prijímaní; na účely tohto vymedzenia sa predpokladá, že mimovládne organizácie podporujúce ochranu životného prostredia a splňajúce všetky uplatniteľné požiadavky podľa vnútroštátneho práva sa považujú za organizácie majúce záujem;
19. „kontrola“ sú všetky opatrenia vrátane kontrol v podniku, kontrol interných opatrení, systémov a správ a nadväzných dokumentov a akékoľvek potrebné následné opatrenia, ktoré vykonáva príslušný orgán alebo ktoré sa vykonávajú v jeho mene s cieľom skontrolovať a podporiť dodržiavanie požiadaviek tejto smernice podnikmi.

Článok 4

Posúdenie nebezpečenstva závažnej havárie pre konkrétnu nebezpečnú látku

1. Ak je to vhodné alebo v prípade akejkoľvek udalosti založenej na oznámení členského štátu v súlade s odsekom 2, Komisia posúdi, či je v praxi možné, aby konkrétna nebezpečná látka, na ktorú sa vzťahuje časť 1 alebo ktorá je uvedená v časti 2 prílohy I spôsobila únik hmoty alebo energie, ktorá by mohla spôsobiť závažnú haváriu za normálnych i netypických podmienok, ktoré možno odôvodnene predvídať. V uvedenom posúdení sa zohľadnia informácie uvedené v odseku 3 a bude sa zakladať na jednej alebo viacerých z týchto charakteristík:

- a) fyzická forma nebezpečnej látky za normálnych podmienok spracovania alebo nakladania alebo pri neplánovanej strate obalu;

b) základné vlastnosti nebezpečnej látky, najmä vlastnosti, ktoré súvisia s rozptylovým správaním pri scenári závažnej havárie, ako napríklad molekulárna hmotnosť a tlak nasýtených pár;

c) maximálna koncentrácia látok v prípade zmesi.

Na účely prvého pododseku, ak je to vhodné, mali by sa tiež vziať do úvahy obal a druhové balenie nebezpečnej látky, najmä ak sa na ne vzťahujú osobitné právne predpisy Únie.

2. Ak sa členský štát domnieva, že nebezpečná látka nepredstavuje riziko vzniku závažnej havárie v súlade s odsekom 1, oznámi to Komisii spolu so sprievodným zdôvodnením vrátane informácií uvedených v odseku 3.

3. Na účely odsekov 1 a 2 informácie potrebné na zhodnotenie vlastností spôsobujúcich nebezpečnosť pre zdravie, fyzickú nebezpečnosť a nebezpečnosť pre životné prostredie príslušnej nebezpečnej látky obsahujú:

a) kompletný zoznam vlastností potrebných na posúdenie potenciálu nebezpečnej látky spôsobovať fyzické, zdravotné alebo environmentálne poškodenie;

b) fyzikálne a chemické vlastnosti (napríklad molekulárna hmotnosť, tlak nasýtených pár, základná toxicita, bod varu, reaktivita, viskozita, rozpustnosť a iné relevantné vlastnosti);

c) vlastnosti spôsobujúce nebezpečnosť pre zdravie a fyzikálnu nebezpečnosť (napríklad reaktivita, horľavosť, toxicita spolu s ďalšími faktormi, napríklad spôsob prenikania do tela, pomer zranení k úmrtnosti a dlhodobé účinky a iné relevantné vlastnosti);

d) vlastnosti spôsobujúce nebezpečnosť pre životné prostredie (napríklad ekotoxicita, perzistentnosť, bioakumulácia, potenciál dlhodobého prenosu v životnom prostredí a iné relevantné vlastnosti);

e) klasifikáciu látky alebo zmesi podľa klasifikácie Únie, ak je dostupná;

f) informácie o špecifických prevádzkových podmienkach látky (napríklad teplota, tlak a ostatné relevantné podmienky), za ktorých sa nebezpečná látka skladuje, používa a/alebo môže byť prítomná v prípade predvídateľnej mimoriadnej prevádzky alebo v prípade nehody, napríklad požiaru.

4. Po posúdení podľa odseku 1 Komisia, ak je to vhodné, predloží Európskemu parlamentu a Rade legislatívny návrh na vylúčenie nebezpečnej látky z rozsahu pôsobnosti tejto smernice.

Článok 5

Všeobecné povinnosti prevádzkovateľa

1. Členské štáty zabezpečia, aby bol prevádzkovateľ povinný prijať všetky opatrenia potrebné na prevenciu závažných havárií a obmedzovanie ich následkov na ľudské zdravie a životné prostredie.

2. Členské štáty zabezpečia, aby bol prevádzkovateľ povinný kedykoľvek preukázať príslušnému orgánu uvedenému v článku 6, najmä na účely kontrol a kontrolných opatrení uvedených v článku 20, že prijal všetky nevyhnutné opatrenia stanovené v tejto smernici.

Článok 6

Príslušný orgán

1. Bez toho, aby boli dotknuté povinnosti prevádzkovateľa, členské štáty zriadia alebo určia príslušný orgán alebo orgány zodpovedné za vykonávanie úloh stanovených v tejto smernici a v prípade potreby orgány, ktoré budú pomáhať príslušnému orgánu na technickej úrovni. Členské štáty, ktoré zriadia alebo určia viac ako jeden príslušný orgán, zaručia, aby sa postupy vykonávania ich úloh plne koordinovali.

2. Príslušné orgány a Komisia spolupracujú na činnostiach podporujúcich vykonávanie tejto smernice, prípadne i so zapojením zúčastnených strán.

3. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány akceptovali na účely tejto smernice rovnocenné informácie, predkladané prevádzkovateľmi v súlade s inými príslušnými právnymi predpismi Únie, a ktoré spĺňajú akékoľvek požiadavky tejto smernice. V takýchto prípadoch príslušné orgány zabezpečia splnenie požiadaviek tejto smernice.

Článok 7

Oznámenie

1. Členské štáty požadujú od prevádzkovateľa, aby príslušnému orgánu poslal oznámenie, ktoré obsahuje tieto informácie:

a) meno/názov a/alebo obchodný názov prevádzkovateľa a úplnú adresu príslušného podniku;

b) sídlo prevádzkovateľa spolu s úplnou adresou;

c) meno a funkciu osoby, ktorá je poverená riadením podniku, ak sa líši od osoby v písmene a);

- d) informácie dostatočné na identifikáciu nebezpečných látok a kategórie zahrnutých látok alebo látok, ktoré by mohli byť prítomné;
- e) množstvo a fyzikálne skupenstvo nebezpečnej látky alebo dotknutých látok;
- f) činnosť alebo navrhovanú činnosť zariadenia alebo skladovacieho zariadenia;
- g) bezprostredné okolie podniku a faktory, ktoré môžu spôsobiť závažnú haváriu alebo zhoršiť jej následky, vrátane údajov o susedných podnikoch, ak sú dostupné, o podnikoch, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, oblastí a vývoji, ktoré by mohli byť príčinou alebo zvýšiť riziko či zhoršiť následky závažnej havárie a domino efektu.

2. Oznámenie alebo jeho aktualizácia sa musia príslušnému orgánu poslať v týchto lehotách:

- a) v prípade nových podnikov v primeranom období pred začiatkom výstavby alebo uvedením do prevádzky alebo pred zmenami vedúcimi k zmene zoznamu nebezpečných látok;
- b) vo všetkých ostatných prípadoch do jedného roka od dátumu, od ktorého sa táto smernica vzťahuje na príslušný podnik.

3. Odseky 1 a 2 sa neuplatňujú, ak už prevádzkovateľ poslal oznámenie príslušnému orgánu v súlade s požiadavkami vnútroštátnych právnych predpisov pred 1. júnom 2015 a informácie, ktoré toto oznámenie obsahuje, sú v súlade s odsekom 1 a zostávajú nezmenené.

4. Prevádzkovateľ musí vopred informovať príslušný orgán o týchto udalostiach:

- a) o každom významnom zvýšení alebo znížení množstva alebo významnej zmene povahy alebo fyzikálnej formy prítomnej nebezpečnej látky, ako sa uvádza v oznámení, ktoré predkladá prevádzkovateľ v súlade s odsekom 1, alebo o významnej zmene procesov, v ktorých sa daná látka používa;
- b) o zmene podniku alebo zariadenia, ktorá by mohla mať významné dôsledky v zmysle nebezpečnosti vedúcej k závažnej havárii;
- c) o trvalom uzatvorení podniku alebo jeho vyradení z prevádzky, alebo
- d) o zmenách v informáciách uvedených v odseku 1 písm. a), b) alebo c).

Článok 8

Program prevencie závažných havárií

1. Členské štáty vyžadujú od prevádzkovateľa, aby vypracoval písomný dokument, v ktorom stanoví program prevencie závažných havárií (ďalej len „PPZH“), a zabezpečil jeho riadne vykonávanie. PPZH sa vymedzuje tak, aby sa zaručila vysoká úroveň ochrany ľudského zdravia a životného prostredia. Musí byť primeraný nebezpečnosti vedúcej k závažnej havárii. Obsahuje celkové ciele a zásady konania prevádzkovateľa, úlohu a zodpovednosť vedenia ako aj záväzok nepretržitého zlepšovania kontroly rizika vedúceho k závažnej havárii a zabezpečenia vysokej úrovne ochrany.

2. Ak sa to podľa vnútroštátnych právnych predpisov vyžaduje, PPZH musí byť vypracovaný a poslaný príslušnému orgánu v týchto lehotách:

- a) v prípade nových podnikov v primeranom období pred začiatkom výstavby alebo uvedením do prevádzky alebo pred zmenami vedúcimi k zmene zoznamu nebezpečných látok;
- b) vo všetkých ostatných prípadoch do jedného roka od dátumu, od ktorého sa táto smernica vzťahuje na príslušný podnik.

3. Odseky 1 a 2 sa neuplatňujú, ak už prevádzkovateľ vypracoval PPZH, a v prípade, že to vyžaduje vnútroštátne právo, poslal ho príslušnému orgánu pred 1. júnom 2015, a informácie v ňom uvedené sú v súlade s odsekom 1a zostávajú nezmenené.

4. Bez toho, aby bol dotknutý článok 11, prevádzkovateľ pravidelne preskúmava PPZH a v prípade potreby ho aktualizuje, a to najmenej raz za päť rokov. Ak sa to podľa vnútroštátnych právnych predpisov vyžaduje, aktualizovaný PPZH sa bezodkladne zašle príslušnému orgánu.

5. PPZH sa vykonáva pomocou vhodných prostriedkov a štruktúr a prostredníctvom bezpečnostného riadiaceho systému v súlade s prílohou III, ktorý je primeraný nebezpečenstvu závažných havárií a zložitosti organizácie alebo činnosti podniku. Podniky nižšej úrovne môžu povinnosť vykonávať PPZH splniť inými primeranými prostriedkami, štruktúrami a riadiacimi systémami, úmernými nebezpečenstvu závažných havárií a pri zohľadnení zásad stanovených v prílohe III.

Článok 9

Domino efekt

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán s pomocou informácií získaných od prevádzkovateľov v súlade s článkom 7 a článkom 10 alebo na základe žiadosti príslušného orgánu o dodatočné informácie alebo prostredníctvom kontrol podľa článku 20 určil všetky podniky nižšej úrovne a podniky vyššej úrovne alebo skupiny podnikov, v ktorých prípade by sa riziko závažnej havárie alebo jej následky mohli zhoršiť z dôvodu zemepisnej polohy a blízkosti takýchto podnikov a ich zásob nebezpečných látok.

2. Ak má príslušný orgán dodatočné informácie k informáciám, ktoré prevádzkovateľ poskytol podľa článku 7 ods. 1 písm. g), sprístupní tieto informácie tomuto prevádzkovateľovi, ak sú potrebné na uplatňovanie tohto článku.

3. Členské štáty zabezpečia, aby si prevádzkovatelia podnikov určených v súlade s odsekom 1:

- a) vymieňali primerané informácie, aby sa týmto podnikom podľa okolností umožnilo zohľadniť povahu a rozsah celkovej nebezpečnosti vedúcej k závažnej havárii v rámci ich PPZH, bezpečnostných riadiacich systémov, bezpečnostných správ a vnútorných havarijných plánov;
- b) spolupracovali na informovaní verejnosti a susedných podnikov, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a poskytovaní informácií orgánu zodpovednému za vypracovanie vonkajších havarijných plánov.

Článok 10

Bezpečnostná správa

1. Členské štáty požadujú od prevádzkovateľa podniku vyššej úrovne, aby vypracoval bezpečnostnú správu s týmto cieľom:

- a) preukázať, že PPZH a bezpečnostný riadiaci systém na jeho vykonávanie sa zaviedli v súlade s informáciami stanovenými v prílohe III;
- b) preukázať, že sa určila nebezpečnosť vedúca k závažnej havárii a možné scenáre závažných havárií a boli prijaté opatrenia potrebné na prevenciu takýchto havárií a na obmedzovanie ich následkov na ľudské zdravie a životné prostredie;
- c) preukázať, že sa v návrhu, výstavbe, prevádzke a údržbe každého zariadenia, skladovacieho zariadenia, vybavenia a infraštruktúry spojenej s ich prevádzkou, ktoré súvisia s nebezpečnosťou vedúcou k závažnej havárii vnútri podniku, zohľadnila potreba primeranej bezpečnosti a spoľahlivosti;
- d) preukázať, že sa vypracovali vnútorné havarijné plány, a poskytovať informácie umožňujúce vypracovanie vonkajšieho havarijného plánu;
- e) poskytovať príslušnému orgánu dostatok informácií nato, aby mohli prijímať rozhodnutia týkajúce sa umiestnenia nových činností alebo rozvojových aktivít v okolí existujúcich podnikov.

2. Bezpečnostná správa musí obsahovať aspoň údaje a informácie uvedené v prílohe II. Uvedú sa v nej príslušné organizácie, ktoré sa zapojili do vypracovania správy.

3. Bezpečnostná správa sa posielajú príslušnému orgánu v týchto lehotách:

- a) v prípade nových podnikov v primeranom období pred začiatkom výstavby alebo uvedením do prevádzky alebo pred zmenami vedúcimi k zmene zoznamu nebezpečných látok;
- b) v prípade podnikov vyššej úrovne do 1. júna 2016;
- c) v prípade ostatných podnikov do dvoch rokov od dátumu, od ktorého sa táto smernica vzťahuje na príslušný podnik.

4. Odseky 1, 2 a 3 sa neuplatňujú, ak už prevádzkovateľ poslal bezpečnostnú správu príslušnému orgánu alebo príslušným orgánom v súlade s požiadavkami vnútroštátneho práva pred 1. júnom 2015 a informácie v nej uvedené sú v súlade s odsekmi 1 a 2 a zostávajú nezmenené. S cieľom splniť podmienky odsekov 1 a 2, prevádzkovateľ predloží všetky zmenené časti bezpečnostnej správy vo formáte dohodnutom príslušným orgánom pri dodržaní lehôt uvedených v odseku 3.

5. Bez toho, aby bol dotknutý článok 11, prevádzkovateľ pravidelne preskúma bezpečnostnú správu a podľa potreby ju aktualizuje, a to najmenej raz za päť rokov.

Prevádzkovateľ takisto preskúma bezpečnostnú správu a podľa potreby ju po závažnej havárii vo svojom podniku aktualizuje a kedykoľvek z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť príslušného orgánu, ak je to zdôvodnené novými skutočnosťami alebo novými technickými poznatkami v otázkach bezpečnosti vrátane poznatkov vyplývajúcich z analýzy havárií alebo prípadov bezprostrednej hrozby havárie a vývojom poznatkov týkajúcich sa posúdenia nebezpečnosti vedúcej k závažnej havárii.

Aktualizovaná bezpečnostná správa alebo jej aktualizované časti sa bezodkladne posielajú príslušnému orgánu.

6. Predtým, ako prevádzkovateľ začne výstavbu alebo prevádzku, alebo v prípadoch uvedených v odseku 3 písm. b) a c) a v odseku 5 tohto článku, príslušný orgán v primeranom čase od prijatia správy oznámi prevádzkovateľovi závery svojho preskúmania bezpečnostnej správy a prípadne v súlade s článkom 19 zakáže podnik uviesť do prevádzky alebo zakáže pokračovanie prevádzky daného podniku.

Článok 11

Zmena zariadenia, podniku alebo skladovacieho zariadenia

V prípade zmeny zariadenia, podniku, skladovacieho zariadenia alebo procesu alebo povahy či fyzikálnej formy alebo množstva nebezpečných látok, ktorá by mohla závažne ovplyvniť nebezpečnosť vedúcu k závažnej havárii alebo by mohla mať za následok to, že podnik nižšej úrovne by sa stal podnikom vyššej úrovne alebo naopak, členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovateľ preskúmal a v prípade potreby aktualizoval oznámenie, PPZH, bezpečnostný riadiaci systém a bezpečnostnú správu a informoval príslušný orgán o podrobnostiach týchto aktualizácií pred vykonaním danej zmeny.

Článok 12

Havarijné plány

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade všetkých podnikov vyššej úrovne:

- a) prevádzkovateľ vypracoval vnútorný havarijný plán na vykonanie opatrení vnútri podniku;
- b) prevádzkovateľ poskytol príslušnému orgánu potrebné informácie, aby mu umožnil vypracovať vonkajšie havarijné plány;
- c) orgány určené na tento účel členským štátom vypracovali vonkajší havarijný plán na vykonanie opatrení mimo podniku do dvoch rokov od prijatia potrebných informácií od prevádzkovateľa podľa písmena b).

2. Prevádzkovatelia musia povinnosti stanovené v odseku 1 písm. a) a b) splniť v týchto lehotách:

- a) v prípade nových podnikov v primeranom časovom období pred uvedením do prevádzky alebo pred zmenami vedúcimi k zmene zoznamu nebezpečných látok;
- b) v prípade podnikov vyššej úrovne do 1. júna 2016, pokiaľ bol vnútorný havarijný plán vypracovaný podľa požiadaviek vnútroštátneho práva pred uvedeným dátumom a informácie v ňom uvedené a informácie uvedené v odseku 1 písm. b) nie sú v súlade s týmto článkom a nezostávajú bez zmien;
- c) v prípade ostatných podnikov do dvoch rokov od dátumu, od ktorého sa táto smernica vzťahuje na príslušný podnik.

3. Havarijné plány musia byť vypracované s cieľom:

- a) obmedziť rozsah havárií a zvládať ich tak, aby sa minimalizovali ich účinky a obmedzilo sa poškodenie ľudského zdravia, životného prostredia a majetku;
- b) vykonávať opatrenia potrebné na ochranu ľudského zdravia a životného prostredia pred účinkami závažných havárií;
- c) oznamovať nevyhnutné informácie verejnosti a príslušným útvarom alebo orgánom v oblasti;
- d) zabezpečiť obnovu a vyčistenie životného prostredia po závažnej havárii.

Havarijné plány obsahujú informácie stanovené v prílohe IV.

4. Členské štáty zabezpečia, aby sa vnútorné havarijné plány podľa tejto smernice vypracovali v spolupráci so zamestnancami, ktorí pracujú vnútri podniku, vrátane príslušných dlhodobých zamestnancov subdodávateľov.

5. Členské štáty zabezpečia, aby sa dotknutej verejnosti včas poskytla príležitosť vyjadriť sa k vonkajším havarijným plánom, pri ich príprave alebo výraznej zmene.

6. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovatelia a určené orgány preskúmali, otestovali a v prípade potreby aktualizovali vnútorné a vonkajšie havarijné plány vo vhodných intervaloch, ktoré však nesmú byť dlhšie ako tri roky. Pri preskúmaní sa zohľadňujú zmeny, ktoré sa uskutočnili v príslušných podnikoch alebo v rámci príslušných záchranných služieb, nové technické poznatky a poznatky týkajúce sa reakcie na závažné havárie.

Vzhľadom na vonkajšie havarijné plány členské štáty zohľadňujú potrebu uľahčiť posilnenú spoluprácu v oblasti pomoci v súvislosti s civilnou ochranou v prípade závažných havárií.

7. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovateľ a prípadne príslušný orgán určený na tento účel začal bezodkladne používať havarijné plány, keď dôjde k závažnej havárii alebo nekontrolovanej udalosti, v ktorej prípade by sa mohlo odôvodnene očakávať, že svojou podstatou povedie k závažnej havárii.

8. Príslušný orgán môže na základe informácií uvedených v bezpečnostnej správe rozhodnúť, a to s uvedením dôvodov svojho rozhodnutia, že sa neuplatní požiadavka na vypracovanie vonkajšieho havarijného plánu podľa odseku 1.

Článok 13

Územné plánovanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa v ich politikách územného plánovania alebo iných súvisiacich politikách zohľadnili ciele prevencie závažných havárií a obmedzovania následkov takýchto havárií na ľudské zdravie a životné prostredie. Tieto ciele plnia prostredníctvom kontrol:

- a) umiestnenia nových podnikov;
 - b) zmien podnikov, na ktoré sa vzťahuje článok 11;
 - c) nového rozvoja vrátane dopravných trás, verejných priestranstiev a obývaných oblastí v blízkosti podnikov, keď umiestnenie alebo rozvoj môžu byť zdrojom závažnej havárie alebo zvýšiť jej riziko, či zhoršiť jej následky.
2. Členské štáty zabezpečia, aby sa v ich politike územného plánovania alebo iných súvisiacich politikách a postupoch vykonávania takýchto politík zohľadnila z dlhodobého hľadiska potreba:
- a) zachovať primerané bezpečnostné vzdialenosti medzi podnikmi, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, a obývanými oblasťami, budovami a priestranstvami navštevovanými verejnosťou, rekreačnými oblasťami a pokiaľ možno významnými dopravnými trasami;
 - b) chrániť oblasti obzvlášť citlivé z prírodného hľadiska alebo prírodné oblasti osobitného významu v blízkosti podnikov podľa okolností pomocou primeraných bezpečnostných vzdialeností alebo iných primeraných opatrení;
 - c) v prípade existujúcich podnikov prijať dodatočné technické opatrenia v súlade s článkom 5, aby sa nezvýšili riziká pre ľudské zdravie a životné prostredie.

3. Členské štáty zabezpečia, aby všetky príslušné orgány a orgány plánovania zodpovedné za prijímanie rozhodnutí v tejto oblasti zaviedli primerané konzultačné postupy na uľahčenie vykonávania politík vytvorených podľa odseku 1. Postupy sa navrhujú tak, aby prevádzkovatelia poskytovali dostatok informácií o rizikách súvisiacich s podnikom a aby boli pri prijímaní rozhodnutí dostupné technické odporúčania v súvislosti s týmito rizikami buď od prípadu k prípadu, alebo vo všeobecnosti.

Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovatelia podnikov nižšej úrovne poskytovali na žiadosť príslušného orgánu dostatok informácií o rizikách súvisiacich s podnikom, ktoré sú potrebné na účely územného plánovania.

4. Požiadavky odsekov 1, 2 a 3 tohto článku sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie⁽¹⁾, smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie⁽²⁾ a iných relevantných právnych predpisov Únie. Ak je to možné a vhodné, členské štáty môžu zabezpečovať koordinované alebo spoločné postupy v záujme splnenia požiadaviek tohto článku a požiadaviek uvedených právnych predpisov, aby sa okrem iného zabránilo duplicite posudzovania alebo konzultácií.

Článok 14

Informácie pre verejnosť

1. Členské štáty zabezpečia, aby mala verejnosť neustály prístup k informáciám uvedeným v prílohe V, a to i v elektronickej forme. Tieto informácie sa aktualizujú, v prípade potreby aj pri zmenách podľa článku 11.

2. V prípade podnikov vyššej úrovne členské štáty takisto zabezpečia, aby:

- a) všetky osoby, ktoré môžu byť pravdepodobne dotknuté závažnou haváriou, pravidelne a najvhodnejšou formou dostávali jasné a zrozumiteľné informácie o bezpečnostných opatreniach a o tom, ako sa majú správať v prípade havárie, a to bez toho, aby si tieto informácie museli vyžiadať;
- b) s výhradou článku 22 ods. 3 bola sprístupnená na žiadosť verejnosti bezpečnostná správa. Ak sa uplatňuje článok 22 ods. 3, sprístupní sa zmenená a doplnená správa napríklad v podobe netechnického zhrnutia, ktoré obsahuje aspoň všeobecné informácie o nebezpečnosti vedúcej k závažnej havárii a o možných účinkoch na ľudské zdravie a životné prostredie;
- c) s výhradou článku 22 ods. 3 bol sprístupnený na žiadosť verejnosti zoznam nebezpečných látok.

Informácie, ktoré sa majú poskytnúť podľa písmena a) prvého pododseku tohto odseku, musia obsahovať aspoň informácie uvedené v prílohe V. Tieto informácie sa poskytujú aj všetkým verejným budovám a miestam vrátane škôl a nemocníc a všetkým susedným podnikom, pokiaľ ide o podniky, na ktoré sa vzťahuje článok 9. Členské štáty zabezpečia, aby sa tieto informácie poskytovali aspoň každých päť rokov a pravidelne preskúmavali a v prípade potreby aktualizovali, a to aj pri zmenách podľa článku 11.

3. Členské štáty vzhľadom na možnosť závažnej havárie s cezhraničnými účinkami, ku ktorej dôjde v podniku vyššej úrovne, poskytujú dostatok informácií potenciálne postihnutým

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 26, 28.1.2012, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 197, 21.7.2001, s. 30.

členským štátom tak, aby takto dotknuté členské štáty mohli v prípade potreby uplatniť všetky príslušné ustanovenia článkov 12 a 13 a tohto článku.

4. Keď príslušný členský štát rozhodne, že podnik v blízkosti územia iného členského štátu nemôže hroziť vznikom závažnej havárie za jeho hranicou na účely článku 12 ods. 8, a preto sa od neho nevyžaduje, aby vypracoval vonkajší havarijný plán podľa článku 12 ods. 1, informuje o svojom zdôvodnenom rozhodnutí iný členský štát.

Článok 15

Verejná konzultácia a účasť verejnosti na rozhodovaní

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa dotknutá verejnosť mala možnosť včas vyjadriť ku konkrétnym individuálnym projektom, pokiaľ ide o:

- a) plánovanie nových podnikov podľa článku 13;
- b) výrazné zmeny podnikov podľa článku 11, ak sa na takéto zmeny vzťahujú povinnosti stanovené v článku 13;
- c) nové rozvojové aktivity v okolí podnikov, keď umiestnenie alebo rozvoj môže zvýšiť riziko závažnej havárie alebo jej následky podľa článku 13.

2. Pokiaľ ide o konkrétne individuálne projekty uvedené v odseku 1, informovanie verejnosti prostredníctvom verejných oznamov alebo iných vhodných prostriedkov vrátane prípadného využitia elektronických médií sa uskutočňuje v skorom štádiu procesu rozhodovania alebo najneskôr vtedy, keď informácie možno odôvodnene poskytnúť, pričom sa oznamujú tieto informácie:

- a) predmet konkrétneho projektu;
- b) prípadne skutočnosť, že projekt podlieha vnútroštátnemu alebo cezhraničnému posúdeniu vplyvov na životné prostredie alebo konzultáciám medzi členskými štátmi v súlade s článkom 14 ods. 3;
- c) podrobnosti o príslušných orgánoch zodpovedných za prijatie rozhodnutia, od ktorých sa dajú získať relevantné informácie, a ktorým sa môžu zasielať pripomienky alebo otázky a podrobnosti o lehotách na zasielanie pripomienok alebo otázok;
- d) povaha možných rozhodnutí alebo návrh rozhodnutia, ak existuje;
- e) informácie o tom, kedy, kde a ako sa relevantné informácie sprístupnia;

f) podrobnosti o opatreniach na zaistenie účasti verejnosti a konzultácií s verejnosťou prijatých podľa odseku 7 tohto článku.

3. Pokiaľ ide o konkrétne individuálne projekty uvedené v odseku 1 členské štáty zabezpečia, aby sa dotknutej verejnosti sprístupnili v primeraných lehotách:

- a) v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi hlavné správy a odporúčania adresované príslušnému orgánu v čase, keď bola dotknutá verejnosť informovaná podľa odseku 2;
- b) v súlade s ustanoveniami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí⁽¹⁾, iné informácie ako sú uvedené v odseku 2 tohto článku, ktoré sú relevantné pre predmetné rozhodnutie a ktoré sa sprístupnia až vtedy, keď bola dotknutá verejnosť informovaná v súlade s uvedeným odsekom.

4. Členské štáty zabezpečia, aby bola dotknutá verejnosť oprávnená predložiť príslušnému orgánu svoje pripomienky a stanoviská pred prijatím rozhodnutia o konkrétnom individuálnom projekte uvedenom v odseku 1 a aby sa pri prijímaní rozhodnutia náležite zohľadnili výsledky konzultácií uskutočnených podľa odseku 1.

5. Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán po prijatí príslušných rozhodnutí sprístupnil verejnosti:

- a) obsah a dôvody rozhodnutia vrátane všetkých neskorších aktualizácií;
- b) výsledky konzultácií uskutočnených pred prijatím rozhodnutia a vysvetlenie, akým spôsobom sa tieto výsledky v danom rozhodnutí zohľadnili.

6. Pri vytváraní všeobecných plánov alebo programov súvisiacich s otázkami uvedenými v odseku 1 písmenách a) alebo c) členské štáty zaručia, aby sa verejnosti poskytli včasné a skutočné možnosti účasti na ich príprave, zmene alebo preskúmaní za použitia postupu stanoveného v článku 2 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/35/ES z 26. mája 2003, ktorou sa ustanovuje účasť verejnosti pri navrhovaní určitých plánov a programov týkajúcich sa životného prostredia⁽²⁾.

Členské štáty určia na účely tohto odseku verejnosť oprávnenú zúčastniť sa, vrátane príslušných mimovládnych organizácií spĺňajúcich všetky príslušné požiadavky uložené vnútroštátnym právom, ako sú napríklad organizácie podporujúce ochranu životného prostredia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 41, 14.2.2003, s. 26.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 156, 25.6.2003, s. 17.

Tento odsek sa nevzťahuje na plány a programy, pre ktoré sa vykonáva postup účasti verejnosti v súlade so smernicou 2001/42/ES.

7. Konkrétne opatrenia na informovanie verejnosti a uskutočnenie konzultácií s dotknutou verejnosťou určujú členské štáty.

Poskytnú sa primerané časové rámce pre rozličné fázy, poskytujúce dostatočný čas na informovanie verejnosti a na prípravu a efektívnu účasť dotknutej verejnosti na rozhodovaní o životnom prostredí, ktoré podliehajú ustanoveniam tohto článku.

Článok 16

Informácie, ktoré musí prevádzkovateľ poskytnúť, a opatrenia, ktoré musia byť prijaté po závažnej havárii

Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovateľ čo možno najskôr po závažnej havárii najvhodnejšími prostriedkami:

- a) informoval príslušné orgány;
- b) poskytol príslušnému orgánu tieto informácie, keď budú k dispozícii:
 - i) okolnosti havárie;
 - ii) prítomné nebezpečné látky;
 - iii) dostupné údaje na posúdenie účinkov havárie na ľudské zdravie, životné prostredie a majetok;
 - iv) prijaté havarijné opatrenia;
- c) informoval príslušný orgán o plánovaných krokoch:
 - i) na zmiernenie strednodobých a dlhodobých účinkov havárie;
 - ii) na zabránenie opakovaniu takejto havárie;
- d) aktualizoval poskytnuté informácie, ak sa pri ďalšom vyšetrovaní odhalia dodatočné skutočnosti, ktoré zmenia dané informácie alebo vyvedené závery.

Článok 17

Opatrenia, ktoré musí po závažnej havárii prijať príslušný orgán

Po závažnej havárii členské štáty poveria príslušný orgán, aby:

- a) zabezpečil vykonanie všetkých naliehavých, strednodobých a dlhodobých opatrení, ktoré sa môžu ukázať ako nevyhnutné;

b) zhromaždil kontrolami, vyšetrovaním alebo inými vhodnými prostriedkami, informácie potrebné pre celú analýzu technického, organizačného a riadiaceho aspektu závažnej havárie;

c) vykonal vhodné kroky s cieľom zabezpečiť, aby prevádzkovateľ prijal všetky nevyhnutné nápravné opatrenia;

d) vydal odporúčania v súvislosti s budúcimi preventívnymi opatreniami a

e) informoval osoby, ktorých by sa závažná havária mohla týkať, o havárii, ku ktorej došlo, a v prípade potreby o opatreniach prijatých na zmiernenie jej následkov.

Článok 18

Informácie, ktoré musia po závažnej havárii poskytnúť členské štáty

1. Na účely prevencie a zmiernenia následkov závažných havárií členské štáty informujú Komisiu o závažných haváriách, ktoré spĺňajú kritériá uvedené v prílohe VI a ku ktorým došlo na ich území. Komisii poskytujú tieto údaje:

- a) členský štát, názov a adresu orgánu zodpovedného za vypracovanie správy;
- b) dátum, čas a miesto závažnej havárie vrátane celého názvu prevádzkovateľa a adresy dotknutého podniku;
- c) stručný opis okolností havárie, vrátane prítomných nebezpečných látok, a bezprostredných účinkov na ľudské zdravie a životné prostredie;
- d) krátky popis prijatých núdzových opatrení a preventívnych opatrení na zamedzenie opakovania havárie;
- e) výsledky svojich analýz a odporúčania.

2. Informácie uvedené v odseku 1 tohto článku sa poskytnú čo možno najskôr a najneskôr do jedného roka odo dňa havárie, a to prostredníctvom databázy uvedenej v článku 21 ods. 4. Ak sa v rámci tejto lehoty na zahrnutie do databázy môžu poskytnúť iba predbežné informácie podľa odseku 1 písm. e), informácie sa aktualizujú, akonáhle budú k dispozícii výsledky ďalšej analýzy a odporúčania.

Oznámenie informácií uvedených v odseku 1 písm. e) členskými štátmi sa môže oneskoriť, ak je to nevyhnutné z dôvodu ukončenia súdneho konania, pokiaľ by oznámenie takýchto informácií mohlo ovplyvniť dané súdne konanie.

3. Na účely podávania informácií uvedených v odseku 1 tohto článku členskými štátmi sa vytvorí formulár správ vo forme vykonávacích aktov. Tieto vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 27 ods. 2.

4. Členské štáty informujú Komisiu o názve a adrese každého subjektu, ktorý by mohol mať dôležité informácie o závažných haváriách a ktorý môže poskytnúť odporúčania príslušným orgánom iných členských štátov, ktoré musia v prípade takejto havárie zasahovať.

Článok 19

Zákaz prevádzky

1. Členské štáty zakážu prevádzku každého podniku, zariadenia alebo skladovacieho zariadenia alebo akejkoľvek ich časti alebo jeho/jej uvedenie do prevádzky, ak majú opatrenia prijaté prevádzkovateľom na účely prevencie závažných havárií a zmierňovanie ich následkov majú vážne nedostatky. Na tento účel členské štáty okrem iného zohľadnia zlyhanie pri prijímaní potrebných opatrení stanovených v správe o kontrole.

Členské štáty môžu zakázať prevádzku každého podniku, zariadenia alebo skladovacieho zariadenia alebo akejkoľvek ich časti alebo jeho/jej uvedenie do prevádzky, ak prevádzkovateľ v stanovenej lehote nepredložil oznámenie, správy alebo iné informácie požadované podľa tejto smernice.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa prevádzkovatelia proti zákazu, ktorý vydal príslušný orgán podľa odseku 1, mohli odvolať na príslušnom orgáne určenom podľa vnútroštátneho práva a postupov.

Článok 20

Kontroly

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány zaviedli systém kontrol.

2. Kontroly musia byť primerané typu dotknutého podniku. Nesmú byť podmienené prijatím bezpečnostnej správy ani akejkoľvek inej predloženej správy. Musia byť dostatočné na plánované a systematické preskúmanie systémov používaných v podniku, či už technickej, organizačnej alebo riadiacej povahy, najmä aby:

- a) prevádzkovateľ mohol preukázať, že prijal primerané opatrenia na prevenciu závažných havárií v súvislosti s jednotlivými činnosťami, ktoré sa v podniku vykonávajú;
- b) prevádzkovateľ mohol preukázať, že zabezpečil primerané prostriedky na obmedzovanie následkov závažných havárií v podniku a mimo neho;
- c) údaje a informácie uvedené v bezpečnostnej správe alebo akejkoľvek inej predloženej správe spoľahlivo odrážali situáciu v podniku;

d) boli verejnosti poskytnuté informácie podľa článku 14.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa na všetky podniky vzťahoval plán kontrol na vnútroštátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni a aby sa tento plán pravidelne preskúmaval a prípadne aktualizoval.

Každý plán kontrol obsahuje:

- a) všeobecné posúdenie príslušných otázok bezpečnosti;
- b) zemepisnú oblasť, na ktorú sa vzťahuje plán inšpekcií;
- c) zoznam podnikov, na ktoré sa vzťahuje plán;
- d) zoznam skupín podnikov s možným domino efektom podľa článku 9;
- e) zoznam podnikov, v ktorých by osobitné vonkajšie zdroje rizík alebo nebezpečnosti mohli zvýšiť riziko závažnej havárie alebo zhoršiť jej následky;
- f) postupy na bežné kontroly vrátane programov takýchto kontrol podľa odseku 4;
- g) postupy na mimoriadne kontroly podľa odseku 6;
- h) ustanovenia týkajúce sa spolupráce medzi rôznymi kontrolnými orgánmi.

4. Príslušný orgán na základe plánov kontrol uvedených v odseku 3 pravidelne vypracúva programy bežných kontrol pre všetky podniky vrátane frekvencie prehliadok na pracovisku pre rôzne typy podnikov.

Interval medzi dvomi po sebe nasledujúcimi kontrolami v podniku nesmie prekročiť obdobie jedného roka v prípade podnikov vyššej úrovne a troch rokov v prípade podnikov nižšej úrovne, pokiaľ príslušný orgán nevypracoval program kontrol založený na systematickom posúdení nebezpečenstiev závažných havárií v príslušnom podniku.

5. Systematické posúdenie nebezpečnosti príslušného podniku musí byť založené aspoň na týchto kritériách:

- a) potenciálnych vplyvov dotknutých podnikov na ľudské zdravie a životné prostredie;

b) dodržiavanie požiadaviek tejto smernice v minulosti.

V prípade potreby sa zohľadňujú aj konkrétne zistenia z kontrol vykonaných podľa iných právnych predpisov Únie.

6. Mimoriadne kontroly sa vykonávajú s cieľom čo možno najskôr vyšetriť závažné stážnosti, závažné havárie, prípady bezprostrednej hrozby závažnej havárie, nehody a prípady nedodržania požiadaviek.

7. Príslušný orgán oznámi prevádzkovateľovi do štyroch mesiacov po každej kontrole závery kontroly a všetky zistené nevyhnutné opatrenia. Príslušný orgán zabezpečí, aby prevádzkovateľ prijal všetky tieto nevyhnutné opatrenia v primeranom čase po prijatí oznámenia.

8. Ak sa pri kontrole zistí, že došlo k závažnému nedodržaniu ustanovení tejto smernice, do šiestich mesiacov sa vykoná ďalšia kontrola.

9. Kontroly sa pokiaľ možno koordinujú s kontrolami podľa iných právnych predpisov Únie a v prípade potreby sa s nimi kombinujú.

10. Členské štáty podnecujú príslušné orgány, aby zabezpečili mechanizmy a nástroje na výmenu skúseností a konsolidáciu poznatkov a aby sa prípadne zúčastňovali na takýchto mechanizmoch na úrovni Únie.

11. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovatelia poskytli príslušným orgánom všetku potrebnú pomoc s cieľom umožniť týmto orgánom vykonávať akékoľvek kontroly a zozbierať akékoľvek informácie potrebné na plnenie svojich úloh na účely tejto smernice, a najmä preto, aby tieto orgány mohli úplne posúdiť možnosť vzniku závažnej havárie a určiť rozsah prípadnej zvýšenej pravdepodobnosti vzniku závažných havárií alebo zhoršenia ich následkov, pripraviť vonkajší havarijný plán a zohľadniť látky, ktoré si vzhľadom na svoju fyzikálnu formu, osobitné podmienky alebo umiestnenie môžu vyžadovať dodatočné zváženie.

Článok 21

Informačný systém a výmena informácií

1. Členské štáty a Komisia si vymieňajú informácie o skúsenostiach získaných v súvislosti s prevenciou závažných havárií a obmedzovaním ich následkov. Tieto informácie sa týkajú najmä fungovania opatrení stanovených v tejto smernici.

2. Členské štáty do 30. septembra 2019, a potom každé štyri roky, predkladajú Komisii správu o implementácii tejto smernice.

3. Členské štáty dodajú Komisii o podnikoch, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, minimálne tieto informácie:

- a) meno alebo obchodný názov prevádzkovateľa a úplnú adresu príslušného podniku;
- b) činnosť alebo činnosti podniku.

Komisia zriadi a aktualizuje databázu s obsahom informácií dodaných členskými štátmi. Prístup k databáze je obmedzený len pre osoby poverené Komisiou alebo príslušnými orgánmi členských štátov.

4. Komisia zriadi a sprístupní členským štátom databázu obsahujúcu najmä údaje o závažných haváriách, ku ktorým došlo na území členských štátov, a to na účel:

- a) rýchleho šírenia informácií poskytovaných členskými štátmi podľa článku 18 ods. 1 a 2 medzi všetkými príslušnými orgánmi;
- b) poskytnutia analýzy príčin závažných havárií a získaných poznatkov príslušným orgánom;
- c) poskytnutia informácií o preventívnych opatreniach príslušným orgánom;
- d) poskytnutia informácií o organizáciách, ktoré môžu poskytovať poradenstvo alebo dôležité informácie o výskyte a prevencii závažných havárií a zmiernení ich následkov.

5. Komisia do 1. januára 2015 prijme vykonávacie akty s cieľom stanoviť formáty pre oznamovanie informácií uvedených v odsekoch 2 a 3 tohto článku od členských štátov a príslušných databáz uvedených v odsekoch 3 a 4. Tieto vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 27 ods. 2.

6. Databázy uvedené v odseku 4 obsahuje aspoň:

- a) informácie poskytované členskými štátmi v súlade s článkom 18 ods. 1 a 2;
- b) analýzu príčin havárií;
- c) poznatky získané z havárií;
- d) preventívne opatrenia potrebné na to, aby sa zabránilo opätovnému výskytu závažnej havárie.

7. Komisia uverejňuje časť údajov, ktorá nemá dôvernú povahu.

Článok 22

Prístup k informáciám a dôvernosť

1. Členské štáty v záujme transparentnosti zabezpečia, aby príslušný orgán mal povinnosť akékoľvek informácie uchovávané podľa tejto smernice sprístupniť každej fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá o to požiada v súlade so smernicou 2003/4/ES.

2. Poskytnutie akýchkoľvek informácií požadovaných podľa tejto smernice, vrátane článku 14, môže príslušný orgán zamietnuť alebo obmedziť, ak sú splnené podmienky stanovené v článku 4 smernice 2003/4/ES.

3. Poskytnutie úplných informácií uvedených v článku 14 ods. 2 písm. b) a c), ktoré uchováva príslušný orgán, môže tento príslušný orgán bez toho, aby bol porušený odsek 2 tohto článku zamietnuť, ak prevádzkovateľ požiadal, aby sa nezverejnili určité časti bezpečnostnej správy alebo zoznamu nebezpečných látok z dôvodov uvedených v článku 4 smernice 2003/4/ES.

Príslušný orgán môže takisto rozhodnúť z rovnakých dôvodov, že sa nezverejnia určité časti správy alebo zoznamu nebezpečných látok. V takýchto prípadoch a so súhlasom uvedeného orgánu prevádzkovateľ predloží príslušnému orgánu zmenenú a doplnenú správu alebo zoznam nebezpečných látok bez týchto častí.

Článok 23

Prístup k spravodlivosti

Členské štáty zabezpečia, aby:

- a) žiadateľ, ktorý požaduje informácie podľa článku 14 ods. 2 písm. b) alebo c) alebo článku 22 ods. 1 tejto smernice, mohol v súlade s článkom 6 smernice 2003/4/ES požiadať o preskúmanie konania alebo nečinnosti príslušného orgánu v súvislosti s takouto žiadosťou;
- b) dotknutá verejnosť mala vo svojom príslušnom vnútroštátnom právnom systéme prístup k postupom preskúmania stanoveným v článku 11 smernice 2011/92/EÚ pre prípady, na ktoré sa vzťahuje článok 15 ods. 1 tejto smernice.

Článok 24

Usmernenia

Komisia môže vypracovať usmernenia o bezpečnostnej vzdialenosti a domino efekte.

Článok 25

Zmena a doplnenie príloh

Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 26 prijímať delegované akty na účel prispôbenia príloh II až VI technickému pokroku. Takéto prispôbenia nesmú mať za následok výrazné zmeny v povinnostiach členských štátov a prevádzkovateľov tak, ako sú ustanovené v tejto smernici.

Článok 26

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Právomoc prijímať delegované akty sa Komisii udeľuje za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Delegovanie právomoci uvedené v článku 25 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 13. augusta 2012. Komisia predloží správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr štyri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 25 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci v ňom uvedenej. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 25 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlži o dva mesiace.

Článok 27

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor zriadený podľa smernice 96/82/ES. Tento výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 28**Sankcie**

Členské štáty určujú sankcie za porušovanie vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice. Sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia uvedené ustanovenia Komisii do 1. júna 2015 a bezodkladne ju informujú o akejkoľvek ich následnej zmene a doplnení.

Článok 29**Podávanie správ a preskúmanie**

1. Komisia do 30. septembra 2020 a potom každé štyri roky na základe informácií poskytnutých členskými štátmi v súlade s článkom 18 a článkom 21 ods. 2 a informácií obsiahnutých v databázach, ako sa uvádza v článku 21 ods. 3 a 4, a s prihliadnutím na vykonávanie článku 4 predkladá Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní a efektívnom fungovaní tejto smernice vrátane informácií o závažných haváriách, ku ktorým došlo v rámci Únie, a o ich prípadnom vplyve na uplatňovanie tejto smernice. Komisia do prvej z uvedených správ zahrnie posúdenie potreby zmeny a doplnenia rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Ak je to vhodné, ku každej správe sa môže pripojiť legislatívny návrh.

2. Na základe príslušných právnych predpisov Únie môže Komisia preskúmať potrebu riešenia problému finančnej zodpovednosti prevádzkovateľa vo vzťahu k závažným haváriám vrátane problémov súvisiacich s poistením.

Článok 30**Zmena a doplnenie smernice 96/82/ES**

V smernici 96/82/ES sa v odseku „ropné produkty“ v časti I prílohy I dopĺňajú slová „d) ťažké vykurovacie oleje“.

Článok 31**Transpozícia**

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 31. mája 2015. Tieto opatrenia sa uplatňujú od 1. júna 2015.

Bez ohľadu na prvý pododsek uvedú členské štáty do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na

dosiahnutie súladu s článkom 30 tejto smernice do 14. februára 2014. Tieto opatrenia sa uplatňujú od 15. februára 2014.

Bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 32**Zrušenie**

1. Smernica 96/82/ES sa zrušuje s účinnosťou od 1. júna 2015.

2. Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe VII.

Článok 33**Nadobudnutie účinnosti**

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 34**Adresáti**

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 4. júla 2012

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
A. D. MAVROYIANNIS

ZOZNAM PRÍLOH

- Príloha I — Nebezpečné látky
- Príloha II — Minimálne údaje a informácie, ktoré treba zohľadniť v bezpečnostnej správe uvedenej v článku 10
- Príloha III — Informácie uvedené v článku 8 ods. 5 a článku 10 o bezpečnostnom riadiacom systéme a organizácii podniku s ohľadom na prevenciu závažných havárií
- Príloha IV — Údaje a informácie, ktoré musia obsahovať havarijné plány uvedené v článku 12
- Príloha V — Informácie pre verejnosť podľa článku 14 ods. 1 a článku 14 ods. 2 písm. a)
- Príloha VI — Kritériá hlásenia závažnej havárie Komisii podľa článku 18 ods. 1
- Príloha VII — Tabuľka zhody
-

PRÍLOHA I

NEBEZPEČNÉ LÁTKY

Nebezpečné látky zahrnuté do kategórií nebezpečnosti uvedených v stĺpci 1 časti 1 tejto prílohy podliehajú kvalifikačným množstvám uvedeným v stĺpci 2 a 3 časti 1.

Ak sa na nebezpečnú látku vzťahuje časť 1 tejto prílohy a je tiež uvedená v časti 2, uplatňujú sa kvalifikačné množstvá uvedené v stĺpcoch 2 a 3 časti 2.

ČASŤ 1

Kategórie nebezpečných látok

Táto časť sa vzťahuje na všetky nebezpečné látky, ktoré patria do kategórií nebezpečnosti uvedených v stĺpci 1:

Stĺpec 1	Stĺpec 2	Stĺpec 3
Kategórie nebezpečnosti v súlade s nariadením (ES) č. 1272/2008	Kvalifikačné množstvo (v tonách) nebezpečných látok podľa článku 3 ods. 10 na uplatňovanie	
	požiadaviek nižšej úrovne	požiadaviek vyššej úrovne
Oddiel „H“ – NEBEZPEČNOSŤ PRE ZDRAVIE		
H1 AKÚTNÁ TOXICITA, kategória 1, všetky spôsoby expozície	5	20
H2 AKÚTNÁ TOXICITA — kategória 2, všetky spôsoby expozície — kategória 3, spôsoby expozície – inhalácia (pozri poznámku 7)	50	200
H3 TOXICITA PRE ŠPECIFICKÝ CIEĽOVÝ ORGÁN (STOT) – JEDNORAZOVÁ EXPOZÍCIA STOT SE kategória 1	50	200
Oddiel „P“ – FYZIKÁLNA NEBEZPEČNOSŤ		
P1a VÝBUŠNINY (pozri poznámku 8) — Nestabilné výbušniny alebo — Výbušniny, podtrieda 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 alebo 1.6 alebo — Látky alebo zmesi s výbušnými vlastnosťami podľa metódy A.14 nariadenia (ES) č. 440/2008 (pozri poznámku 9), ktoré nepatria do tried nebezpečnosti Organické peroxidy alebo Samovoľne reagujúce látky a zmesi	10	50
P1b VÝBUŠNINY (pozri poznámku 8) Výbušniny, podtrieda 1.4 (pozri poznámku 10)	50	200
P2 HORĽAVÉ PLYNY Horľavé plyny, kategória 1 alebo 2	10	50
P3a HORĽAVÉ AEROSÓLY (pozri poznámku 11.1) „Horľavé“ aerosóly kategórie 1 alebo 2, ktoré obsahujú horľavé plyny kategórie 1 alebo 2 alebo horľavé kvapaliny kategórie 1	150 (netto)	500 (netto)
P3b HORĽAVÉ AEROSÓLY (pozri poznámku 11.1) „Horľavé“ aerosóly kategórie 1 alebo 2, ktoré neobsahujú horľavé plyny kategórie 1 alebo 2 alebo ani horľavé kvapaliny kategórie 1 (pozri poznámku 11.2)	5 000 (netto)	50 000 (netto)

Stĺpec 1	Stĺpec 2	Stĺpec 3
Kategoríe nebezpečnosti v súlade s nariadením (ES) č. 1272/2008	Kvalifikačné množstvo (v tonách) nebezpečných látok podľa článku 3 ods. 10 na uplatňovanie	
	požiadaviek nižšej úrovne	požiadaviek vyššej úrovne
P4 OXIDUJÚCE PLYNY Oxidujúce plyny, kategória 1	50	200
P5a HORĽAVÉ KVAPALINY — Horľavé kvapaliny, kategória 1 alebo — Horľavé kvapaliny, kategória 2 alebo 3 udržiavané pri teplote vyššej, ako je ich bod varu alebo — Iné kvapaliny s teplotou vzplanutia ≤ 60 °C udržiavané pri teplote vyššej, ako je ich bod varu (pozri poznámku 12)	10	50
P5b HORĽAVÉ KVAPALINY — Horľavé kvapaliny, kategória 2 alebo 3, ak určité podmienky spracovania, ako je vysoký tlak alebo vysoká teplota, môžu spôsobiť nebezpečenstvo vedúce k závažnej havárii, alebo — Iné kvapaliny s teplotou vzplanutia ≤ 60 °C, ak určité podmienky spracovania, ako je vysoký tlak alebo vysoká teplota, môžu spôsobiť nebezpečenstvo vedúce k závažnej havárii (pozri poznámku 12)	50	200
P5c HORĽAVÉ KVAPALINY Horľavé kvapaliny, kategórie 2 alebo 3, na ktoré sa nevzťahuje P5a a P5b	5 000	50 000
P6a SAMOVOLNE REAGUJÚCE LÁTKY A ZMESI a ORGANICKÉ PEROXIDY Samovoľne reagujúce látky a zmesi, typ A alebo B alebo organické peroxidy, typ A alebo B	10	50
P6b SAMOVOLNE REAGUJÚCE LÁTKY A ZMESI a ORGANICKÉ PEROXIDY Samovoľne reagujúce látky a zmesi, typ C, D, E alebo F alebo organické peroxidy, typ C, D, E alebo F	50	200
P7 SAMOZÁPALNÉ KVAPALINY A SAMOZÁPALNÉ TUHÉ LÁTKY Samozápalné kvapaliny, kategória 1 Samozápalné tuhé látky, kategória 1	50	200
P8 OXIDUJÚCE KVAPALINY A TUHÉ LÁTKY Oxidujúce kvapaliny, kategória 1, 2 alebo 3 alebo Oxidujúce tuhé látky, kategória 1, 2 alebo 3	50	200
Oddiel „E“ – NEBEZPEČNOSŤ PRE ŽIVOTNÉ PROSTREDIE		
E1 Nebezpečné pre vodné prostredie v kategórii akútnej nebezpečnosti 1 alebo chronickej nebezpečnosti 1	100	200
E2 Nebezpečné pre vodné prostredie v kategórii chronickej nebezpečnosti 2	200	500
Oddiel „O“ – INÉ TRIEDY NEBEZPEČNOSTI		
O1 Látky alebo zmesi s výstražným upozornením EUH014	100	500
O2 Látky a zmesi, ktoré pri kontakte s vodou uvoľňujú horľavé plyny, kategória 1	100	500
O3 Látky alebo zmesi s výstražným upozornením EUH029	50	200

ČASŤ 2

Menované nebezpečné látky

Stĺpec 1	Číslo CAS (1)	Stĺpec 2	Stĺpec 3
Nebezpečné látky		Kvalifikačné množstvo (v tonách) na uplatnenie	
		požiadaviek nižšej úrovne	požiadaviek vyššej úrovne
1. Dusičnan amónny (pozri poznámku 13)	—	5 000	10 000
2. Dusičnan amónny (pozri poznámku 14)	—	1 250	5 000
3. Dusičnan amónny (pozri poznámku 15)	—	350	2 500
4. Dusičnan amónny (pozri poznámku 16)	—	10	50
5. Dusičnan draselný (pozri poznámku 17)	—	5 000	10 000
6. Dusičnan draselný (pozri poznámku 18)	—	1 250	5 000
7. Oxid arzeničný, kyselina arzeničná a/alebo jej soli	1303-28-2	1	2
8. Oxid arzenitý, kyselina arzenitá a/alebo jej soli	1327-53-3		0,1
9. Bróm	7726-95-6	20	100
10. Chlór	7782-50-5	10	25
11. Zlúčeniny niklu vo vdýchnuteľnej práškovej forme: oxid nikelnatý, oxid nikličitý, sulfid nikelnatý, sulfid nikelitý, oxid nikelitý	—		1
12. Etylénimín	151-56-4	10	20
13. Fluór	7782-41-4	10	20
14. Formaldehyd (koncentrácia ≥ 90 %)	50-00-0	5	50
15. Vodík	1333-74-0	5	50
16. Chlorovodík (skvapalnený plyn)	7647-01-0	25	250
17. Alkylly olova	—	5	50
18. Skvapalnené horľavé plyny, kategória 1 alebo 2 podľa nariadenia KOB (vrátane LPG) a zemný plyn (pozri poznámku 19)	—	50	200
19. Acetylén	74-86-2	5	50
20. Etylénoxid	75-21-8	5	50
21. Propylénnoxid	75-56-9	5	50
22. Metanol	67-56-1	500	5 000
23. 4, 4-metylénbis (2-chloranilín) a/alebo soli, v práškovej forme	101-14-4		0,01
24. Metylizokyanát	624-83-9		0,15
25. Kyslík	7782-44-7	200	2 000
26. 2,4-toluén diizokyanát	584-84-9	10	100
2,6-toluén diizokyanát	91-08-7		

Stĺpec 1	Číslo CAS (1)	Stĺpec 2	Stĺpec 3
Nebezpečné látky		Kvalifikačné množstvo (v tonách) na uplatnenie	
		požiadaviek nižšej úrovne	požiadaviek vyššej úrovne
27. Karbonyldichlorid (fosgén)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arzín (trihydrid arzenu)	7784-42-1	0,2	1
29. Fosfín (trihydrid fosforu)	7803-51-2	0,2	1
30. Chlorid sírnatý	10545-99-0		1
31. Oxid sírový	7446-11-9	15	75
32. Polychlórované dibenzofurány a polychlórované dibenzodioxíny (vrátane TCDD), vypočítané v ekvivalente TCDD (pozri poznámku 20)	—		0,001
33. Tieto KARCINOGENY alebo zmesi s obsahom týchto karcinogénov v koncentrácii viac ako 5 hmotnostných %: 4-aminobifenyl a/alebo jeho soli, benzotrichlorid, benzydín a/alebo jeho soli, bis(chlór-metyl)éter, chlórmetyl metyléter, 1,2-dibrometán, dietyl sulfát, dimetyl sulfát, dimetylkarbamoylchlorid, 1,2-dibrom-3-chlórpropán, 1,2-dimetylhydrazín, dimetylnitrozamín, triamid hexametylfosforečný, hydrazín, 2-naftylamín a/alebo jeho soli, 4-nitrodifenyl a propán-1,3-sultón	—	0,5	2
34. Ropné produkty a alternatívne palivá a) benzíny a nafty; b) petroleje (vrátane paliva do tryskových motorov); c) plynové oleje (vrátane motorovej nafty, vykurovacích olejov pre domácnosti a zmesí plynových olejov); d) ťažké vykurovacie oleje e) alternatívne palivá, ktoré slúžia na rovnaké účely a majú podobné vlastnosti, čo sa týka horľavosti a nebezpečenstva pre životné prostredie, ako výrobky uvedené v písmenách a) až d)	—	2 500	25 000
35. Bezvodý amoniak	7664-41-7	50	200
36. Fluorid boritý	7637-07-2	5	20
37. Sírovodík	7783-06-4	5	20
38. Piperidín	110-889-4	50	200
39. Bis(2-dimetylaminoetyl) (metyl)amín	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-Etylhexyloxy)propylamín	5397-31-9	50	200
41. Zmesi (*) chlórnanu sodného klasifikované v kategórii akútnej nebezpečnosti pre vodné prostredie 1 [H400], ktoré obsahujú menej ako 5 % aktívneho chlóru a nie sú klasifikované v rámci žiadnej z iných kategórií nebezpečnosti v časti 1 prílohy I.		200	500

(*) Za podmienky, že zmes by za neprítomnosti chlórnanu sodného nebola klasifikovaná v kategórii akútnej nebezpečnosti pre vodné prostredie 1 [H400].

Stĺpec 1	Číslo CAS ⁽¹⁾	Stĺpec 2	Stĺpec 3
Nebezpečné látky		Kvalifikačné množstvo (v tonách) na uplatnenie	
		požiadaviek nižšej úrovne	požiadaviek vyššej úrovne
42. Propylamín (pozri poznámku 21)	107-10-8	500	2 000
43. Tert-butyl-akrylát (pozri poznámku 21)	1663-39-4	200	500
44. 2-metylbut-3-énitril (pozri poznámku 21)	16529-56-9	500	2 000
45. Tetrahydro-3,5-dimetyl-1,3,5,-2-thión (Dazomet) (pozri poznámku 21)	533-74-4	100	200
46. Metylakrylát (pozri poznámku 21)	96-33-3	500	2 000
47. 3-metylpyridín (pozri poznámku 21)	108-99-6	500	2 000
48. 1-bróm-3-chlóropropán (pozri poznámku 21)	109-70-6	500	2 000

⁽¹⁾ Číslo CAS sa uvádza iba na účel identifikácie.

POZNÁMKY K PRÍLOHE I

- Látky a zmesi sa klasifikujú v súlade s nariadením (ES) č. 1272/2008.
- Zmesi sa považujú za rovnocenné s čistými látkami za predpokladu, že sú v rámci obmedzení koncentrácie stanovených podľa ich vlastností v súlade s nariadením (ES) č. 1272/2008 alebo jeho najnovšou úpravou prispôbením sa technickému pokroku, pokiaľ percentuálne zloženie alebo iný opis nie je výslovne uvedený.
- Kvalifikačné množstvá stanovené v predchádzajúcom texte sa vzťahujú na každý podnik.

Množstvá, ktoré je potrebné zohľadniť pri uplatňovaní príslušných článkov, sú maximálne množstvá, ktoré sú prítomné alebo pravdepodobne môžu byť prítomné v ktoromkoľvek okamihu. Nebezpečné látky prítomné v podniku len v množstve, ktoré sa rovná alebo je menšie ako 2 % príslušného kvalifikačného množstva, sa neberú do úvahy na účely výpočtu celkového prítomného množstva, ak je ich umiestnenie v rámci podniku také, že nemôžu vyvolať závažnú haváriu v inej časti tohto podniku.

- V prípade potreby sa uplatňujú tieto pravidlá sčítavania nebezpečných látok alebo kategórií nebezpečných látok:

V prípade podniku, v ktorom nie je prítomná žiadna jednotlivá nebezpečná látka v množstve, ktoré je väčšie alebo rovné ako príslušné kvalifikačné množstvo, sa použije nasledujúce pravidlo na určenie toho, či sa na podnik vzťahujú príslušné požiadavky tejto smernice.

Smernica sa uplatňuje na podniky vyššej úrovne, ak súčet:

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{ je väčší alebo rovný } 1,$$

kde q_x = množstvo nebezpečnej látky x (alebo nebezpečných látok tej istej kategórie) podľa časti 1 alebo časti 2 tejto prílohy,

a Q_{Ux} = príslušné kvalifikačné množstvo pre nebezpečnú látku alebo kategóriu x zo stĺpca 3 časti 1 alebo zo stĺpca 3 časti 2 tejto prílohy.

Táto smernica sa uplatňuje na podniky nižšej úrovne, ak súčet:

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{ je väčší alebo rovný } 1,$$

kde q_x = množstvo nebezpečnej látky x (alebo nebezpečných látok tej istej kategórie) podľa časti 1 alebo časti 2 tejto prílohy,

a Q_{LX} = príslušné kvalifikačné množstvo pre nebezpečnú látku alebo kategóriu x zo stĺpca 2 časti 1 alebo zo stĺpca 2 časti 2 tejto prílohy.

Toto pravidlo sa používa na posúdenie nebezpečnosti pre zdravie, fyzikálnej nebezpečnosti a nebezpečnosti pre životné prostredie. Preto sa musí použiť trikrát:

- a) na sčítanie nebezpečných látok a zmesí uvedených v časti 2 a zahrnutými do kategórie akútna toxicita 1, 2 alebo 3 (inhalačná expozícia) alebo toxicita pre špecifické cieľové orgány (STOT SE) kategórii 1 s nebezpečnými látkami zahrnutými do oddielu H: položky H1 až H3 časti 1;
- b) na sčítanie nebezpečných látok uvedených v časti 2, ktoré sú výbušniny, horľavé plyny, horľavé aerosóly, oxidujúce plyny, horľavé kvapaliny, samovoľne reagujúce látky a zmesi, organické peroxidy, samozápalné kvapaliny a tuhé látky, oxidujúce kvapaliny a tuhé látky s nebezpečnými látkami zahrnutými do oddielu P: položky P1 až P8 časti 1;
- c) na sčítanie nebezpečných látok uvedených v časti 2 zahrnutých do nebezpečných pre vodné prostredie, v kategórii akútnej nebezpečnosti 1, chronickej nebezpečnosti 1 alebo chronickej nebezpečnosti 2 spolu s nebezpečnými látkami zahrnutými do oddielu E: položiek E1 a E2 časti 1.

Príslušné ustanovenia tejto smernice sa uplatňujú, ak ktorýkoľvek zo súčtov získaných podľa a), b) alebo c) je väčší alebo rovný 1.

5. V prípade nebezpečných látok, na ktoré sa nevzťahuje nariadenie (ES) č. 1272/2008, vrátane odpadu, ale ktoré sú napriek tomu prítomné alebo pravdepodobne môžu byť prítomné v podniku a ktoré majú alebo pravdepodobne môžu mať za podmienok v podniku rovnocenné vlastnosti z hľadiska potenciálu závažnej havárie, sa tieto látky a zmesi dočasne priradia k najpresnejšie zodpovedajúcej kategórii alebo menovanej nebezpečnej látke patriacej do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
6. V prípade nebezpečných látok s vlastnosťami, ktoré vedú k viac ako jednej klasifikácii, sa na účely tejto smernice uplatnia najnižšie kvalifikačné množstvá. Na uplatnenie pravidla v poznámke 4 sa však použije najnižšie kvalifikačné množstvo pre každú skupinu z kategórií v poznámkach 4a), 4b) a 4c) zodpovedajúce príslušnej klasifikácii.
7. Nebezpečné látky zahrnuté do kategórie akútnej toxicity kategórie 3 orálnou expozíciou (H 301) patria pod zápis H2 akútna toxicita v tých prípadoch, keď nemožno odvodiť klasifikáciu akútnej inhalačnej toxicity ani klasifikáciu akútnej dermálnej toxicity, napríklad v dôsledku nedostatku presvedčivých údajov o inhalačnej a dermálnej toxicite.
8. Trieda nebezpečnosti Výbušniny zahŕňa výbušné výrobky (pozri oddiel 2.1 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 1272/2008). Ak je známe množstvo výbušnej látky alebo zmesi obsiahnuté vo výrobku, na účely tejto smernice sa zohľadní toto množstvo. Ak množstvo výbušnej látky alebo zmesi obsiahnuté vo výrobku nie je známe, na účely tejto smernice sa za výbušninu považuje celý výrobok.
9. Testovanie výbušných vlastností látok a zmesí je nevyhnutné len vtedy, ak sa pomocou skríningového postupu podľa dodatku 6 časti 3 Odporúčaní OSN pre prepravu nebezpečných tovarov, Príručka pre testy a kritériá (ďalej len „Príručka OSN pre testy a kritériá“) ⁽¹⁾ identifikuje ako látka alebo zmes s potenciálne výbušnými vlastnosťami.
10. Ak sú výbušniny podtriedy 1.4 vybalené alebo opätovne zabalené, musia sa zaradiť do položky P1a, pokiaľ sa nedokáže, že nebezpečnosť stále zodpovedá podtriede 1.4 v súlade s nariadením (ES) č. 1272/2008.
- 11.1. Horľavé aerosóly sa klasifikujú v súlade so smernicou Rady 75/324/EHS z 20. mája 1975 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa aerosólových rozprašovačov ⁽²⁾ (smernica o aerosólových rozprašovačoch). „Mimoriadne horľavé“ a „horľavé“ aerosóly podľa smernice 75/324/EHS zodpovedajú horľavým aerosólom kategórie 1 a kategórie 2 nariadenia (ES) č. 1272/2008.
- 11.2. Táto položka sa môže použiť iba vtedy, ak sa preukáže, že aerosólový rozprašovač neobsahuje horľavé plyny kategórie 1 alebo 2, ani horľavé kvapaliny kategórie 1.

⁽¹⁾ Viac usmernení v súvislosti s možnosťou nevykonať test možno nájsť v opise metódy A.14, pozri nariadenie Rady (ES) č. 440/2008 z 30. mája 2008, ktorým sa ustanovujú testovacie metódy podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) (Ú. v. EÚ L 142, 31.5.2008, s. 1).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 147, 9.6.1975, s. 40.

12. Podľa bodu 2.6.4.5 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 1272/2008 sa kvapaliny s teplotou vzplanutia viac ako 35 °C nemusia klasifikovať v kategórii 3, ak sa dosiahli negatívne výsledky v teste neprerušenej horľavosti L.2, podľa Príručky OSN pre testy a kritériá, časti III oddielu 32. Neplatí to však pri zhoršených podmienkach, ako je vysoká teplota alebo tlak, a z tohto dôvodu sa takéto kvapaliny zahŕňajú do tejto položky.

13. Dusičnan amónny (5 000/10 000): hnojivá schopné samovoľného rozkladu

Vzťahuje sa to na zmiešané/kombinované hnojivá na báze dusičnanu amónneho (zmiešané/kombinované hnojivá obsahujúce dusičnan amónny s fosforečnanom a/alebo uhličitanom draselným), ktoré sú schopné samovoľného rozkladu podľa „žľabovej skúšky“ OSN (pozri príručku OSN pre testy a kritériá, časť III, pododdiel 38.2) a v ktorých obsah dusíka z dusičnanu amónneho je:

- 15,75 hmotnostných % ⁽¹⁾ až 24,5 hmotnostných % ⁽²⁾ a ktoré neobsahujú spolu viac ako 0,4 % horľavých/organických materiálov alebo ktoré spĺňajú požiadavky prílohy III-2 k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2003/2003 z 13. októbra 2003 o hnojivách ⁽³⁾,
- najviac 15,75 hmotnostných %, bez obmedzenia obsahu horľavých materiálov.

14. Dusičnan amónny (1 250/5 000): kvalita hnojív

Vzťahuje sa to na jednozložkové hnojivá na báze dusičnanu amónneho a zmiešané/kombinované hnojivá na báze dusičnanu amónneho, ktoré spĺňajú požiadavky prílohy III-2 k nariadeniu (ES) č. 2003/2003 a v ktorých obsah dusíka z dusičnanu amónneho je:

- viac ako 24,5 hmotnostných % s výnimkou zmesí jednozložkových hnojív na báze dusičnanu amónneho s dolomitom, vápencom a/alebo uhličitanom vápenatým s čistotou aspoň 90 %,
- viac ako 15,75 hmotnostných % v prípade zmesí dusičnanu amónneho a síranu amónneho,
- viac ako 28 hmotnostných % ⁽⁴⁾ v prípade zmesí jednozložkových hnojív na báze dusičnanu amónneho s dolomitom, vápencom a/alebo uhličitanom vápenatým s čistotou aspoň 90 %.

15. Dusičnan amónny (350/2 500): technický

Vzťahuje sa to na dusičnan amónny a zmesi dusičnanu amónneho, v ktorých obsah dusíka z dusičnanu amónneho je:

- 24,5 hmotnostných % až 28 hmotnostných % a ktoré neobsahujú viac ako 0,4 % horľavých látok,
- viac ako 28 hmotnostných % a ktoré neobsahujú viac ako 0,2 % horľavých látok.

Vzťahuje sa to aj na vodné roztoky dusičnanu amónneho, v ktorých je koncentrácia dusičnanu amónneho väčšia ako 80 hmotnostných %.

16. Dusičnan amónny (10/50): materiál „off-spec“ (bližšie neurčený) a hnojivá, ktoré neprejdú testom šírenia výbuchu

Vzťahuje sa to na:

- materiál vyradený počas výrobného procesu a na dusičnan amónny a zmesi dusičnanu amónneho, jednozložkové hnojivá na báze dusičnanu amónneho a zmiešané/kombinované hnojivá na báze dusičnanu amónneho uvedené v poznámkach 14 a 15, ktoré koncový používateľ vracia alebo vrátil výrobcovi, ktoré sa vracajú alebo sa vrátili na dočasné uskladnenie alebo spracovateľskému podniku na prepracovanie, recykláciu alebo spracovanie na bezpečné používanie, pretože už nezodpovedajú špecifikáciám v poznámkach 14 a 15,
- hnojivá uvedené v poznámke 13 prvej zarážke a poznámke 14 k tejto prílohe, ktoré nespĺňajú požiadavky prílohy III-2 k nariadeniu (ES) č. 2003/2003.

17. Dusičnan draselný (5 000/10 000)

Vzťahuje sa to na tie kombinované hnojivá na báze dusičnanu draselného (vo forme perličiek alebo granúl), ktoré majú rovnaké nebezpečné vlastnosti ako čistý dusičnan draselný.

⁽¹⁾ Obsah dusíka z dusičnanu amónneho 15,75 hmotnostných % zodpovedá 45 % dusičnanu amónneho.

⁽²⁾ Obsah dusíka z dusičnanu amónneho 24,5 hmotnostných % zodpovedá 70 % dusičnanu amónneho.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 304, 21.11.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Obsah dusíka z dusičnanu amónneho 28 hmotnostných % zodpovedá 80 % dusičnanu amónneho.

18. Dusičnan draselný (1 250/5 000)

Vzťahuje sa to na tie kombinované hnojivá na báze dusičnanu draselného (v kryštalickej forme), ktoré majú rovnaké nebezpečné vlastnosti ako čistý dusičnan draselný.

19. Upravený bioplyn

Na účely uplatňovania tejto smernice sa upravený bioplyn môže klasifikovať podľa položky 18 časti 2 prílohy I, ak bol spracovaný v súlade s platnými normami pre vyčistený a upravený bioplyn so zaručením rovnakej kvality akú má zemný plyn vrátane obsahu metánu a pokiaľ obsahuje najviac 1 % kyslíku.

20. Polychlórované dibenzofurány a polychlórované dibenzodioxíny

Množstvo polychlórovaných dibenzofuránov a polychlórovaných dibenzodioxínov sa vypočíta pomocou týchto faktorov:

Faktory toxikkej ekvivalencie (TEF) – WHO 2005			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = octa.)

Zdroj – Van den Berg a kol.: The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds.

21. V prípadoch, kde je táto nebezpečná látka zahrnutá do kategórie P5a horľavá kvapalina alebo P5b horľavá kvapalina, uplatňujú sa na účely tejto smernice najnižšie kvalifikačné množstvá.

PRÍLOHA II

Minimálne údaje a informácie, ktoré treba zohľadniť v bezpečnostnej správe uvedenej v článku 10

1. Informácie o systéme riadenia a organizácii podniku s ohľadom na prevenciu závažných havárií.

Táto informácia obsahuje prvky uvedené v prílohe III.

2. Prezentácia prostredia podniku:

- a) opis podniku a jeho prostredia vrátane zemepisného umiestnenia, meteorologických, geologických a hydrografických podmienok a prípadne jeho histórie;
- b) identifikovanie zariadení a ostatných činností podniku, ktoré by mohli predstavovať nebezpečenstvo vzniku závažnej havárie;
- c) na základe dostupných informácií identifikácia susedných podnikov, ako aj ďalších pracovísk, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, oblastí a vývoja, ktoré by mohli byť zdrojom alebo zvýšiť riziko vzniku závažnej havárie a domino efektu, alebo by mohli zhoršiť ich následky;
- d) opis oblastí, v ktorých môže dôjsť k závažnej havárii.

3. Opis zariadenia:

- a) opis hlavných činností a produktov častí podniku, ktoré sú dôležité z hľadiska bezpečnosti, zdrojov rizika závažnej havárie a podmienok, pri ktorých by mohlo dôjsť k takejto závažnej havárii, spolu s opisom navrhovaných preventívnych opatrení;
- b) opis procesov, najmä prevádzkových metód; podľa potreby s prihliadnutím na dostupné informácie o osvedčených postupoch;
- c) opis nebezpečných látok:
 - i) zoznam nebezpečných látok vrátane:
 - identifikácie nebezpečných látok: chemický názov, číslo CAS, názov podľa nomenklatúry IUPAC,
 - maximálneho množstva prítomných chemických látok alebo chemických látok pravdepodobne prítomných;
 - ii) fyzikálne, chemické a toxikologické vlastnosti a nebezpečnosť, ktorú okamžite aj s oneskorením predstavujú pre ľudské zdravie a životné prostredie;
 - iii) fyzikálne a chemické správanie pri bežných podmienkach používania alebo pri predvídateľných podmienkach havárie.

4. Určenie a analýza rizík havárie a metódy prevencie:

- a) podrobný opis možných scenárov závažnej havárie a ich pravdepodobnosť alebo podmienky vzniku vrátane zhrnutia udalostí, ktoré môžu zohrávať významnú úlohu pri spustení každého z týchto scenárov, bez ohľadu na to, či sú príčiny z hľadiska zariadenia interné alebo externé, najmä vrátane:
 - i) prevádzkových príčin;
 - ii) externých príčin, napríklad akými sú príčiny v súvislosti s domino efektom, podnikmi, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, oblastami a vývojom, ktoré by mohli spôsobiť závažnú haváriu alebo zvýšiť jej riziko alebo zhoršiť jej následky;
 - iii) prirodzených príčin, napríklad zemetrasenia alebo povodne;
- b) posúdenie rozsahu a závažnosti následkov identifikovaných závažných havárií vrátane máp, snímok alebo prípadne zodpovedajúce opisy poukazujúce na oblasti, ktoré môžu byť zasiahnuté haváriami v podniku;

- c) prehľad minulých havárií a nehôd s rovnakými použitými látkami a procesmi, zohľadnenie získaných poznatkov a výslovný odkaz na konkrétne opatrenia prijaté s cieľom predchádzať takýmto haváriám;
 - d) opis technických parametrov a vybavenia, ktoré sa používajú na zaistenie bezpečnosti zariadení.
5. Opatrenia na ochranu a zásahy s cieľom obmedziť následky závažnej havárie:
- a) opis zariadení inštalovaných v podniku na obmedzenie následkov závažných havárií na ľudské zdravie a životné prostredie, napríklad vrátane systémov detekcie/ochrany, technických prístrojov na obmedzenie rozsahu náhodných únikov (vrátane rozstreku vody, parných bariér, havarijných zachytných nádrží alebo zberných nádrží, uzatváracích ventilov, systémov inertizácie, požiarnych nádrží);
 - b) organizácia poplachu a zásahov;
 - c) opis interných a externých zdrojov, ktoré možno mobilizovať;
 - d) popis všetkých technických a netechnických opatrení, ktoré sú významné z hľadiska zníženia dôsledkov závažnej havárie.
-

PRÍLOHA III

Informácie uvedené v článku 8 ods. 5 a článku 10 o bezpečnostnom riadiacom systéme a organizácii podniku s ohľadom na prevenciu závažných havárií

Na účely vykonávania bezpečnostného riadiaceho systému prevádzkovateľa sa zohľadňujú tieto prvky:

- a) bezpečnostný riadiaci systém musí byť primeraný nebezpečnosti, priemyselným činnostiam a zložitosti organizácie podniku a musí byť založený na hodnotení rizík; mal by obsahovať všeobecnú časť, ktorá obsahuje organizačnú štruktúru, povinnosti, prax, postupy, procesy a zdroje na stanovenie a vykonávanie programu prevencie závažných havárií (ďalej len „PPZH“);
- b) v rámci bezpečnostného riadiaceho systému je potrebné riešiť tieto otázky:
 - i) organizácia a zamestnanci – úlohy a povinnosti zamestnancov zapojených do riadenia rizík vzniku závažných havárií na všetkých úrovniach organizácie spolu s opatreniami prijatými na zvýšenie informovanosti o nutnosti nepretržitého zlepšovania. Identifikácia potrieb v oblasti odbornej prípravy takýchto zamestnancov a zabezpečenie takto určenej odbornej prípravy. Zapojenie zamestnancov a zamestnancov subdodávateľov, ktorí pracujú v podniku, ktorí sú dôležití z hľadiska bezpečnosti;
 - ii) určenie a vyhodnotenie hlavných nebezpečenstiev – prijatie a vykonávanie postupov na systematické určovanie nebezpečnosti vyplývajúcej zo závažných havárií pri bežnej alebo mimoriadnej prevádzke podľa okolností vrátane subdodávateľských činností a posúdenie jej pravdepodobnosti a závažnosti;
 - iii) prevádzková kontrola – prijatie a vykonávanie postupov a pokynov na bezpečnú prevádzku vrátane údržby procesov a zariadení, systémov včasného varovania a na dočasné zastavenie prevádzky; s prihliadnutím na dostupné informácie o osvedčených postupoch monitorovania a riadenia s cieľom zníženia nebezpečenstva zlyhania systému; riadenie rizík súvisiacich so starutím zariadení nainštalovaných v podniku a koróziou; zoznam zariadení podniku, stratégie a metodológie monitorovania a riadenia stavu zariadení; príslušné následné opatrenia a akékoľvek potrebné protiopatrenia;
 - iv) riadenie zmien – prijatie a vykonávanie postupov na plánovanie zmien existujúcich zariadení, procesov alebo skladovacích zariadení alebo na navrhovanie nových;
 - v) havarijné plánovanie – prijímanie a vykonávanie postupov na určenie predvídateľných havarijných situácií pomocou systematickej analýzy, na vypracovanie, preskúšanie a revíziu havarijných plánov pre prípady mimoriadnych udalostí a na zabezpečenie osobitnej odbornej prípravy dotknutých zamestnancov. Uvedená odborná príprava sa poskytuje všetkým zamestnancom pracujúcim v podniku vrátane príslušných zamestnancov subdodávateľov;
 - vi) monitorovanie plnenia – prijatie a vykonávanie postupov na priebežné posudzovanie plnenia cieľov stanovených prevádzkovateľom v oblasti PPZH a jeho bezpečnostnom riadiacom systéme a mechanizmov vyšetrovania a prijímania nápravných opatrení v prípade neplnenia. Tieto postupy sa vzťahujú na systém prevádzkovateľa na oznamovanie závažných havárií alebo prípadov bezprostrednej hrozby závažnej havárie, a najmä tých, pri ktorých zlyhali ochranné opatrenia, a na ich vyšetrovanie a následné opatrenia na základe poznatkov. Postupy by mohli zahŕňať aj ukazovatele výkonu, akými sú napríklad ukazovatele výkonu v oblasti bezpečnosti (SPI) a/alebo iné relevantné ukazovatele;
 - vii) audit a hodnotenie – prijatie a vykonávanie postupov periodického a systematického hodnotenia PPZH a účinnosti a vhodnosti bezpečnostného riadiaceho systému; dokumentované preskúmanie programu a bezpečnostného riadiaceho systému a ich aktualizácia vyšším manažmentom vrátane zváženia a začlenenia potrebných zmien uvedených v rámci auditu a hodnotenia.

PRÍLOHA IV

Údaje a informácie, ktoré musia obsahovať havarijné plány uvedené v článku 12

1. Vnútorne havarijné plány:

- a) Mená alebo funkcie osôb oprávnených na nastavenie havarijných postupov a osoby zodpovednej za riadenie a koordináciu zmierňujúcich opatrení na pracovisku.
- b) Meno alebo funkcia kontaktnej osoby, ktorá zodpovedá za vonkajší havarijný plán.
- c) V prípade predvídateľných podmienok alebo udalostí, ktoré by mohli byť významné z hľadiska vzniku závažnej havárie, popis opatrenia, ktoré by malo byť prijaté s cieľom kontrolovať podmienky alebo udalosti a obmedziť ich následky, vrátane opisu dostupného bezpečnostného vybavenia a prostriedkov.
- d) Opatrenia na obmedzenie rizík pre osoby na pracovisku vrátane spôsobov vydávania výstrah a očakávaného správania osôb po vydaní výstrahy.
- e) Opatrenia na zabezpečenie včasného varovania orgánu zodpovedného za aktiváciu vonkajšieho havarijného plánu v prípade havárie, typ informácií, ktoré by mali byť uvedené v počiatočnom varovaní, a opatrenia na poskytnutie podrobnejších informácií, keď budú k dispozícii.
- f) V prípade potreby opatrenia na prípravu personálu na činnosti, ktorých vykonávanie sa bude od neho očakávať, a podľa potreby koordinácia tejto činnosti so záchrannými službami nepatriacimi podniku.
- g) Opatrenia na poskytnutie pomoci pri zmierňovaní následkov mimo podniku.

2. Vonkajšie havarijné plány:

- a) Mená alebo funkcie osôb oprávnených zahájiť havarijné postupy a osôb oprávnených riadiť a koordinovať opatrenia mimo podniku.
 - b) Opatrenia na získanie včasného varovania pred haváriou a poplašné a výstražné postupy.
 - c) Opatrenia na koordináciu prostriedkov potrebných na vykonanie vonkajšieho havarijného plánu.
 - d) Opatrenia na poskytnutie pomoci pri zmierňovaní následkov v podniku.
 - e) Opatrenia na zmierňovanie následkov mimo podniku vrátane opatrení potrebných na zvládnutie možných scenárov závažných havárií uvedených v bezpečnostnej správe a vzhľadom k možným domino efektom vrátane tých, ktoré by mali vplyv na životné prostredie.
 - f) Opatrenia na poskytnutie osobitných informácií verejnosti a všetkým susedným podnikom alebo pracoviskám, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, v súlade s článkom 9, ktoré sa týkajú havárie a žiaduceho správania.
 - g) Opatrenia na poskytnutie informácií záchranným službám iných členských štátov v prípade závažnej havárie s možnými cezhraničnými účinkami.
-

PRÍLOHA V

Informácie pre verejnosť podľa článku 14 ods. 1 a článku 14 ods. 2 písm. a)

ČASŤ 1

V prípade všetkých podnikov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica:

1. Meno alebo obchodný názov prevádzkovateľa a úplná adresa príslušného podniku.
2. Potvrdenie, že podnik sa riadi predpismi a/alebo správnymi opatreniami na vykonávanie tejto smernice a že oznámenie podľa článku 7 ods. 1 alebo bezpečnostná správa podľa článku 10 ods. 1 boli predložené príslušnému orgánu.
3. Jednoduché vysvetlenie, aká činnosť alebo činnosti sa vykonávajú v podniku.
4. Všeobecné názvy alebo v prípade nebezpečných látok, na ktoré sa vzťahuje časť 1 prílohy I, druhové názvy alebo klasifikácia nebezpečnosti príslušných nebezpečných látok používaných v podniku, ktoré by mohli mať za následok vznik závažnej havárie, s jednoduchým uvedením ich základných nebezpečných vlastností.
5. Všeobecné informácie o tom, ako bude dotknutá verejnosť v prípade potreby varovaná; zodpovedajúce informácie o vhodnom správaní v prípade závažnej havárie alebo odkaz na miesto, kde sú tieto informácie prístupné v elektronickej podobe.
6. Dátum poslednej prehliadky v podniku v súlade s článkom 20 ods. 4 alebo odkaz na miesto, kde sú uvedené informácie prístupné v elektronickej podobe; informácie o tom, kde možno na požiadanie získať podrobnejšie informácie o kontrole a súvisiacom pláne kontrol v súlade s požiadavkami článku 22.
7. Podrobnosti o tom, kde možno získať ďalšie relevantné informácie, v súlade s požiadavkami článku 22.

ČASŤ 2

V prípade podnikov vyššej úrovne okrem informácií uvedených v časti 1 tejto prílohy aj:

1. Všeobecné informácie týkajúce sa povahy nebezpečnosti závažnej havárie vrátane jej možných účinkov na ľudské zdravie a životné prostredie a súhrnných údajov o hlavných typoch scenárov závažných havárií a kontrolných opatreniach na ich riešenie.
2. Doklad, že prevádzkovateľ má povinnosť vykonať zodpovedajúce opatrenia v podniku, najmä zabezpečiť kontakt so záchrannými službami, s cieľom zvládnuť závažnú haváriu a minimalizovať jej účinky.
3. Príslušné informácie z vonkajšieho havarijného plánu, ktorý bol vypracovaný s cieľom zvládnuť akékoľvek účinky havárie mimo podniku. Mal by zahŕňať odporúčania, ako dodržiavať pokyny alebo príkazy záchranných služieb v čase havárie.
4. V prípade potreby informácie o tom, či sa podnik nachádza v blízkosti územia iného členského štátu a existuje možnosť vzniku závažnej havárie s cezhraničnými účinkami podľa Dohovoru Európskej hospodárskej komisie Organizácie spojených národov o cezhraničných účinkoch priemyselných havárií.

PRÍLOHA VI

Kritériá hlásenia závažnej havárie Komisii podľa článku 18 ods. 1

I. Každá závažná havária podľa odseku 1 alebo havária, ktorá má aspoň jeden z následkov uvedených v odsekoch 2, 3, 4 a 5, sa musí oznámiť Komisii.

1. Dotknuté nebezpečné látky

Akýkoľvek požiar alebo výbuch alebo náhodný únik nebezpečnej látky v množstve minimálne 5 % z kvalifikačného množstva stanoveného v stĺpci 3 časti 1 alebo v stĺpci 3 časti 2 prílohy I.

2. Zranenie osôb a poškodenie nehnuteľností:

- a) smrť;
- b) zranenie šiestich osôb v podniku a ich hospitalizácia minimálne na 24 hodín;
- c) hospitalizácia jednej osoby mimo podniku minimálne na 24 hodín;
- d) poškodenie a znefunkčnenie obydlia(-í) mimo podniku v dôsledku havárie;
- e) evakuácia alebo obmedzenie pohybu osôb počas viac ako 2 hodín (osoby × hodiny): ak je hodnota aspoň 500;
- f) prerušenie dodávky pitnej vody, elektrickej energie, plynu alebo telefonického spojenia počas viac ako 2 hodín (osoby × hodiny): ak je hodnota aspoň 1 000.

3. Bezprostredné poškodenie životného prostredia:

- a) trvalé alebo dlhodobé poškodenie suchozemských biotopov:
 - i) 0,5 ha alebo viac biotopu významného z hľadiska životného prostredia, ktorý je chránený právnymi predpismi;
 - ii) 10 alebo viac hektárov rozšírenejšieho biotopu vrátane poľnohospodárskej pôdy;
- b) značné alebo dlhodobé poškodenie sladkovodných a morských biotopov:
 - i) 10 km alebo viac rieky alebo kanála;
 - ii) 1 ha alebo viac jazera alebo rybníka;
 - iii) 2 ha alebo viac ústia;
 - iv) 2 ha alebo viac pobrežia alebo otvoreného mora;
- c) závažné poškodenie vodonosnej vrstvy alebo podzemných vôd:
 - 1 ha alebo viac.

4. Poškodenie majetku:

- a) poškodenie majetku v podniku: aspoň 2 000 000 EUR;
- b) poškodenie majetku mimo podniku: aspoň 500 000 EUR.

5. Poškodenie v cezhraničnom meradle

Každá závažná havária s prítomnosťou nebezpečných látok s následkami mimo územia dotknutého členského štátu.

II. Komisii by sa mali oznámiť havárie alebo prípady bezprostrednej hrozby havárie, ktoré členské štáty považujú za technicky zaujímavé z hľadiska prevencie závažných havárií a obmedzenia ich následkov, a ktoré nespĺňajú vyššie uvedené kvantitatívne kritériá.

PRÍLOHA VII

TABUĽKA ZHODY

Smernica 96/82/ES	Táto smernica
článok 1	článok 1
článok 2 ods. 1 prvý pododsek	článok 2 ods. 1 a článok 3 ods. 2 a 3
článok 2 ods. 1 druhý pododsek	článok 3 ods. 12
článok 2 ods. 2	—
článok 3 ods. 1	článok 3 ods. 1
článok 3 ods. 2	článok 3 ods. 8
článok 3 ods. 3	článok 3 ods. 9
článok 3 ods. 4	článok 3 ods. 10
článok 3 ods. 5	článok 3 ods. 13
článok 3 ods. 6	článok 3 ods. 14
článok 3 ods. 7	článok 3 ods. 15
článok 3 ods. 8	článok 3 ods. 16
—	článok 3 ods. 2 až 7, článok 3 ods. 11 a 12 a článok 3 ods. 17 až 19
článok 4	článok 2 ods. 2 prvý pododsek písm. a) až f) a h)
—	článok 2 ods. 2 prvý pododsek písm. g) a článok 2 ods. 2 druhý pododsek
—	článok 4
článok 5	článok 5
článok 6 ods. 1	článok 7 ods. 2
článok 6 ods. 2 písm. a) až g)	článok 7 ods. 1 písm. a) až g)
článok 6 ods. 3	článok 7 ods. 3
článok 6 ods. 4	článok 7 ods. 4 písm. a) až c)
—	článok 7 ods. 4 písm. d)
článok 7 ods. 1	článok 8 ods. 1
—	článok 8 ods. 2 písm. a) a b)
článok 7 ods. 1a	článok 8 ods. 2 písm. a)
článok 7 ods. 2	článok 8 ods. 5
článok 7 ods. 3	—
—	článok 8 ods. 3
—	článok 8 ods. 4
—	článok 8 ods. 5
článok 8 ods. 1 a 2	článok 9 ods. 1 a 2

Smernica 96/82/ES	Táto smernica
—	článok 9 ods. 2
článok 9 ods. 1	článok 10 ods. 1
článok 9 ods. 2 prvý pododsek	článok 10 ods. 2
článok 9 ods. 2 druhý pododsek	—
článok 9 ods. 3	článok 10 ods. 3
článok 9 ods. 4	článok 10 ods. 6
článok 9 ods. 5	článok 10 ods. 5
článok 9 ods. 6	—
—	článok 10 ods. 4
článok 10	článok 11
článok 11 ods. 1 písm. a) a b)	článok 12 ods. 1 písm. a) a b) a článok 12 ods. 2
článok 11 ods. 1 písm. c)	článok 12 ods. 1 písm. c)
článok 11 ods. 2	článok 12 ods. 3
článok 11 ods. 3	článok 12 ods. 4 a 5
článok 11 ods. 4	článok 12 ods. 6 prvý pododsek
článok 11 ods. 4a	článok 12 ods. 6 druhý pododsek
článok 11 ods. 5	článok 12 ods. 7
článok 11 ods. 6	článok 12 ods. 8
článok 12 ods. 1 prvý pododsek	článok 13 ods. 1
článok 12 ods. 1 druhý pododsek	článok 13 ods. 2
článok 12 ods. 1a	—
článok 12 ods. 2	článok 13 ods. 3
—	článok 13 ods. 4
článok 13 ods. 1 prvý pododsek	článok 14 ods. 2 prvý pododsek písm. a) a článok 14 ods. 2 druhý pododsek druhá veta
článok 13 ods. 1 druhý pododsek prvá a tretia veta	článok 14 ods. 2 druhý pododsek posledná veta
článok 13 ods. 1 druhý pododsek druhá veta	článok 14 ods. 1
článok 13 ods. 1 tretí pododsek	článok 14 ods. 2 druhý pododsek prvá veta
—	článok 14 ods. 1 druhá veta
článok 13 ods. 2	článok 14 ods. 3
článok 13 ods. 3	článok 14 ods. 4
článok 13 ods. 4 prvá veta	článok 14 ods. 2 písm. b)
článok 13 ods. 4 druhá a tretia veta	článok 22 ods. 3 prvý a druhý pododsek
článok 13 ods. 5	článok 15 ods. 1
článok 13 ods. 6	článok 14 ods. 2 písm. c)

Smernica 96/82/ES	Táto smernica
—	článok 15 ods. 2 až 7
článok 14 ods. 1	článok 16
článok 14 ods. 2	článok 17
článok 15 ods. 1 písm. a) až d)	článok 18 ods. 1 písm. a) až d) a článok 18 ods. 2 prvý pododsek
článok 15 ods. 2 prvý pododsek	článok 18 ods. 1 písm. e) a článok 18 ods. 3
článok 15 ods. 2 druhý pododsek	článok 18 ods. 2 druhý pododsek
článok 15 ods. 3	článok 18 ods. 4
článok 16	článok 6 ods. 1
—	článok 6 ods. 2 a 3
článok 17	článok 19
článok 18 ods. 1	článok 20 ods. 1 a 2
článok 18 ods. 2 písm. a)	článok 20 ods. 4
článok 18 ods. 2 písm. b) a c)	článok 20 ods. 7
článok 18 ods. 3	článok 20 ods. 11
—	článok 20 ods. 3, 5, 6, 8, 9 a 10
článok 19 ods. 1	článok 21 ods. 1
článok 19 ods. 1a prvý pododsek	článok 21 ods. 3 prvý pododsek
článok 19 ods. 1a druhý pododsek	článok 21 ods. 3 druhý pododsek
článok 19 ods. 2 prvý pododsek	článok 21 ods. 4
článok 19 ods. 2 druhý pododsek	článok 21 ods. 6
článok 19 ods. 3	článok 21 ods. 7
—	článok 21 ods. 5
článok 19 ods. 4	článok 21 ods. 2
článok 20 ods. 1 prvý pododsek	článok 22 ods. 1
článok 20 ods. 1 druhý pododsek	článok 22 ods. 2
článok 20 ods. 2	—
—	článok 23
—	článok 24
článok 21 ods. 1	článok 25
článok 21 ods. 2	článok 21 ods. 5
článok 22	článok 27
článok 23	článok 32
článok 24	článok 31
článok 25	článok 33

Smernica 96/82/ES	Táto smernica
článok 26	článok 34
—	článok 26 a články 28 až 30
—	príloha I, úvodné odseky
príloha I, úvod, odseky 1 až 5	príloha I, poznámky k prílohe I, poznámky 1 až 3
príloha I, úvod, odseky 6 až 7	—
príloha I, časť 1	príloha I, časť 2
príloha I, časť 1, poznámky k časti 1, poznámky 1 až 6	príloha I, poznámky k prílohe I, poznámky 13 až 18
príloha I, časť 1, poznámky k časti 1, poznámka 7	príloha I, poznámky k prílohe I, poznámka 20
—	príloha I, poznámky k prílohe I, poznámka 7
príloha I, časť 2	príloha I, časť 1
príloha I, časť 2, poznámky k časti 2, poznámka 1	príloha I, poznámky k prílohe I, poznámky 1, 5 a 6
príloha I, časť 2, poznámky k časti 2, poznámka 2	príloha I, poznámky k prílohe I, poznámky 8 až 10
príloha I, časť 2, poznámky k časti 2, poznámka 3	príloha I, poznámky k prílohe I, poznámky 11.1, 11.2 a 12
príloha I, časť 2, poznámky k časti 2, poznámka 4	príloha I, poznámky k prílohe I, poznámka 4
príloha II, časti I až III	príloha II, body 1 až 3
príloha II, časť IV, písm. A	príloha II, bod 4 písm. a)
—	príloha II, bod 4 písm. a) zarážky i) až iii)
príloha II, časť IV, písm. B	príloha II, bod 4 písm. b)
—	príloha II, bod 4 písm. c)
príloha II, časť IV, písm. C	príloha II, bod 4 písm. d)
príloha II, časť V, písm. A až C	príloha II, bod 5 písm. a) až c)
príloha II, časť V, písm. D	—
—	príloha II, bod 5 písm. d)
príloha III, úvodný odsek a písmená a) až b)	príloha III, úvodný odsek a písmeno a) článok 8 ods. 1 a 5
príloha III, písm. c) body i) až iv)	príloha III, písm. b) body i) až iv)
príloha III, písm. c) body v) až vii)	príloha III, písm. b) body v) až vii)
príloha IV	príloha IV
príloha V, bod 1	príloha V, časť 1, bod 1
príloha V, bod 2	—
príloha V, body 3 až 5	príloha V, časť 1, body 2 až 4
príloha V, bod 6	príloha V, časť 2, bod 1
príloha V, body 7 až 8	príloha V, časť 1, bod 5
—	príloha V, časť 1, bod 6
príloha V, body 9 až 10	príloha V, časť 2, body 2 až 3

Smernica 96/82/ES	Táto smernica
príloha V, bod 11	príloha V, časť 1, bod 7
—	príloha V, časť 2, bod 4
príloha VI, časť I	príloha VI, časť I
príloha VI, časť II	príloha VI, časť II
—	príloha VII

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2012/19/EÚ

zo 4. júla 2012

o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ)

(prepracované znenie)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/96/ES z 27. januára 2003 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ) ⁽⁴⁾ by sa mala podstatným spôsobom zmeniť a doplniť. Z dôvodu prehľadnosti je vhodné túto smernicu prepracovať.
- (2) Medzi ciele environmentálnej politiky Únie patrí najmä zachovávanie, ochrana a zlepšovanie kvality životného prostredia, ochrana zdravia ľudí a uvádzanie a racionálne využívanie prírodných zdrojov. Táto politika sa zakladá na zásade predbežnej opatrnosti a na zásadách, podľa ktorých by sa mali prijímať preventívne opatrenia, poškodeniu životného prostredia by sa malo zabráňovať prednostne hneď pri zdroji a znečisťovateľ by mal platiť.
- (3) V programe Spoločenstva pre environmentálnu politiku a činnosti týkajúce sa životného prostredia a udržateľného rozvoja (piaty akčný program pre životné prostredie) ⁽⁵⁾ sa konštatuje, že dosiahnutie udržateľného rozvoja si vyžaduje závažné zmeny v súčasnej štruktúre rozvoja,

výroby, spotreby a správania, a odporúča sa okrem iného zníženie ne hospodárnej spotreby prírodných zdrojov a prevencia znečisťovania. Odpad z elektrických a elektronických zariadení (ďalej len „OEEZ“) sa uvádza ako jedna z cieľových oblastí, ktorá sa má regulovať vzhľadom na uplatňovanie zásad predchádzania vzniku, zhodnocovania a bezpečného zneškodňovania odpadu.

- (4) Táto smernica dopĺňa všeobecné právne predpisy Únie v oblasti odpadového hospodárstva, ako je smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade ⁽⁶⁾. Odkazuje sa v nej na vymedzenie pojmov uvedené v danej smernici vrátane vymedzenia pojmov odpad a všeobecné činnosti v oblasti odpadového hospodárstva. Vymedzenie pojmu zber v smernici 2008/98/ES zahŕňa predbežné triedenie a dočasné uloženie odpadu na účely jeho prepravy do zariadenia na spracovanie odpadov. Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES ⁽⁷⁾ sa vytvára rámec na stanovenie požiadaviek na ekodizajn výrobkov využívajúcich energiu a umožňuje sa prijatie osobitných požiadaviek na ekodizajn výrobkov využívajúcich energiu, na ktoré sa môže vzťahovať aj táto smernica. Smernica 2009/125/ES a vykonávacie opatrenia prijaté na jej základe sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté právne predpisy Únie v oblasti odpadového hospodárstva. V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/95/ES z 27. januára 2003 o obmedzení používania určitých nebezpečných látok v elektrických a elektronických zariadeniach ⁽⁸⁾ sa vyžaduje nahradenie zakázaných látok vo všetkých elektrických a elektronických zariadeniach (ďalej len „EEZ“) v rozsahu jej pôsobnosti.
- (5) Vzhľadom na pokračujúce rozširovanie trhu a ďalšie skracovanie inovačných cyklov sa zrýchľuje tempo nahrádzania zariadení, čím sa EEZ stávajú rýchlo sa zvyšujúcim zdrojom odpadu. Zatiaľ čo smernica 2002/95/ES účinne prispela k obmedzovaniu nebezpečných látok obsiahnutých v nových EEZ, nebezpečné látky ako ortuť, kadmium, olovo, šesťmocný chróm a polychlórované bifenyle (PCB) a látky poškodzujúce ozónovú vrstvu sa budú nachádzať v OEEZ ešte mnoho rokov. Obsah nebezpečných súčiastok v EEZ je závažným problémom vo fáze nakladania s odpadom a recyklácia OEEZ sa nevykonáva v dostatočnom rozsahu. Nedostatočná recyklácia má za následok úbytok cenných zdrojov.
- (6) Cieľom tejto smernice je prispievať k udržateľnej výrobe a spotrebe v prvom rade predchádzaním vzniku OEEZ a okrem toho aj opätovným používaním, recykláciou

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 306, 16.12.2009, s. 39.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 141, 29.5.2010, s. 55.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 3. februára 2011 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Rady v prvom čítaní z 19. júla 2011 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku). Pozícia Európskeho parlamentu z 19. januára 2012 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 7. júna 2012.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 37, 13.2.2003, s. 24.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES C 138, 17.5.1993, s. 5.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 285, 31.10.2009, s. 10.

⁽⁸⁾ Ú. v. EÚ L 37, 13.2.2003, s. 19.

a inými spôsobmi zhodnocovania takýchto odpadov s cieľom znížiť množstvo odpadu na zneškodnenie a prispieť k efektívnemu využívaniu zdrojov a k získaniu cenných druhotných surovín. Jej cieľom je takisto zlepšenie environmentálneho správania všetkých subjektov zapojených do životného cyklu EEZ, napríklad výrobcov, distribútorov a spotrebiteľov, a najmä tých subjektov, ktoré sa priamo podieľajú na zbere a spracovaní OEEZ. Najmä rozdielne vnútroštátne uplatňovanie zásady zodpovednosti výrobcu môže viesť k podstatným nerovnovážnostiam vo finančnom zaťažení hospodárskych subjektov. Existencia rozdielných vnútroštátnych stratégií nakladania s OEEZ obmedzuje účinnosť politiky recyklácie. Z tohto dôvodu by sa mali na úrovni Únie ustanoviť základné kritériá a vypracovať minimálne normy pre nakladanie s OEEZ.

- (7) Ustanovenia tejto smernice by sa mali vzťahovať na výrobky a výrobcov bez ohľadu na spôsob predaja vrátane predaja na diaľku a elektronického predaja. V tejto súvislosti by mali povinnosti výrobcov a distribútorov, ktorí používajú predaj na diaľku a kanály elektronického predaja, mať v rámci možností rovnakú podobu a mali by sa presadzovať rovnakým spôsobom ako v prípade iných distribučných kanálov s cieľom zabrániť tomu, aby tieto iné distribučné kanály neznášali náklady vyplývajúce z tejto smernice týkajúce sa OEEZ, ktorý pochádza zo zariadení predaných prostredníctvom predaja na diaľku alebo elektronického predaja.
- (8) Aby mohol výrobca plniť povinnosti podľa tejto smernice v určitom členskom štáte, mal by byť usadený v danom členskom štáte. S cieľom obmedziť existujúce prekážky riadneho fungovania vnútorného trhu a znížiť administratívne zaťaženie by členské štáty výnimočne mali povoliť výrobcovi, ktorí nie sú usadení na ich území, ale sú usadení v inom členskom štáte, aby vymenovali splnomocneného zástupcu zodpovedného za plnenie povinností daného výrobcu podľa tejto smernice. Administratívne zaťaženie by sa malo okrem toho znížiť zjednodušením postupov registrácie a podávania správ a zabezpečením, že za registrácie sa v rámci jednotlivých členských štátov nevyberajú poplatky opakované.
- (9) Táto smernica by sa mala týkať všetkých EEZ používaných spotrebiteľmi a EEZ určených na profesionálne používanie. Táto smernica by sa mala uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté právne predpisy Únie týkajúce sa požiadaviek na bezpečnosť a ochranu zdravia, ktoré chránia všetkých, ktorí sú v styku s OEEZ, ako aj bez toho, aby boli dotknuté osobitné právne predpisy Únie o odpadovom hospodárstve, najmä smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/66/ES zo 6. septembra 2006 o batériách a akumulátoroch a použitých batériách a akumulátoroch⁽¹⁾, a právne predpisy Únie o dizajne výrobkov, najmä smernica 2009/125/ES. Príprava na opätovné použitie, zhodnocovanie a recykláciu vyradených chladiacich zariadení a ich látok, zmesí alebo

súčiastok by sa mala vykonávať v súlade s príslušnými právnymi predpismi Únie, najmä s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 zo 16. septembra 2009 o látkach, ktoré poškodzujú ozónovú vrstvu⁽²⁾, a nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 zo 17. mája 2006 o určitých fluórovaných skleníkových plynách⁽³⁾. Ciele tejto smernice možno dosiahnuť bez toho, aby sa do jej rozsahu pôsobnosti začlenili veľké pevné inštalácie, akými sú ropné plošiny, systémy prepravy batožiny na letiskách alebo výťahy. Každé zariadenie, ktoré nie je osobitne navrhnuté a nainštalované ako súčasť uvedených inštalácií a ktoré môže plniť svoju funkciu, aj keď netvorí súčasť uvedených inštalácií, by sa však malo zahrnúť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Myslia sa tým napríklad zariadenia ako osvetľovacie telesá a fotovoltické panely.

- (10) Do tejto smernice by sa na účely určenia jej rozsahu pôsobnosti malo začleniť niekoľko vymedzení pojmov. V rámci revízie rozsahu pôsobnosti by sa však malo viac objasniť vymedzenie pojmu EEZ s cieľom priblížiť príslušné vnútroštátne opatrenia členských štátov k súčasným, uplatňovaným a ustanoveným postupom.
- (11) Požiadavky na ekodizajn uľahčujúce opätovné použitie, demontáž a zhodnocovanie OEEZ by sa mali stanoviť v rámci opatrení na vykonávanie smernice 2009/125/ES. V záujme optimalizácie opätovného použitia a zhodnocovania prostredníctvom dizajnu výrobku by sa do úvahy mal vziať celý životný cyklus výrobku.
- (12) Ustanovenie zodpovednosti výrobcu na základe tejto smernice je jedným z prostriedkov na podporu dizajnu a výroby EEZ, ktoré plne zohľadňujú a uľahčujú opravu, možnú modernizáciu, opätovné použitie, demontáž a recykláciu EEZ.
- (13) Na zaručenie bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov distribútorov, ktorí sa zúčastňujú na odovzdávaní a nakladaní s OEEZ, by mali členské štáty v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a právnymi predpismi Únie týkajúcimi sa požiadaviek na bezpečnosť a ochranu zdravia určiť podmienky, na základe ktorých môžu distribútori odmietnuť príjem odovzdávaného výrobku.
- (14) Separovaný zber je základnou podmienkou na zabezpečenie špecifického spracovania a recyklácie OEEZ a je potrebný na dosiahnutie požadovanej úrovne ochrany zdravia ľudí a životného prostredia v Únii. Spotrebiteľia musia aktívne prispievať k tomu, aby takýto zber prebiehal úspešne, a mali by byť v odovzdávaní OEEZ podporovaní. Na tento účel by sa mali vytvoriť vhodné zariadenia na odovzdávanie OEEZ vrátane verejných

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 266, 26.9.2006, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 286, 31.10.2009, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 161, 14.6.2006, s. 1.

zberní, kam by súkromné domácnosti mohli odovzdať svoj odpad prinajmenšom bezplatne. Pri podpore úspešného zberu OEEZ zohrávajú významnú úlohu distribútori. Na zberné miesta zriadené v maloobchodných predajniach pre veľmi malý OEEZ by sa preto nemali vzťahovať požiadavky na registráciu alebo povolenie podľa smernice 2008/98/ES.

- (15) Na dosiahnutie požadovanej úrovne ochrany a harmonizovaných environmentálnych cieľov Únie by mali členské štáty prijať príslušné opatrenia na minimalizáciu zneškodňovania OEEZ ako netriedeného komunálneho odpadu a na dosahovanie vysokej úrovne separovaného zberu OEEZ. Aby sa zabezpečilo, že sa členské štáty budú usilovať vytvoriť účinné zberné systémy, malo by sa od nich vyžadovať, aby dosahovali vysokú úroveň zberu OEEZ, a to najmä v prípade chladiacich a mraziacich zariadení obsahujúcich látky poškodzujúce ozón a fluórované skleníkové plyny vzhľadom na ich veľký environmentálny vplyv a povinnosti uvedené v nariadení (ES) č. 842/2006 a nariadení (ES) č. 1005/2009. Z údajov zahrnutých do posúdenia vplyvu vykonaného Komisiou v roku 2008 vyplýva, že v tej dobe sa už separovane zbieralo 65 % EEZ uvedených na trh, ale viac ako polovica tohto množstva bola potenciálne predmetom nevhodného spracovania a nezákonného vývozu, a ak sa aj riadne spracovala, neoznámilo sa to. To má za následok straty cenných druhotných surovín, zhoršovanie kvality životného prostredia a poskytovanie nepresných údajov. Je potrebné stanoviť ambiciózny cieľ v oblasti zberu, aby bolo možné tomuto problému predchádzať a aby sa zabezpečilo, že vyzbieraný OEEZ sa spracuje ekologicky šetrným spôsobom a správne sa nahlási. Je vhodné stanoviť minimálne požiadavky na prepravu použitých EEZ, pri ktorých je podozrenie, že ide o OEEZ, pričom členské štáty môžu pri ich plnení zohľadniť ktorékoľvek príslušné usmernenia korešpondentov vypracované v kontexte vykonávania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu⁽¹⁾. Takéto minimálne požiadavky by v každom prípade mali slúžiť na zabránenie nechcenej preprave nefunkčných EEZ do rozvojových krajín.
- (16) Stanovenie ambiciózných cieľov v oblasti zberu by sa malo zakladať na množstve vyprodukovaného OEEZ pri náležitom zohľadnení odlišných životných cyklov výrobkov v členských štátoch, nenasýtených trhov a EEZ s dlhou životnosťou. Preto by sa v blízkej budúcnosti mala vytvoriť metodika výpočtu podielov zberu založených na vyprodukovanom OEEZ. Podľa súčasných odhadov podiel zberu vyprodukovaného OEEZ vo výške 85 % zodpovedá zhruba podielu zberu 65 % priemernej hmotnosti EEZ uvedených na trh v predchádzajúcich troch rokoch.
- (17) Špecifické spracovanie OEEZ je nevyhnutné, aby sa zabránilo šíreniu znečisťujúcich látok do recyklovaného

materiálu alebo prúdu odpadov. Takéto spracovanie je najúčinnším prostriedkom na zabezpečenie súladu s požadovanou úrovňou ochrany životného prostredia v Únii. Všetky zariadenia a podniky zaoberajúce sa zberom, recykláciou a spracovaním OEEZ by mali spĺňať minimálne normy, aby sa pri spracovaní OEEZ zabránilo negatívnym vplyvom na životné prostredie. Mali by sa používať najlepšie dostupné techniky spracovania, zhodnocovania a recyklácie za predpokladu, že zabezpečujú ochranu zdravia ľudí a vysokú úroveň ochrany životného prostredia. Najlepšie dostupné techniky spracovania, zhodnocovania a recyklácie sa môžu podrobnejšie definovať v súlade s postupmi stanovenými v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/1/ES z 15. januára 2008 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia⁽²⁾.

- (18) Vedecký výbor pre vznikajúce a novoidentifikované zdravotné riziká vo svojom stanovisku k správe s názvom Posudzovanie rizika výrobkov na báze nanotechnológie z 19. januára 2009 uviedol, že k vystaveniu nanomateriálom, ktoré sú pevnou súčasťou veľkých štruktúr, napríklad elektrických obvodov, môže dôjsť vo fáze odpadu a počas recyklácie. V záujme kontroly možných rizík pre ľudské zdravie a životné prostredie vyplývajúcich zo spracovania OEEZ obsahujúcich nanomateriály je vhodné, aby Komisia zhodnotila, či môže byť potrebné zaviesť selektívne spracovanie.
- (19) Zber, uloženie, preprava, spracovanie a recyklácia OEEZ ako aj jeho príprava na opätovné použitie sa uskutočňujú na základe prístupu zameraného na ochranu životného prostredia a zdravia ľudí a na zachovanie surovín a s cieľom recyklovať cenné druhotné suroviny obsiahnuté v EEZ v záujme zabezpečenia lepšieho zásobovania surovinami v Únii.
- (20) Vo vhodných prípadoch by mala byť prioritou príprava na opätovné použitie OEEZ a ich súčiastok, konštrukčných častí a spotrebných materiálov. V prípade, keď to nie je vhodné, by sa všetok separovane vyzbieraný OEEZ mal odoslať na zhodnotenie, počas ktorého by sa mal dosiahnuť vysoký stupeň recyklácie a zhodnotenia. Výrobcovia by sa mali navyše podporovať v tom, aby recyklovaný materiál zabudovávali do nových zariadení.
- (21) Zhodnocovanie, príprava na opätovné použitie a recyklácia OEEZ by sa mali počítať ako dosiahnutie cieľov stanovených v tejto smernici len v prípade, ak toto zhodnocovanie, príprava na opätovné použitie alebo recyklácia nie je v rozpore s inými právnymi predpismi Únie alebo vnútroštátnymi právnymi predpismi platnými pre dané zariadenia. Zabezpečenie riadnej prípravy na opätovné použitie, recykláciu a zhodnotenie OEEZ je dôležité pre riadne hospodárenie so zdrojmi a prispieje k optimalizácii dodávok zdrojov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 190, 12.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2008, s. 8.

- (22) Základné zásady týkajúce sa financovania nakladania s OEEZ sa musia stanoviť na úrovni Únie a systémy financovania musia prispievať k dosahovaniu vysokého podielu zberu, ako aj k uplatňovaniu zásady zodpovednosti výrobcu.
- (23) Užívatelia EEZ zo súkromných domácností by mali mať možnosť odovzdať OEEZ prinajmenšom bezplatne. Výrobcovia by mali financovať aspoň zber zo zberných zariadení, ako aj spracovanie, zhodnocovanie a zneškodňovanie OEEZ. Členské štáty by mali podporiť výrobcov v tom, aby za zber OEEZ prevzali plnú zodpovednosť, a to najmä financovaním zberu OEEZ v rámci celého odpadového reťazca vrátane súkromných domácností s cieľom zabrániť tomu, aby bol separovane vyzbieraný OEEZ predmetom neoptimálneho spracovania a nezákonného vývozu, vytvoriť rovnaké podmienky prostredníctvom harmonizácie financovania zo strany výrobcov v rámci Únie a presunúť platby za zber tohto odpadu z bežných daňových poplatníkov na spotrebiteľov EEZ, a to v súlade so zásadou „znečisťovateľ platí“. Aby mala koncepcia zodpovednosti výrobcu čo najlepší účinok, mal by byť každý výrobca zodpovedný za financovanie nakladania s odpadmi, ktoré vznikajú z jeho vlastných výrobkov. Výrobca by mal mať možnosť zvoliť si, či si túto svoju povinnosť splní individuálne, alebo sa zapojí do kolektívneho systému. Každý výrobca by mal pri uvedení výrobku na trh poskytnúť finančnú záruku ako prevenciu, že sa náklady na nakladanie s OEEZ z „opustených“ výrobkov neprenesú na spoločnosť alebo na ostatných výrobcov. Zodpovednosť za financovanie nakladania s historickými odpadmi by sa mala rozdeliť medzi všetkých existujúcich výrobcov prostredníctvom kolektívnych finančných systémov, do ktorých v prípade vzniku nákladov proporcionálne prispievajú všetci výrobcovia, ktorí sú na trhu. Kolektívne finančné systémy by nemali spôsobiť vylúčenie výrobcov vyrábajúcich špecifické výrobky, alebo ktorých výrobky sa vyrábajú v malom objeme, dovozcov a nových účastníkov na trhu. V rámci kolektívnych systémov by sa mohli zaviesť diferencované poplatky založené na tom, ako ľahko je možné recyklovať výrobky a cenné druhotné suroviny, ktoré tieto výrobky obsahujú. V prípade výrobkov s dlhou životnosťou, ktoré v súčasnosti spadajú do pôsobnosti tejto smernice, ako sú fotovoltaické panely, by sa mali čo najviac využívať existujúce systémy zberu a zhodnocovania, a to pod podmienkou, že sa budú dodržiavať požiadavky stanovené v tejto smernici.
- (24) Výrobcom by sa mohlo umožniť, aby pri predaji nových výrobkov poskytli kupujúcim na dobrovoľnej báze informácie o nákladoch na zber, spracovanie a zneškodňovanie OEEZ spôsobom šetrným voči životnému prostrediu. To je v súlade s oznámením Komisie o akčnom pláne pre trvalo udržateľnú spotrebu a výrobu a trvalo udržateľnú priemyselnú politiku, a to najmä v súvislosti s racionálnejšou spotrebou a zeleným verejným obstarávaním.
- (25) Informácie pre užívateľov o požiadavke nezneškodňovať OEEZ ako netriedený komunálny odpad a zbierať ho separovane, ako aj o zberných systémoch a ich úlohe pri nakladaní s OEEZ sú nevyhnutnou podmienkou úspechu pri zbere OEEZ. Takéto informácie si vyžadujú vhodné označenie EEZ, ktoré by mohli skončiť v smetných nádobách alebo podobných prostriedkoch zberu komunálneho odpadu.
- (26) Informácie o súčiastkach a materiáloch, ktoré majú výrobcovia poskytovať, sú dôležité na uľahčenie nakladania s OEEZ, najmä jeho spracovania a zhodnocovania alebo recyklácie.
- (27) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby kontrolná a monitorovacia infraštruktúra umožnila overiť správne vykonávanie tejto smernice okrem iného vzhľadom na odporúčanie Európskeho parlamentu a Rady 2001/331/ES zo 4. apríla 2001 ustanovujúce minimálne kritériá pre environmentálne inšpekcie v členských štátoch ⁽¹⁾.
- (28) Členské štáty by mali stanoviť účinné, primerané a odrazujúce sankcie, ktoré by sa ukladali fyzickým a právnickým osobám zodpovedným za nakladanie s odpadom v prípade, že porušia ustanovenia tejto smernice. Členské štáty by tiež mali môcť podniknúť kroky na vymáhanie nákladov súvisiacich s nedodržiavaním ustanovení a nákladov na nápravné opatrenia bez toho, aby bola dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/35/ES z 21. apríla 2004 o environmentálnej zodpovednosti pri prevencii a odstraňovaní environmentálnych škôd ⁽²⁾.
- (29) Informácie o hmotnosti EEZ uvedených na trh v Únii a o podieloch na zbere, príprave na opätovné použitie (vrátane, pokiaľ je to možné, prípravy na opätovné použitie celých spotrebičov), zhodnocovaní alebo recyklácii a vývoze OEEZ zberaného v súlade s touto smernicou sú potrebné pre monitorovanie plnenia cieľov stanovených v tejto smernici. Na účely výpočtu podielov zberu by sa mala vypracovať spoločná metodika výpočtu hmotnosti EEZ, aby sa okrem iného zistilo, či tento pojem zahŕňa skutočnú hmotnosť celého zariadenia v takej podobe, v akej sa uvádza na trh, vrátane všetkých súčiastok, konštrukčných častí, doplnkov a spotrebných materiálov, ale s výnimkou obalu, batérií, návodu na použitie a manuálov.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 118, 27.4.2001, s. 41.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 143, 30.4.2004, s. 56.

- (30) Je vhodné umožniť členským štátom môcť sa rozhodnúť vykonávať niektoré ustanovenia tejto smernice prostredníctvom dohôd medzi príslušnými orgánmi a dotknutými hospodárskymi odvetvami za predpokladu, že sú splnené konkrétne požiadavky.
- (31) S cieľom vyriešiť ťažkosti, ktorým čelia členské štáty pri dosahovaní podielov zberu, s cieľom zohľadniť technický a vedecký pokrok a doplniť ustanovenia o splnení cieľa zhodnocovania by sa mala Komisia udeliť právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“), pokiaľ ide o prechodné úpravy pre určité členské štáty, prispôbenie technickému a vedeckému pokroku a prijatie podrobných pravidiel týkajúcich sa OEEZ vyvázaných z Únie s ohľadom na splnenie cieľov zhodnotenia. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas svojich prípravných prác uskutočnila vhodné konzultácie, a to aj na expertnej úrovni. Pri príprave a vypracovávaní delegovaných aktov by mala Komisia zabezpečiť súčasné, včasné a vhodné postúpenie príslušných dokumentov Európskemu parlamentu a Rade.
- (32) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tejto smernice, by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie⁽¹⁾.
- (33) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátneho práva by sa mala obmedziť na tie ustanovenia, ktoré predstavujú podstatnú zmenu v porovnaní so skoršími smernicami. Povinnosť transponovať ustanovenia, ktoré sa nezmenili, vyplýva z predchádzajúcich smerníc.
- (34) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom⁽²⁾ sa členské štáty zaväzujú v odôvodnených prípadoch pripojiť k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi zložkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarcia domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (35) Táto smernica by sa mala uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté záväzky členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu smerníc stanovených v časti B prílohy XI do vnútroštátneho práva a na ich uplatňovanie.
- (36) Keďže cieľ tejto smernice nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu

rozsahu problému ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality v súlade s ustanovením tohto článku táto smernica nepresahuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy

V tejto smernici sa ustanovujú opatrenia na ochranu životného prostredia a zdravia ľudí predchádzaním alebo znižovaním nepriaznivých vplyvov vzniku odpadu z elektrických a elektronických zariadení (ďalej len „OEEZ“) a nakladania s ním a znižovaním celkových vplyvov využívania zdrojov a zefektívňovaním takéhoto využitia v súlade s článkami 1 a 4 smernice 2008/98/ES, čím sa prispieva k trvalo udržateľnému rozvoju.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na elektrické a elektronické zariadenia (EEZ) takto:

- a) od 13. augusta 2012 do 14. augusta 2018 (prechodné obdobie), s výhradou odseku 3, na EEZ, ktoré patria do kategórií stanovených v prílohe I. Príloha II obsahuje orientačný zoznam EEZ, ktoré patria do kategórií stanovených v prílohe I;
- b) od 15. augusta 2018 s výhradou odsekov 3 a 4 na všetky EEZ. Všetky EEZ sa klasifikujú do kategórií stanovených v prílohe III. Príloha IV obsahuje neúplný zoznam EEZ, ktoré patria do kategórií stanovených v prílohe III (otvorený rozsah).

2. Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté požiadavky právnych predpisov Únie vzťahujúcich sa na bezpečnosť a ochranu zdravia a na chemické látky, najmä nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry⁽³⁾, ako aj požiadavky osobitných právnych predpisov Únie o odpadovom hospodárstve alebo o dizajne výrobkov.

3. Táto smernica sa neuplatňuje na žiadne z týchto EEZ:

- a) zariadenia, ktoré sú potrebné na ochranu dôležitých záujmov týkajúcich sa bezpečnosti členských štátov vrátane zbraní, munície a vojenského materiálu určeného na osobitné vojenské účely;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 396, 30.12.2006, s. 1.

b) zariadenia osobitne navrhnuté a nainštalované ako súčasť iného typu zariadenia, ktoré je vyňaté z rozsahu pôsobnosti tejto smernice alebo doň nepatrí, ktoré môžu plniť svoju funkciu len v prípade, ak sú súčasťou takéhoto zariadenia;

c) žiarovky.

4. Okrem zariadení uvedených v odseku 3 sa táto smernica od 15. augusta 2018 neuplatňuje na tieto EEZ:

a) zariadenia navrhnuté na vypustenie do vesmíru;

b) veľké stacionárne priemyselné náradia;

c) veľké pevné inštalácie s výnimkou zariadení, ktoré nie je osobitne navrhnuté a namontované ako súčasť uvedených inštalácií;

d) osobné alebo nákladné dopravné prostriedky s výnimkou elektrických dvojkoľosových vozidiel, ktoré nie sú typovo schválené;

e) necestné pojazdné stroje sprístupnené výlučne na profesionálne používanie;

f) zariadenia osobitne navrhnuté výlučne na účely výskumu a vývoja, sprístupnené len medzi podnikmi;

g) zdravotnícke pomôcky a diagnostické zdravotnícke pomôcky *in vitro*, ak sa očakáva, že tieto pomôcky budú infekčné pred koncom životného cyklu, a aktívne implantovateľné zdravotnícke pomôcky.

5. Komisia najneskôr do 14. augusta 2015 preskúma rozsah pôsobnosti tejto smernice stanovený v odseku 1 písm. b) vrátane parametrov, na základe ktorých sa rozlišuje medzi veľkými a malými zariadeniami v prílohe III, a predloží o tom správu Európskemu parlamentu a Rade. K správe sa v prípade potreby pripojí legislatívny návrh.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

a) „elektrické a elektronické zariadenia“ alebo „EEZ“ sú zariadenia, ktoré na svoju riadnu činnosť potrebujú elektrické prúdy alebo elektromagnetické polia, a zariadenia na výrobu, prenos a meranie takýchto prúdov a polí, ktoré sú navrhnuté na použitie pri hodnote napätia najviac 1 000 voltov pre striedavý prúd a 1 500 voltov pre jednosmerný prúd;

b) „veľké stacionárne priemyselné náradia“ sú veľké zostavy strojov, zariadení a/alebo súčiastok, ktoré spoločne fungujú na špecifické použitie, natrvalo ich na určenom mieste nainštalovali a odinštalovali odborníci a používajú a udržiavajú ich odborníci v rámci priemyselnej výroby prevádzky alebo výskumnej a vývojovej inštitúcie;

c) „veľká pevná inštalácia“ je rozsiahla kombinácia niekoľkých typov prístrojov a prípadne iných zariadení, ktoré:

i) zostavili, nainštalovali a odinštalovali odborníci;

ii) sú určené na stále používanie ako súčasť budovy alebo konštrukcie na vopred stanovenom a vyhradenom mieste a

iii) ktoré je možné nahradiť len rovnakým osobitne navrhnutým zariadením;

d) „necestné pojazdné stroje“ sú strojové zariadenia s palubným zdrojom energie, ktorých prevádzka si pri práci vyžaduje pohybovanie alebo nepretržitý či takmer nepretržitý pohyb medzi sledom pevných pracovných umiestnení;

e) „odpad z elektrických a elektronických zariadení“ alebo „OEEZ“ sú elektrické alebo elektronické zariadenia, ktoré sú odpadom v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2008/98/ES vrátane všetkých súčiastok, konštrukčných častí a spotrebných materiálov, ktoré sú súčasťou výrobku v čase, keď sa vyraduje;

f) „výrobca“ je každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá bez ohľadu na používané techniky predaja vrátane predaja prostriedkami komunikácie na diaľku v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES z 20. mája 1997 o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku⁽¹⁾:

i) je usadená v členskom štáte a vyrába EEZ pod svojím menom alebo ochrannou známkou, alebo si dá EEZ navrhnuť alebo vyrobiť a uvádza ich na trh pod svojím menom alebo ochrannou známkou na území tohto členského štátu;

ii) je usadená v členskom štáte a na území tohto členského štátu opätovne predáva pod svojím menom alebo ochrannou známkou zariadenia vyrobené inými dodávateľmi; predajca, ktorý opätovne predáva, sa nepovažuje za „výrobca“, ak sa na zariadení nachádza značka výrobcu, ako je ustanovené v bode i);

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 144, 4.6.1997, s. 19.

iii) je usadená v členskom štáte a uvádza v rámci podnikateľskej činnosti na trh tohto členského štátu EEZ z tretej krajiny alebo iného členského štátu, alebo

iv) predáva v členskom štáte EEZ prostredníctvom prostriedkov komunikácie na diaľku priamo súkromným domácnostiam alebo iným užívateľom ako súkromným domácnostiam a je usadená v inom členskom štáte alebo v tretej krajine.

Za „výrobcu“ sa nepovažuje ten, kto poskytuje financovanie výlučne na základe alebo v rámci zmluvy o financovaní, pokiaľ nevystupuje aj ako výrobca v zmysle bodov i) až iv);

g) „distribútor“ je každá fyzická alebo právnická osoba v dodávateľskom reťazci, ktorá sprístupňuje EEZ na trhu. Toto vymedzenie pojmu nebráni tomu, aby bol distribútor zároveň výrobcom v zmysle písmena f);

h) „OEEZ zo súkromných domácností“ je OEEZ, ktorý pochádza zo súkromných domácností a OEEZ, ktorý pochádza z obchodných, priemyselných, inštitucionálnych a iných zdrojov, ktorý je svojím charakterom a množstvom podobný odpadu pochádzajúcemu zo súkromných domácností. Odpad z EEZ, ktoré pravdepodobne budú používať súkromné domácnosti a iní používatelia ako súkromné domácnosti, sa v každom prípade považuje za OEEZ zo súkromných domácností;

i) „zmluva o financovaní“ je každá zmluva o pôžičke, leasingu, prenájme alebo o predaji na splátky, alebo dohoda týkajúca sa akéhokoľvek zariadenia bez ohľadu na to, či podmienky takejto zmluvy alebo dohody alebo dodatočnej zmluvy alebo dodatočnej dohody stanovujú, že sa uskutoční alebo môže uskutočniť prevod vlastníctva takéhoto zariadenia;

j) „sprístupnenie na trhu“ je dodanie výrobku na distribúciu, spotrebu alebo používanie na trhu členského štátu v rámci obchodnej činnosti, či už za poplatok alebo bezplatne;

k) „uvedenie na trh“ je prvé sprístupnenie výrobku na trhu v členskom štáte v rámci podnikateľskej činnosti;

l) „odstránenie“ je manuálne, mechanické, chemické alebo metalurgické zaobchádzanie, výsledkom ktorého je, že nebezpečné látky, zmesi a súčiastky je možné v rámci procesu spracovania kontrolovať ako identifikovateľný prúd alebo identifikovateľnú súčasť prúdu. Látka, zmes alebo súčiastka je identifikovateľná, ak je možné jej monitorovanie s cieľom overiť, či je spracovanie bezpečné z hľadiska životného prostredia;

m) „zdravotnícka pomôcka“ je zdravotnícka pomôcka alebo príslušenstvo v zmysle článku 1 ods. 2 písm. a) alebo b) smernice Rady 93/42/EHS zo 14. júna 1993 o zdravotníckych pomôckach ⁽¹⁾, ktoré sú EEZ;

n) „diagnostická zdravotnícka pomôcka *in vitro*“ je diagnostická pomôcka *in vitro* alebo doplnok v zmysle článku 1 ods. 2 písm. b) alebo c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/79/ES z 27. októbra 1998 o diagnostických zdravotných pomôckach *in vitro* ⁽²⁾, ktoré sú EEZ;

o) „aktívna implantovateľná zdravotnícka pomôcka“ je aktívna implantovateľná zdravotnícka pomôcka v zmysle článku 1 ods. 2 písm. c) smernice Rady 90/385/EHS z 20. júna 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o aktívnych implantovateľných zdravotníckych pomôckach ⁽³⁾, ktorá je EEZ.

2. Okrem toho sa uplatňuje vymedzenie pojmov „nebezpečný odpad“, „zber“, „separovaný zber“, „predchádzanie vzniku“, „opätovné použitie“, „spracovanie“, „zhodnocovanie“, „príprava na opätovné použitie“, „recyklácia“ a „zneškodňovanie“ ustanovené v článku 3 smernice 2008/98/ES.

Článok 4

Dizajn výrobku

Členské štáty bez toho, aby boli dotknuté požiadavky právnych predpisov Únie v oblasti riadneho fungovania vnútorného trhu a dizajnu výrobkov vrátane smernice 2009/125/ES, podporia spoluprácu medzi výrobcami a recyklačnými zariadeniami a opatrenia na presadzovanie dizajnu a výroby EEZ, a to najmä v záujme uľahčenia opätovného použitia, demontáže a zhodnocovania OEEZ, ich súčiastok a materiálov. Členské štáty prijímú v tejto súvislosti príslušné opatrenia, aby sa uplatňovali požiadavky na ekodizajn uľahčujúce opätovné použitie a spracovanie OEEZ ustanovené v rámci smernice 2009/125/ES a aby výrobcovia nebránili opätovnému použitiu OEEZ tým, že použijú špecifické dizajnové prvky alebo výrobné postupy, pokiaľ takéto špecifické dizajnové prvky alebo výrobné postupy neposkytujú dôležité výhody, napríklad vo vzťahu k ochrane životného prostredia a/alebo k požiadavkám na bezpečnosť.

Článok 5

Separovaný zber

1. Členské štáty prijímú príslušné opatrenia na minimalizáciu zneškodňovania OEEZ vo forme netriedeného komunálneho odpadu, na zabezpečenie správneho spracovania všetkého vyzbieraného OEEZ a na dosiahnutie vysokého podielu separovaného zberu OEEZ, a to najmä a prioritne v prípade zariadení na tepelnú výmenu, ktoré obsahujú látky poškodzujúce ozón a fluórované skleníkové plyny, žiariviek obsahujúcich ortuť, fotovoltických panelov a malých zariadení uvedených v kategóriách 5 a 6 v prílohe III.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 169, 12.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 331, 7.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 189, 20.7.1990, s. 17.

2. Pokiaľ ide o OEEZ zo súkromných domácností, členské štáty zabezpečia, aby:

- a) sa stanovili systémy povoliujúce konečným držiteľom a distribútorom odovzdať takýto odpad prinajmenšom bezplatne. Členské štáty zabezpečia dostupnosť a prístupnosť potrebných zberných zariadení, pričom sa zohľadní najmä hustota obyvateľstva;
- b) pri dodávke nového výrobku boli distribútori zodpovední za zabezpečenie toho, že sa im takýto odpad môže odovzdať prinajmenšom bezplatne na výmennom základe kus za kus, pokiaľ je zariadenie rovnakého druhu a spĺňa rovnaké funkcie ako dodávané zariadenie. Členské štáty sa môžu odkloniť od tohto ustanovenia, ak zabezpečia, že odovzdanie OEEZ sa tým nestane pre konečného držiteľa zložitejšie a zostane pre konečného držiteľa bezplatné. Členské štáty, ktoré využijú toto ustanovenie, to oznámia Komisii;
- c) distribútori ponúkali koncovým používateľom zber veľmi malého OEEZ (s vonkajšími rozmermi najviac 25 cm) v maloobchodných predajniach, ktorých predajná plocha venovaná EEZ je aspoň 400 m², alebo v ich bezprostrednej blízkosti bezplatne a bez povinnosti zakúpiť si EEZ rovnakého typu, ak z posúdenia nevyplynie, že existujúce alternatívne zberné systémy sú pravdepodobne účinné aspoň v tej istej miere. Tieto posúdenia sú prístupné verejnosti. Vyzbieraný OEEZ sa riadne spracuje v súlade s článkom 8;
- d) bez toho, aby boli dotknuté písmená a), b) a c), sa výrobcom povolilo vytvoriť a prevádzkovať individuálne a/alebo kolektívne systémy na odovzdávanie OEEZ zo súkromných domácností za predpokladu, že sú v súlade s cieľmi tejto smernice;
- e) so zreteľom na vnútroštátne normy a normy Únie týkajúce sa ochrany zdravia a bezpečnosti mohol byť OEEZ, ktorý z dôvodu kontaminácie predstavuje riziko pre zdravie a bezpečnosť personálu, pri odovzdávaní podľa písmena a), b) a c) odmietnutý. Členské štáty prijímajú osobitné opatrenia pre takýto OEEZ.

Členské štáty môžu ustanoviť osobitné opatrenia na odovzdávanie OEEZ podľa písmen a), b) a c) v prípadoch, keď zariadenie neobsahuje základné súčiastky OEEZ alebo ak obsahuje iný odpad ako OEEZ.

3. Členské štáty môžu určiť subjekty, ktorým sa povoľuje zber OEEZ zo súkromných domácností, ako sa uvádza v odseku 2.

4. Členské štáty môžu požadovať, aby sa OEEZ uložený v zbernom zariadení, ako sa uvádza v odsekoch 2 a 3, odovzdal výrobcovi alebo tretím stranám konajúcim v ich mene alebo sa odovzdal na účely prípravy na opätovné použitie určeným zariadeniam alebo podnikom.

5. V prípade iného OEEZ, ako je OEEZ zo súkromných domácností, a bez toho, aby bol dotknutý článok 13, členské štáty zabezpečia, aby výrobcovia alebo tretie strany konajúce v ich mene zaistili zber takéhoto odpadu.

Článok 6

Zneškodňovanie a preprava vyzbieraného OEEZ

1. Členské štáty zakážu zneškodňovanie separovane vyzbieraného OEEZ, ktorý ešte nebol spracovaný podľa článku 8.
2. Členské štáty zabezpečia, aby sa zber a preprava separovane vyzbieraného OEEZ uskutočnili spôsobom, ktorý umožňuje optimálne podmienky pre prípravu na opätovné použitie, recykláciu a izolovanie nebezpečných látok.

V záujme čo najlepšej prípravy na opätovné použitie členské štáty presadzujú, aby zberné systémy alebo zberné zariadenia podľa možnosti pred každou ďalšou prepravou zabezpečili v zberných oddeleniach OEEZ, ktorý sa má pripraviť na opätovné použitie, od ostatného separovane vyzbieraného OEEZ, a to najmä udelením vstupu zamestnancom centier pre opätovné použitie.

Článok 7

Podiel zberu

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 5 ods. 1, každý členský štát zabezpečí uplatňovanie zásady zodpovednosti výrobcu a na základe toho každoročné dosahovanie minimálneho podielu zberu. Od 2016 predstavuje minimálny podiel zberu 45 %, pričom tento podiel sa vypočítava na základe celkovej hmotnosti OEEZ vyzbieraného v súlade s článkami 5 a 6 v danom roku v danom členskom štáte a vyjadruje ako percentuálny podiel priemernej hmotnosti EEZ uvedených na trh v troch predchádzajúcich rokoch v danom členskom štáte. Členské štáty zabezpečia, aby sa v období od 2016 do 2019 postupne zvyšoval objem vyzbieraného OEEZ, pokiaľ už nebol dosiahnutý podiel zberu stanovený v druhom pododseku.

Od 2019 predstavuje minimálny podiel zberu, ktorý sa má každoročne dosiahnuť, 65 % priemernej hmotnosti EEZ uvedených na trh v predchádzajúcich troch rokoch v dotknutom členskom štáte alebo 85 % OEEZ vyprodukovaného na území uvedeného členského štátu.

Do 31. decembra 2015 sa naďalej uplatňuje podiel separovaného zberu OEEZ zo súkromných domácností priemerne aspoň 4 kilogramy na obyvateľa na rok alebo vo výške rovnajúcej sa hmotnosti OEEZ, ktorý sa vyzbieral v uvedenom členskom štáte v priemere v predchádzajúcich troch rokoch, podľa toho, ktorá hodnota je vyššia.

Členské štáty môžu stanoviť ambicióznejšie podiely separovaného zberu OEEZ a v tom prípade oznámia túto skutočnosť Komisii.

2. S cieľom zistiť, či sa dosiahol minimálny podiel zberu, členské štáty zabezpečia, že sa informácie o OEEZ vyzbieranom separovane podľa článku 5 zašlú členským štátom bezplatne, a to vrátane minimálne informácií o OEEZ, ktorý bol:

- a) prijatý zbernými alebo spracovateľskými zariadeniami;
- b) prijatý distribútormi;
- c) separovane vyzbieraný výrobcami alebo tretími osobami v mene výrobcov.

3. Odchyľne od odseku 1, Bulharsko, Česká republika, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Malta, Poľsko, Rumunsko, Slovinsko a Slovensko sa môžu z dôvodu nedostatku potrebnej infraštruktúry a nízkej úrovne spotreby EEZ rozhodnúť, že:

- a) od 14. augusta 2016 dosiahnu podiel zberu, ktorý je nižší ako 45 %, ale vyšší ako 40 % priemernej hmotnosti EEZ uvedených na trh v predchádzajúcich troch rokoch, a
- b) odložia dosiahnutie podielu zberu uvedeného v druhom pododseku odseku 1 na termín podľa vlastného výberu, najneskôr však do 14. augusta 2021.

4. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 20 prijať delegované akty stanovujúce nevyhnutné prechodné úpravy s cieľom vyriešiť ťažkosti, ktorým čelia členské štáty pri dodržiavaní požiadaviek uvedených v odseku 1.

5. S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto článku Komisia prijme do 14. augusta 2015 vykonávacie akty, ktorými ustanoví spoločnú metodiku na výpočet hmotnosti EEZ uvádzaných na vnútroštátny trh a spoločnú metodiku na výpočet množstva OEEZ vyprodukovaného na jednotku hmotnosti v každom členskom štáte. Tieto vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 21 ods. 2.

6. Komisia do 14. augusta 2015 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o prehodnotení lehôt súvisiacich s podielmi zberu uvedenými v odseku 1 a o možnosti stanoviť individuálne podiely zberu pre jednu alebo viacero kategórií stanovených v prílohe III, najmä pokiaľ ide o zariadenia na tepelnú výmenu, fotovoltické panely, malé zariadenia, malé IT a telekomunikačné zariadenia a lampy obsahujúce ortuť. V prípade potreby sa k správe pripojí legislatívny návrh.

7. Ak sa Komisia na základe štúdie vplyvu domnieva, že treba zrevidovať podiel zberu založený na vyprodukovanom OEEZ, predloží Európskemu parlamentu a Rade legislatívny návrh.

Článok 8

Riadne spracovanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby procesom riadneho spracovania prešiel všetok separovane vyzbieraný OEEZ.

2. Náležité spracovanie, iné ako príprava na opätovné použitie, a činnosti zhodnocovania alebo recyklácie zahŕňajú minimálne odstránenie všetkých kvapalín a selektívne spracovanie v súlade s prílohou VII.

3. Členské štáty zabezpečia, aby výrobcovia alebo tretie strany konajúce v ich mene vytvorili systémy na zabezpečenie zhodnocovania OEEZ za použitia najlepších dostupných techník. Systémy môžu výrobcovia vytvoriť individuálne alebo kolektívne. Členské štáty zabezpečia, aby každé zariadenie alebo podnik vykonávajúci zber alebo spracovateľské činnosti skladoval OEEZ a zaobchádzal s ním v súlade s technickými požiadavkami uvedenými v prílohe VIII.

4. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 20 prijať delegované akty týkajúce sa zmien a doplnení prílohy VII, aby sa zaviedli iné spracovateľské technológie zabezpečujúce minimálne rovnakú úroveň ochrany zdravia ľudí a životného prostredia.

Komisia prednostne vyhodnotí, či sa majú zmeniť a doplniť údaje týkajúce sa dosiek s plošnými spojmi mobilných telefónov a obrazoviek z tekutých kryštálov. Komisia je vyzvaná, aby vyhodnotila, či sú potrebné pozmeňujúce a dopĺňajúce návrhy k prílohe VII v záujme zohľadnenia nanomateriálov obsahujúcich v EEZ.

5. V záujme ochrany životného prostredia môžu členské štáty stanoviť normy minimálnej kvality pre spracovanie vyzbieraného OEEZ.

Členské štáty, ktoré si zvolia takéto normy kvality, to oznámia Komisii, ktorá tieto normy uverejní.

Komisia najneskôr do 14. februára 2013 požiada európske organizácie pre normalizáciu, aby vypracovali európske normy pre spracovanie OEEZ vrátane zhodnocovania, recyklácie a prípravy na opätovné použitie. Tieto normy zohľadnia súčasný stav v oblasti technológií.

S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto článku môže Komisia prijať vykonávacie akty, ktorými ustanoví normy minimálnej kvality založené najmä na normách vypracovaných európskymi organizáciami pre normalizáciu. Tieto vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 21 ods. 2.

Odkaz na normy prijaté Komisiou sa uverejní.

6. Členské štáty podporia zariadenia alebo podniky, ktoré vykonávajú spracovateľské činnosti, aby zaviedli certifikované systémy environmentálneho manažmentu v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 z 25. novembra 2009 o dobrovoľnej účasti organizácií v schéme Spoločenstva pre environmentálne manažérstvo a audit (EMAS) ⁽¹⁾.

Článok 9

Povolenia

1. Členské štáty zabezpečia, aby každé zariadenie alebo podnik vykonávajúci spracovateľské činnosti získal v súlade s článkom 23 smernice 2008/98/ES od príslušných orgánov povolenie.

2. Výnimky z požiadaviek na získanie povolenia, podmienok udeľovania výnimiek a registrácie musia byť v súlade s článkami 24, 25 a 26 smernice 2008/98/ES.

3. Členské štáty zabezpečia, aby povolenie alebo registrácia podľa odsekov 1 a 2 zahŕňali všetky podmienky, ktoré sú potrebné pre súlad s požiadavkami článku 8 ods. 2, 3 a 5 a pre dosiahnutie cieľov zhodnocovania uvedených v článku 11.

Článok 10

Preprava OEEZ

1. Spracovateľské činnosti sa môžu tiež vykonávať mimo príslušného členského štátu alebo Únie za predpokladu, že preprava OEEZ je v súlade s nariadením (ES) č. 1013/2006 a nariadením Komisie (ES) č. 1418/2007 z 29. novembra 2007 o vývoze na zhodnotenie určitého odpadu uvedeného v prílohe III alebo IIIA k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 do určitých krajín, na ktoré sa nevzťahuje rozhodnutie OECD o riadení pohybov odpadov cez štátne hranice ⁽²⁾.

2. OEEZ vyvázaný z Únie sa započítava do plnenia povinností a cieľov stanovených v článku 11 tejto smernice, len ak vývozca v súlade s nariadeniami (ES) č. 1013/2006 a (ES)

č. 1418/2007 môže preukázať, že spracovanie sa vykonalo za podmienok, ktoré sú rovnocenné s požiadavkami tejto smernice.

3. Komisia najneskôr do 14. februára 2014 prijme v súlade s článkom 20 delegované akty, ktorými sa stanoví podrobné pravidlá dopĺňajúce pravidlá uvedené v odseku 2 tohto článku, najmä kritériá pre posúdenie rovnocenných podmienok.

Článok 11

Ciele týkajúce sa zhodnocovania

1. Vzhľadom na všetok OEEZ, ktorý sa vyzbieral separovane v súlade s článkom 5 a zaslal na spracovanie v súlade s článkami 8, 9 a 10, členské štáty zabezpečia, aby výrobcovia plnili minimálne ciele stanovené v prílohe V.

2. Dosiahnutie cieľov sa vypočíta pre každú kategóriu ako podiel hmotnosti OEEZ, ktorý po riadnom spracovaní v súlade s článkom 8 ods. 2, pokiaľ ide o zhodnocovanie alebo recykláciu, vstúpi do zariadenia na zhodnocovanie alebo recykláciu/pripravu na opätovné použitie, na hmotnosti všetkého separovane vyzbieraného OEEZ pre danú kategóriu a vyjadruje sa v percentách.

Predbežné činnosti vrátane triedenia a uloženia pred zhodnocovaním sa nezapočítavajú do dosahovania týchto cieľov.

3. V záujme zabezpečenia jednotných podmienok vykonávania tohto článku môže Komisia prijať vykonávacie akty, ktorými ustanoví dodatočné pravidlá metód výpočtu, pokiaľ ide o uplatňovanie minimálnych cieľov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 21 ods. 2.

4. Členské štáty zabezpečia, aby na účely výpočtu týchto cieľov výrobcovia alebo tretie strany konajúce v ich mene uchovávali záznamy o hmotnosti OEEZ, jeho súčiastkach, materiáloch alebo látkach pri výstupe (výstup) zo zberného zariadenia, vstupe (vstup) do spracovateľských zariadení a výstupe (výstup) z nich a pri vstupe (vstup) do zariadenia na zhodnocovanie alebo recykláciu/pripravu na opätovné použitie.

Členské štáty tiež zabezpečia, aby sa na účely odseku 6 uchovávali záznamy o hmotnosti výrobkov a materiálov pri výstupe (výstup) zo zariadenia na zhodnocovanie alebo recykláciu/pripravu na opätovné použitie.

5. Členské štáty podporia vývoj nových technológií na zhodnocovanie, recykláciu a spracovanie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 316, 4.12.2007, s. 6.

6. Na základe správy Komisie, ku ktorej je v prípade potreby priložený legislatívny návrh, Európsky parlament a Rada prehodnotia do 14. augusta 2016 ciele týkajúce sa zhodnocovania uvedené v časti 3 prílohy V, preskúmajú možnosť stanovenia samostatných cieľov, pokiaľ ide o OEEZ, ktorý sa má pripraviť na opätovné použitie, a prehodnotia metódu výpočtu uvedenú v odseku 2 s cieľom analyzovať možnosť stanovenia cieľov na základe výrobkov a materiálov, ktoré sú výsledkom (výstup) zhodnocovania, recyklácie a prípravy na opätovné použitie.

Článok 12

Financovanie vzťahujúce sa na OEEZ zo súkromných domácností

1. Členské štáty zabezpečia, aby výrobcovia financovali aspoň zber, spracovanie, zhodnocovanie a environmentálne šetrné zneškodňovanie OEEZ zo súkromných domácností odovzdaného do zberných zariadení zriadených podľa článku 5 ods. 2.

2. Členské štáty môžu podľa potreby podnecovať výrobcov, aby financovali aj náklady, ktoré vznikajú zberným zariadeniam v súvislosti so zberom OEEZ zo súkromných domácností.

3. Pokiaľ ide o výrobky uvedené na trh po 13. auguste 2005, každý výrobca je zodpovedný za financovanie činností uvedených v odseku 1, ktoré sa týkajú odpadu z jeho vlastných výrobkov. Výrobca si môže zvoliť, či si túto svoju povinnosť splní individuálne, alebo sa zapojí do kolektívneho systému.

Členské štáty zabezpečia, aby každý výrobca pri uvedení výrobku na trh poskytol záruku, z ktorej vyplýva, že nakladanie so všetkým OEEZ bude finančne zabezpečené a že výrobcovia zreteľne označia svoje výrobky v súlade s článkom 15 ods. 2. Táto záruka zabezpečí, aby boli činnosti uvedené v odseku 1, ktoré sa týkajú tohto výrobku, finančne zabezpečené. Záruka môže byť vo forme účasti výrobcu v príslušných systémoch na financovanie nakladania s OEEZ, recyklačného poistenia alebo zablokovaného bankového účtu.

4. Zodpovednosť za financovanie nákladov na nakladanie s OEEZ z výrobkov, ktoré boli uvedené na trh 13. augusta 2005 alebo pred 13. augustom 2005 (ďalej len „historický odpad“), znáša jeden alebo viacero systémov, do ktorých prispievajú proporcionálne, napr. v pomere k ich podielu na trhu podľa druhu zariadenia, všetci výrobcovia nachádzajúci sa na trhu, keď vzniknú príslušné náklady.

5. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa vytvorili vhodné mechanizmy alebo postupy na vrátenie príspevkov výrobcov v prípadoch, keď sa EEZ prepravujú na účely ich uvedenia na trh mimo územia dotknutého členského štátu. Takéto mechanizmy alebo postupy môžu vytvoriť výrobcovia alebo tretie strany konajúce v mene výrobcov.

6. Komisia sa vyzýva, aby do 14. augusta 2015 vypracovala správu o možnosti stanovenia kritérií na začlenenie skutočných nákladov na konci životnosti výrobkov do financovania nakladania s OEEZ výrobcami a aby v prípade potreby predložila Európskemu parlamentu a Rade legislatívny návrh.

Článok 13

Financovanie vzťahujúce sa na OEEZ od iných užívateľov ako súkromných domácností

1. Členské štáty zabezpečia, aby financovanie nákladov na zber, spracovanie, zhodnocovanie a environmentálne šetrné zneškodňovanie OEEZ od iných užívateľov ako súkromných domácností z výrobkov uvedených na trh po 13. auguste 2005 zabezpečovali výrobcovia.

Pokiaľ ide o historický odpad, ktorý sa nahrádza novými rovnocennými výrobkami alebo novými výrobkami plniacimi tie isté funkcie, financovanie nákladov zabezpečujú výrobcovia týchto výrobkov, keď ich dodávajú. Členské štáty môžu alternatívne ustanoviť, aby iní užívatelia ako súkromné domácnosti boli tiež čiastočne alebo celkom zodpovední za toto financovanie.

Financovanie nákladov na iný historický odpad zabezpečia iní užívatelia ako súkromné domácnosti.

2. Výrobcovia a iní užívatelia ako súkromné domácnosti môžu bez toho, aby bola dotknutá táto smernica, uzavrieť dohody ustanovujúce iné metódy financovania.

Článok 14

Informácie pre užívateľov

1. Členské štáty môžu od výrobcov vyžadovať, aby kupujúcim pri predaji nových výrobkov poskytovali informácie o nákladoch na zber, spracovanie a zneškodňovanie environmentálne šetrným spôsobom. Uvedené náklady nesmú presiahnuť najlepší odhad skutočných nákladov.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa užívateľom EEZ v súkromných domácnostiach poskytli potrebné informácie o:

- a) požiadavke nezneškodňovať OEEZ ako netriedený komunálny odpad a zbierať takýto OEEZ separovane;
- b) systémoch na odovzdanie a zber, ktoré sú im dostupné, podporujúc koordináciu informácií o dostupných zberných miestach bez ohľadu na výrobcov alebo iné subjekty, ktoré ich zriadili;
- c) úlohe, ktorú zohrávajú pri prispievaní k opätovnému použitiu, recyklácii a iným formám zhodnocovania OEEZ;

d) potenciálnych účinkoch na životné prostredie a zdravie ľudí ako dôsledku prítomnosti nebezpečných látok v EEZ;

e) význame symbolu uvedeného v prílohe IX.

3. Členské štáty prijímajú príslušné opatrenia na to, aby sa spotrebitelia zúčastnili na zbere OEEZ, a podnikli ich, aby uľahčili proces opätovného používania, spracovania a zhodnocovania.

4. S cieľom minimalizovať zneškodňovanie OEEZ ako netriedeného komunálneho odpadu a uľahčiť jeho separovaný zber zabezpečia členské štáty, aby výrobcovia vhodne označovali EEZ uvedené na trh – podľa možnosti v súlade s európskou normou EN 50419⁽¹⁾ – príslušným symbolom, ktorý je uvedený v prílohe IX. Vo výnimočných prípadoch, ak je to potrebné kvôli veľkosti alebo funkcii výrobku, sa symbol vytlačí na balenie, návod na použitie a na záručný list EEZ.

5. Členské štáty môžu požadovať, aby výrobcovia a/alebo distribútori poskytli niektoré alebo všetky informácie uvedené v odsekoch 2, 3 a 4, napr. v návodoch na použitie, v mieste predaja alebo prostredníctvom kampaní na zvyšovanie informovanosti verejnosti.

Článok 15

Informácie pre spracovateľské zariadenia

1. Na uľahčenie prípravy na opätovné použitie a správneho a environmentálne šetrného spracovania OEEZ vrátane údržby, modernizácie, renovácie a recyklácie prijímajú členské štáty potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby výrobcovia do jedného roku po uvedení zariadenia na trh bezplatne poskytli informácie o príprave na opätovné použitie a spracovanie pre každý druh nového EEZ, ktoré sa po prvýkrát uvádzajú na trh Únie. V týchto informáciách sa uvedie, pokiaľ to potrebujú strediská, ktoré pripravujú opätovné použitie a spracovanie, a zariadenia na recykláciu na zabezpečenie súladu s ustanoveniami tejto smernice, aké rôzne súčiastky a materiály sa v EEZ nachádzajú, ako aj umiestnenie nebezpečných látok a zmesí v EEZ. Výrobcovia EEZ ich poskytnú strediskám, ktoré pripravujú opätovné použitie a spracovanie, a zariadeniam na recykláciu vo forme manuálov alebo prostredníctvom elektronických médií (napr. CD-ROM, online služby).

2. Aby bolo možné s istotou stanoviť dátum, kedy bolo EEZ uvedené na trh, členské štáty zabezpečia, aby značka na EEZ obsahovala informáciu, že EEZ bolo uvedené na trh po 13. auguste 2005. Na tento účel sa podľa možnosti uplatňuje európska norma EN 50419.

⁽¹⁾ Prijatá Európskym výborom pre normalizáciu v elektrotechnike (Cenelec) v marci 2006.

Článok 16

Registrácia, poskytovanie informácií a podávanie správ

1. Členské štáty zostavujú v súlade s odsekom 2 register výrobcov vrátane výrobcov dodávajúcich EEZ prostredníctvom prostriedkov komunikácie na diaľku. Tento register slúži na monitorovanie plnenia požiadaviek tejto smernice.

Výrobcovia dodávajúci EEZ prostredníctvom komunikácie na diaľku vymedzení v článku 3 ods. 1 písm. f) bode iv) sa zaregistrujú v členskom štáte, do ktorého predávajú. Takýto výrobcovia sa zaregistrujú prostredníctvom svojich splnomocnených zástupcov, ako sa uvádza v článku 17 ods. 2, pokiaľ nie sú zaregistrovaní v členskom štáte, do ktorého predávajú.

2. Členské štáty zabezpečia aby:

a) bol každý výrobca alebo každý splnomocnený zástupca, ak bol vymenovaný podľa článku 17, náležite zaregistrovaný a mohol do ich vnútroštátneho registra vkladať online všetky príslušné informácie o činnostiach daného výrobcu v danom členskom štáte;

b) každý výrobca alebo každý splnomocnený zástupca, ak bol vymenovaný podľa článku 17, pri registrácii poskytol informácie stanovené v časti A prílohy X a zaviazal sa, že ich podľa potreby zaktualizuje;

c) každý výrobca alebo každý splnomocnený zástupca, ak bol vymenovaný podľa článku 17, poskytol informácie stanovené v časti B prílohy X;

d) sa na internetových stránkach vnútroštátnych registrov uvádzali odkazy na iné vnútroštátne registre s cieľom uľahčiť vo všetkých členských štátoch registráciu výrobcov alebo na registráciu splnomocnených zástupcov, ak bol vymenovaný podľa článku 17.

3. V záujme zabezpečenia jednotných podmienok vykonávania tohto článku Komisia prijme vykonávacie akty, ktorými ustanoví formát pre registráciu a podávanie správ, ako aj interval podávania správ do registra. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 21 ods. 2.

4. Členské štáty zhromaždia informácie vrátane spoľahlivých odhadov na ročnom základe o množstve a kategóriách EEZ, ktoré boli v rámci členských štátov uvedené na trh, zozbierané všetkými spôsobmi, pripravené na opätovné použitie, recyklované a zhodnotené, a o vyvezenom separovane vyzbieranom OEEZ podľa hmotnosti.

5. Členské štáty zasielajú v trojročných intervaloch Komisii správu o vykonávaní tejto smernice a o informáciách uvedených v odseku 4. Správa o vykonávaní sa vypracuje na základe dotazníka uvedeného v rozhodnutiach Komisie 2004/249/ES ⁽¹⁾ a 2005/369/ES ⁽²⁾. Správa sa predloží Komisii do deviatich mesiacov po uplynutí trojročného obdobia, na ktoré sa vzťahuje.

Prvá správa sa týka obdobia od 14. februára 2014 do 31. decembra 2015.

Komisia uverejní správu o vykonávaní tejto smernice do deviatich mesiacov po tom, čo prijme správy od členských štátov.

Článok 17

Splnomocnený zástupca

1. Každý členský štát zabezpečí, aby výrobca vymedzený v článku 3 ods. 1 písm. f) bodoch i) až iii), ktorý je usadený v inom členskom štáte, mohol vymenovať na základe výnimky z článku 3 ods. 1 písm. f) bodov i) až iii) právnickú alebo fyzickú osobu usadenú na jeho území za splnomocneného zástupcu zodpovedného za plnenie povinností uvedeného výrobcu podľa tejto smernice na ich území.

2. Každý členský štát zabezpečí, aby výrobca vymedzený v článku 3 ods. 1 písm. f) bode iv), ktorý je usadený na jeho území a predáva EEZ do iného členského štátu, v ktorom nie je usadený, vymenoval v tomto členskom štáte splnomocneného zástupcu za osobu zodpovednú za plnenie povinností tohto výrobcu podľa tejto smernice na území tohto členského štátu.

3. Splnomocnený zástupca sa vymenúva prostredníctvom písomného splnomocnenia.

Článok 18

Administratívna spolupráca a výmena informácií

S cieľom uľahčiť riadne vykonávanie tejto smernice členské štáty zabezpečia, aby orgány zodpovedné za vykonávanie tejto smernice vzájomne spolupracovali, a to najmä na vytvorení vhodného toku informácií s cieľom zabezpečiť, aby výrobcovia dodržiavali ustanovenia tejto smernice a podľa potreby si vzájomne, ako aj Komisii, poskytovali informácie. Administratívna spolupráca a výmena informácií, najmä medzi vnútroštátnymi registrami, zahŕňa elektronické komunikačné prostriedky.

Spolupráca zahŕňa okrem iného umožnenie prístupu k príslušným dokumentom a informáciám vrátane výsledkov akýchkoľvek kontrol, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia právnych predpisov o ochrane údajov platných v členskom štáte orgánu požiadaného o spoluprácu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 78, 16.3.2004, s. 56.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 119, 11.5.2005, s. 13.

Článok 19

Prispôsobenie vedeckému a technickému pokroku

Komisia je splnomocnená prijať v súlade s článkom 20 delegované akty týkajúce sa zmien a doplnení potrebných na prispôsobenie článku 16 ods. 5 a príloh IV, VII, VIII a IX vedeckému a technickému pokroku. Pri zmene a doplnení prílohy VII sa berú do úvahy výnimky udelené podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/65/EÚ z 8. júna 2011 o obmedzení používania určitých nebezpečných látok v elektrických a elektronických zariadeniach ⁽³⁾.

Pred zmenou a doplnením príloh sa Komisia okrem iného poradí s výrobcami EEZ, subjektmi vykonávajúcimi recykláciu, subjektmi vykonávajúcimi spracovanie, environmentálnymi organizáciami a zamestnaneckými a spotrebiteľskými združeniami.

Článok 20

Vykonávanie delegovania právomocí

1. Právomoc prijímať delegované akty sa Komisii udeľuje za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 7 ods. 4, článku 8 ods. 4, článku 10 ods. 3 a článku 19 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 13. augusta 2012. Komisia predloží správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 7 ods. 4, článku 8 ods. 4, článku 10 ods. 3 a článku 19 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci v ňom uvedenej. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 7 ods. 4, článku 8 ods. 4, článku 10 ods. 3 a článku 19 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 88.

Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlží o dva mesiace.

Článok 21

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor zriadený podľa článku 39 smernice 2008/98/ES. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 22

Sankcie

Členské štáty ustanovia pravidlá o sankciách za porušovanie vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice a prijímú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich vykonávania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia tieto ustanovenia Komisii najneskôr do 14. februára 2014 a bezodkladne jej oznámia všetky následné zmeny a doplnenia, ktoré sa ich týkajú.

Článok 23

Inšpekcie a monitorovanie

1. Členské štáty vykonávajú vhodné inšpekcie a monitorovanie s cieľom overiť riadne vykonávanie tejto smernice.

Tieto inšpekcie sa vzťahujú aspoň na:

- a) informácie podané v rámci registra výrobcov;
- b) prepravu, najmä na vývoz OEEZ mimo Únie v súlade s nariadením (ES) č. 1013/2006 a nariadením (ES) č. 1418/2007 a
- c) na prevádzku v spracovateľských zariadeniach v súlade so smernicou 2008/98/ES a prílohou VII k tejto smernici.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa preprava použitých EEZ, pri ktorých je podozrenie, že ide o OEEZ, vykonávala v súlade s minimálnymi požiadavkami uvedenými v prílohe VI a príslušne túto prepravu monitorujú.

3. Náklady na príslušné analýzy a inšpekcie vrátane nákladov na uskladnenie, pokiaľ ide o použité EEZ, pri ktorých je podozrenie, že ide o OEEZ, sa môžu účtovať výrobcom, tretím stranám konajúcim v ich mene alebo iným osobám, ktoré zabezpečujú prepravu použitých EEZ, pri ktorých je podozrenie, že ide o OEEZ.

4. V záujme zabezpečenia jednotných podmienok vykonávania tohto článku a prílohy VI Komisia môže prijať vykonávacie akty ustanovujúce dodatočné pravidlá týkajúce sa inšpekcií a monitorovania, a najmä jednotné podmienky vykonávania prílohy VI bodu 2. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 21 ods. 2.

Článok 24

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a administratívne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 14. februára 2014. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernice zrušené touto smernicou sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a formulácii vyhlásenia upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

3. Za predpokladu, že sa dosiahnu ciele ustanovené v tejto smernici, členské štáty môžu transponovať ustanovenia uvedené v článku 8 ods. 6, článku 14 ods. 2 a článku 15 prostredníctvom dohôd medzi príslušnými orgánmi a príslušnými hospodárskymi odvetviami. Takéto dohody musia spĺňať tieto požiadavky:

- a) dohody musia byť vymáhateľné;
- b) dohody musia obsahovať ciele s príslušnými termínmi;
- c) dohody sa uverejnia vo vnútroštátnom úradnom vestníku alebo úradnom dokumente, ktorý je rovnako prístupný verejnosti, a odošlú sa Komisii;
- d) dosiahnuté výsledky sa musia pravidelne monitorovať, hlásiť príslušným orgánom a Komisii a sprístupňovať verejnosti v súlade s podmienkami uvedenými v dohode;

e) príslušné orgány zabezpečia, aby sa skúmal pokrok dosiahnutý na základe dohody;

f) v prípade nesúladu s dohodou musia členské štáty vykonávať príslušné ustanovenia tejto smernice pomocou zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení.

Článok 25

Zrušenie

Smernica 2002/96/ES, zmenená a doplnená smernicami uvedenými v časti A prílohy XI, sa zrušuje s účinnosťou od 15. februára 2014 bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu smerníc uvedených v časti B prílohy XI do vnútroštátneho práva a na ich uplatňovanie.

Odkazy na zrušené smernice sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe XII.

Článok 26

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 27

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 4. júla 2012

Za Európsky parlament

predseda

M. SCHULZ

Za Radu

predseda

A. D. MAVROYIANNIS

PRÍLOHA I

Kategórie EEZ, na ktoré sa táto smernica vzťahuje počas prechodného obdobia uvedeného v článku 2 ods. 1 písm. a)

1. Veľké domáce spotrebiče
 2. Malé domáce spotrebiče
 3. IT a telekomunikačné zariadenia
 4. Spotrebná elektronika a fotovoltické panely
 5. Osvetľovacie telesá
 6. Elektrické a elektronické náradie (s výnimkou veľkých stacionárnych priemyselných náradí)
 7. Hračky, zariadenia určené na rekreačné a športové účely
 8. Zdravotnícke pomôcky (s výnimkou implantovaných a infikovaných výrobkov)
 9. Prístroje na monitorovanie a kontrolu
 10. Predajné automaty
-

PRÍLOHA II

Orientačný zoznam EEZ, ktoré patria do kategórií prílohy I**1. VEĽKÉ DOMÁCE SPOTREBIČE**

Veľké chladiarenské spotrebiče

Chladničky

Mrazničky

Iné veľké spotrebiče používané na chladenie, konzervovanie a skladovanie potravín

Práčky

Sušičky

Umývačky riadu

Veľké sporáky a rúry na pečenie

Elektrické sporáky

Elektrické varné dosky

Mikrovlnné rúry

Iné veľké spotrebiče používané na varenie a iné spracovanie potravín

Elektrické spotrebiče na vykurovanie

Elektrické radiátory

Iné veľké spotrebiče na vykurovanie miestností, postelí, nábytku na sedenie

Elektrické ventilátory

Klimatizačné zariadenia

Iné zariadenia na ventiláciu a klimatizáciu

2. MALÉ DOMÁCE SPOTREBIČE

Vysávače

Čističe kobercov

Iné spotrebiče na čistenie

Spotrebiče, ktoré sa používajú na šitie, pletenie, tkanie a iné spracovanie textilu

Žehličky a iné spotrebiče na žehlenie, mangľovanie a inú starostlivosť o šatstvo

Hriankovače

Fritézy

Mlynčeky, kávovary a zariadenia na otváranie a zatváranie nádob alebo obalov

Elektrické nože

Spotrebiče na strihanie vlasov, sušenie vlasov, čistenie zubov, holenie, masáž a iné spotrebiče na starostlivosť o telo

Hodiny, hodinky a zariadenia na meranie, ukazovanie alebo zaznamenávanie času

Váhy

3. IT A TELEKOMUNIKAČNÉ ZARIADENIA

Centralizované spracovanie údajov:

Servery

Minipočítače

Tlačiarne

Osobné počítače:

Osobné počítače (vrátane CPU, myši, obrazovky a klávesnice)

Laptopy (vrátane CPU, myši, obrazovky a klávesnice)

Notebooky

Elektronické diáre

Tlačiarne

Kopírovacie zariadenia

Elektrické a elektronické písacie stroje

Vreckové a stolové kalkulačky

a iné výrobky a zariadenia na zber, uchovávanie, spracovanie, prezentáciu alebo sprostredkovanie informácií elektronickými prostriedkami

Užívateľské terminály a systémy

Fax

Telex

Telefóny

Telefónne automaty

Bezdrôtové telefóny

Mobilné telefóny

Záznamníky

a iné výrobky alebo zariadenia na prenos zvuku, obrazu alebo iných informácií prostredníctvom telekomunikácií

4. SPOTREBNÁ ELEKTRONIKA A FOTOVOLTAICKÉ PANELY

Rozhlasové prijímače

Televízne prijímače

Videokamery

Videorekordéry

Hi-fi zariadenia

Zosilňovače zvuku

Hudobné nástroje

a iné výrobky alebo zariadenia na zaznamenávanie alebo prehrávanie zvuku alebo obrazu vrátane signálov alebo iných technológií na iné šírenie zvuku a obrazu ako prostredníctvom telekomunikácií

Fotovoltaické panely

5. OSVETLOVACIE TELESÁ

Svietidlá pre žiarivky s výnimkou svietidiel v domácnostiach

Lineárne žiarivky

Kompaktné žiarivky

Vysokotlakové výbojky vrátane sodíkových tlakových výbojok a výbojok s kovovými parami

Nízkotlakové sodíkové výbojky

Iné svietidlá alebo zariadenia na šírenie alebo usmerňovanie svetla s výnimkou žiaroviek

6. ELEKTRICKÉ A ELEKTRONICKÉ NÁRADIE (S VÝNIMKOU VEĽKÝCH STACIONÁRNYCH PRIEMYSELNÝCH NÁRADÍ)

Vŕtačky

Pílky

Šijacie stroje

Zariadenia na otáčanie, frézovanie, brúsenie, drvenie, pílenie, krájanie, strihanie, vŕtanie, dierovanie, razenie, skladanie, ohýbanie alebo podobné spracovanie dreva, kovu a iných materiálov

Nástroje na nitovanie, pritĺkanie klincov alebo skrutkovanie alebo odstraňovanie nitov, klincov, skrutiek alebo na podobné účely

Nástroje na zváranie, spájkovanie alebo podobné účely

Zariadenia na strikanie, nanášanie, rozprašovanie alebo iné spracovanie tekutých alebo plyných látok inými prostriedkami

Nástroje na kosenie alebo iné záhradkárske činnosti

7. HRAČKY, ZARIADENIA URČENÉ NA REKREAČNÉ A ŠPORTOVÉ ÚČELY

Súpravy elektrických vláčikov alebo autodráh

Konzoly na videohry

Videohry

Počítače pre bicyklovanie, potápanie, beh, veslovanie atď.

Športové zariadenia s elektrickými alebo elektronickými súčiastkami

Hracie automaty

8. ZDRAVOTNÍCKE POMÔCKY (S VÝNIMKOU VŠETKÝCH IMPLANTOVANÝCH A INFIKOVANÝCH VÝROBKOV)

Zariadenia na rádioterapiu

Kardiologické prístroje

Prístroje na dialýzu

Dýchacie prístroje

Prístroje využívané v nukleárnej medicíne

Laboratórne zariadenia na diagnostiku *in vitro*

Analyzátory

Mrazničky

Prístroje na fertilizačné testy

Iné prístroje na detekciu, prevenciu, monitorovanie, liečenie, zmierňovanie chorôb, zranení alebo postihnutia

9. PRÍSTROJE NA MONITOROVANIE A KONTROLU

Dymové hlásiče

Tepelné regulátory

Termostaty

Prístroje na meranie, váženie alebo nastavovanie pre domácnosť alebo ako laboratórne zariadenia

Iné monitorovacie a kontrolné prístroje používané v priemyselných inštaláciách (napr. ovládacie panely)

10. PREDAJNÉ AUTOMATY

Predajné automaty na teplé nápoje

Predajné automaty na teplé alebo chladené fľaše alebo plechovky

Predajné automaty na tuhé výrobky

Automaty na výdaj peňazí

Všetky prístroje na automatický výdaj všetkých druhov výrobkov

PRÍLOHA III

KATEGÓRIE EEZ, NA KTORÉ SA VZŤAHUJE TÁTO SMERNICA

1. Zariadenia na tepelnú výmenu
2. Obrazovky, monitory a zariadenia, ktoré obsahujú obrazovky s povrchom väčším ako 100 cm²
3. Svietidlá
4. Veľké zariadenia (s akýmkoľvek vonkajším rozmerom viac ako 50 cm) vrátane, ale nielen:

domácich spotrebičov; IT a telekomunikačných zariadení; spotrebnej elektroniky; svietidiel; zariadení na prehrávanie zvuku alebo obrazu, hudobných zariadení; elektrického a elektronického náradia; hračiek, zariadení na rekreačné a športové účely; zdravotníckych pomôcok; prístrojov na monitorovanie a kontrolu; predajných automatov; zariadení na výrobu elektrických prúdov. Do tejto kategórie nepatria zariadenia zahrnuté v kategóriách 1 až 3.

5. Malé zariadenia (s akýmkoľvek vonkajším rozmerom menej ako 50 cm) vrátane, ale nielen:

domácich spotrebičov; spotrebnej elektroniky; svietidiel; zariadení na prehrávanie zvuku alebo obrazu, hudobných zariadení; elektrického a elektronického náradia; hračiek, zariadení na rekreačné a športové účely; zdravotníckych pomôcok; prístrojov na monitorovanie a kontrolu; predajných automatov; zariadení na výrobu elektrických prúdov. Do tejto kategórie nepatria zariadenia zahrnuté v kategóriách 1 až 3 a 6.

6. Malé IT a telekomunikačné zariadenia (s akýmkoľvek vonkajším rozmerom menej ako 50 cm)

PRÍLOHA IV

Neúplný zoznam EEZ, ktoré patria do kategórií uvedených v prílohe III**1. Zariadenia na tepelnú výmenu**

Chladničky, mrazničky, zariadenia s automatickým výdajom studených výrobkov, klimatizačné zariadenia, odvlhčovací zariadenia, tepelné čerpadlá, radiátory obsahujúce olej a iné zariadenia na tepelnú výmenu, ktoré na tepelnú výmenu používajú iné kvapaliny ako vodu.

2. Obrazovky, monitory a zariadenia, ktoré obsahujú obrazovky s povrchom väčším ako 100 cm²

Obrazovky, televízory, LCD fotografické rámy, monitory, laptopy, notebooky.

3. Svetelné zdroje

Lineárne žiarivky, kompaktné žiarivky, žiarivky, vysokotlakové výbojky vrátane sodíkových tlakových výbojok a výbojok s kovovými parami, nízkotlakové sodíkové výbojky, LED.

4. Veľké zariadenia

Práčky, sušičky, umývačky riadu, sporáky, elektrické rúry, elektrické varné dosky, svietidlá, zariadenia na prehrávanie zvuku alebo obrazu, hudobné zariadenia (s výnimkou píšťalových organov v kostoloch), zariadenia na pletenie a tkanie, veľké počítače (mainframe), veľké tlačiarne, kopírovacie zariadenia, veľké hracie automaty, veľké zdravotnícke pomôcky, veľké prístroje na monitorovanie a kontrolu, veľké spotrebiče, ktoré automaticky vydávajú výrobky a peniaze, fotovoltaické panely.

5. Malé zariadenia

Vysávače, čističe kobercov, šijacie stroje, svietidlá, mikrovlnné rúry, ventilačné zariadenia, žehličky, hriankovače, elektrické nože, elektrické varné kanvice, hodiny a hodinky, elektrické holiace strojčeky, váhy, spotrebiče na starostlivosť o vlasy a telo, kalkulačky, rádiové súpravy, videokamery, videorekordéry, hi-fi súpravy, hudobné nástroje, zariadenia na prehrávanie zvuku alebo obrazu, elektrické a elektronické hračky, zariadenia na športové účely, počítače pre bicyklovanie, potápanie, beh, veslovanie atď., dymové hlásiče, tepelné regulátory, termostaty, malé elektrické a elektronické nástroje, malé zdravotnícke pomôcky, malé prístroje na monitorovanie a kontrolu, malé spotrebiče, ktoré automaticky vydávajú výrobky, malé zariadenia s integrovanými fotovoltaickými panelmi.

6. Malé IT a telekomunikačné zariadenia (s akýmkoľvek vonkajším rozmerom menej ako 50 cm)

Mobilné telefóny, GPS, vreckové kalkulačky, smerovače, osobné počítače, tlačiarne, telefóny.

PRÍLOHA V

MINIMÁLNE CIELE PRE ZHODNOCOVANIE UVEDENÉ V ČLÁNKU 11

Časť 1: Minimálne ciele platné podľa kategórie od 13. augusta 2012 do 14. augusta 2015, ktoré sa vzťahujú na kategórie uvedené v prílohe I:

- a) v prípade OEEZ, ktoré patria do kategórie 1 alebo 10 prílohy I,
 - sa zhodnocuje 80 % a
 - 75 % sa recykluje;
- b) v prípade OEEZ, ktoré patria do kategórie 3 alebo 4 prílohy I,
 - sa zhodnocuje 75 % a
 - 65 % sa recykluje;
- c) v prípade OEEZ, ktoré patria do kategórie 2, 5, 6, 7, 8 alebo 9 prílohy I,
 - sa zhodnocuje 70 % a
 - 50 % sa recykluje;
- d) v prípade plynových výbojok sa recykluje 80 %.

Časť 2: Minimálne ciele platné podľa kategórie od 15. augusta 2015 do 14. augusta 2018 ktoré sa vzťahujú na kategórie uvedené v prílohe I:

- a) v prípade OEEZ, ktoré patria do kategórie 1 alebo 10 prílohy I,
 - sa zhodnocuje 85 % a
 - 80 % sa pripravuje na opätovné použitie a recykluje;
- b) v prípade OEEZ, ktoré patria do kategórie 3 alebo 4 prílohy I,
 - sa zhodnocuje 80 % a
 - 70 % sa pripravuje na opätovné použitie a recykluje;
- c) v prípade OEEZ, ktoré patria do kategórie 2, 5, 6, 7, 8 alebo 9 prílohy I,
 - sa zhodnocuje 75 % a
 - 55 % sa pripravuje na opätovné použitie a recykluje;
- d) v prípade plynových výbojok sa recykluje 80 %.

Časť 3: Minimálne ciele platné podľa kategórie od 15. augusta 2018 ktoré sa vzťahujú na kategórie uvedené v prílohe III:

- a) v prípade OEEZ, ktoré patria do kategórie 1 alebo 4 prílohy III,
 - sa zhodnocuje 85 % a
 - 80 % sa pripravuje na opätovné použitie a recykluje;
 - b) v prípade OEEZ, ktoré patria do kategórie 2 prílohy III,
 - sa zhodnocuje 80 % a
 - 70 % sa pripravuje na opätovné použitie a recykluje;
 - c) v prípade OEEZ, ktoré patria do kategórie 5 alebo 6 prílohy III,
 - sa zhodnocuje 75 % a
 - 55 % sa pripravuje na opätovné použitie a recykluje;
 - d) v prípade OEEZ, ktoré patria do kategórie 3 prílohy III, sa recykluje 80 %.
-

PRÍLOHA VI

MINIMÁLNE POŽIADAVKY NA PREPRUVU

1. V záujme odlišenia EEZ od OEEZ v prípade, ak držiteľ predmetu tvrdí, že plánuje alebo uskutočňuje prepravu použitých EEZ, a nie OEEZ, členské štáty od držiteľa vyžadujú, aby na podloženie svojho tvrdenia poskytol:
 - a) kópiu faktúry a zmluvy o predaji a/alebo prevode vlastníctva EEZ, v ktorej sa uvádza, že zariadenia sú určené na priame opätovné použitie a sú plne funkčné;
 - b) dôkaz o hodnotení alebo testovaní v podobe kópie záznamov (osvedčenie o testovaní, potvrdenie o funkčnosti) v prípade každej položky v rámci zásielky, ako aj protokol obsahujúci všetky informácie o záznamoch podľa bodu 3;
 - c) vyhlásenie držiteľa zabezpečujúceho prepravu EEZ, v ktorom uvádza, že žiadny z materiálov alebo zariadení v rámci zásielky nie je odpadom podľa vymedzenia v článku 3 ods. 1 smernice 2008/98/ES a
 - d) vhodnú ochranu pred poškodením počas prepravy, nakladania a vykládky, najmä prostredníctvom dostatočného obalu a riadneho uloženia nákladu.
2. Odchylné od uvedeného sa bod 1 písm. a) a b) a bod 3 neuplatňujú, ak existuje dokumentácia, ktorá jednoznačne preukazuje, že preprava sa uskutočňuje v rámci dohody o preprave medzi podnikmi a že:
 - a) EEZ sa posielajú späť výrobcovi alebo tretej strane konajúcej v jeho mene ako chybné na opravu v záruke s úmyslom ich opätovného použitia, alebo
 - b) použité EEZ na profesionálne použitie sa posielajú výrobcovi, tretej strane konajúcej v jeho mene alebo do zariadenia tretej strany v krajinách, na ktoré sa uplatňuje rozhodnutie Rady OECD K(2001)107 v konečnom znení, ktoré sa týka revízie rozhodnutia K(92)39 v konečnom znení o riadení pohybov odpadov určených na činnosti zhodnotenia cez štátne hranice, na modernizáciu alebo opravu na základe platnej zmluvy s úmyslom ich opätovného použitia, alebo
 - c) chybné použité EEZ na profesionálne použitie, ako napríklad zdravotnícke pomôcky alebo ich časti, sa posielajú výrobcovi alebo tretej strane konajúcej v jeho mene na analýzu základnej príčiny na základe platnej zmluvy v prípadoch, že takúto analýzu môže vykonať len výrobca alebo tretia strana, ktoré konajú v jeho mene.
3. S cieľom preukázať, že zasielané položky tvoria použité EEZ, a nie OEEZ, členské štáty vyžadujú, aby sa v prípade použitých EEZ vykonali tieto kroky v rámci testovania a uchovávaní záznamov:

Krok 1: Testovanie

- a) Testuje sa funkčnosť a hodnotí sa prítomnosť nebezpečných látok. Testy, ktoré sa majú vykonať, závisia od typu EEZ. V prípade väčšiny použitých EEZ postačuje test funkčnosti hlavných funkcií.
- b) Zaznamenajú sa výsledky hodnotenia a testovania.

Krok 2: Záznam

- a) Záznam sa umiestni bezpečne, ale nie natrvalo buď na samotné EEZ (ak nie je zabalené), alebo na obal, aby sa dal záznam prečítať aj bez odbalenia zariadenia.
- b) Záznam obsahuje tieto informácie:
 - názov položky (názov zariadenia, ak je uvedené v prílohe II alebo v prílohe IV, a kategória, ako je ustanovená v prílohe I alebo v prílohe III),
 - v príslušných prípadoch identifikačné číslo položky (číslo typu),
 - rok výroby (ak je známy),
 - názov a adresu spoločnosti zodpovednej za potvrdenie funkčnosti,

- výsledky testov podľa kroku 1 (vrátane dátumu testu funkčnosti),
 - druhy vykonaných testov.
4. Okrem dokumentácie požadovanej v bodoch 1, 2 a 3 každý náklad (napr. prepravný kontajner, nákladné auto) použitých EEZ sprevádza:
- a) príslušný prepravný doklad, napr. dokument o CMR alebo nákladný list;
 - b) vyhlásenie o prevzatí zodpovednosti.
5. V prípade neposkytnutia dôkazu, že predmet je použitým EEZ, a nie OEEZ, prostredníctvom príslušnej dokumentácie požadovanej v bodoch 1, 2, 3 a 4 a v prípade nezabezpečenia vhodnej ochrany proti poškodeniu počas prepravy, nakladania a vykládky, najmä vo forme dostatočného balenia a riadneho uloženia nákladu, čo je povinnosťou držiteľa, ktorý zabezpečuje prepravu, orgány členských štátov považujú túto položku za OEEZ a predpokladajú, že náklad predstavuje nezákonnú zásielku. Za takýchto okolností sa s nákladom bude zaobchádzať podľa článkov 24 a 25 nariadenia (ES) č. 1013/2006.
-

PRÍLOHA VII

Selektívne spracovanie materiálov a súčiastok z odpadu z elektrických a elektronických zariadení uvedené v článku 8 ods. 2

1. Minimálne tieto látky, zmesi a súčiastky sa musia odstrániť zo všetkého OEEZ zozbieraného separovane:

- polychlórované bifenyly (PCB) obsahujúce kondenzátory v súlade so smernicou Rady 96/59/ES zo 16. septembra 1996 o zneškodňovaní polychlórovaných bifenylov a polychlórovaných terfenylov (PCB/PCT) ⁽¹⁾,
- súčiastky obsahujúce ortuť, ako sú spínače alebo lampy na podsvietenie,
- batérie,
- dosky s plošnými spojmi mobilných telefónov všeobecne a iných prístrojov, ak je povrch dosky s plošnými spojmi väčší ako 10 cm²,
- kazety s tonerom, kvapalné a husté, ako aj farebné tonery,
- plasty obsahujúce brómované samozhasínacie prísady,
- azbestový odpad a súčiastky obsahujúce azbest,
- katódové trubice,
- úplne halogénované chlórfluórované uhlíkovodíky (CFC), neúplne halogénované chlórfluórované uhlíkovodíky (HCFC) alebo neúplne halogénované fluórované uhlíkovodíky (HFC), uhlíkovodíky (HC),
- lynové výbojky,
- obrazovky s tekutými kryštálmi (v prípade potreby spolu s ich krytmi) s plochou väčšou ako 100 cm² a obrazovky podsvietené plynovými výbojkami,
- vonkajšie elektrické káble,
- súčiastky obsahujúce ohňovzdorné keramické vlákna, ako je uvedené v smernici Komisie 97/69/ES z 5. decembra 1997, ktorou sa po dvadsiaty tretíkrát prispôbuje technickému pokroku smernica Rady 67/548/EHS o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok ⁽²⁾,
- súčiastky obsahujúce rádioaktívne látky s výnimkou súčiastok, ktoré sú pod hraničnými hodnotami stanovenými v článku 3 a v prílohe I k smernici Rady 96/29/Euratom z 13. mája 1996, ktorá stanovuje základné bezpečnostné normy ochrany zdravia pracovníkov a obyvateľstva pred nebezpečenstvami vznikajúcimi v dôsledku ionizujúceho žiarenia ⁽³⁾,
- elektrolytické kondenzátory obsahujúce problematické látky (výška > 25 mm, priemer > 25 mm alebo proporcionálne podobný objem).

Tieto látky, zmesi a súčiastky sa zneškodňujú alebo zhodnocujú v súlade so smernicou 2008/98/ES.

2. Tieto súčiastky z OEEZ zbieraného separovane sa musia spracovať, ako je uvedené:

- katódové trubice: fluorescenčný náter sa musí odstrániť,

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 243, 24.9.1996, s. 31.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 343, 13.12.1997, s. 19.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 159, 29.6.1996, s. 1.

- zariadenia obsahujúce také plyny, ktoré poškodzujú ozón alebo majú potenciál globálneho otepľovania (GWP) nad 15, napríklad tie, ktoré sa nachádzajú v penách alebo v chladiarenských obvodoch: tieto plyny sa musia riadne odstrániť a spracovať. Plyny poškodzujúce ozón sa musia spracovať v súlade s nariadením (ES) č. 1005/2009,
 - plynové výbojky: ortuť sa odstráni.
3. Pri zohľadnení environmentálnych záujmov a potreby prípravy na opätovné použitie a recyklácie sa body 1 a 2 uplatnia takým spôsobom, aby sa nebránilo environmentálne šetrnej príprave na opätovné použitie a recyklácii súčiastok alebo celých spotrebičov.
-

PRÍLOHA VIII

TECHNICKÉ POŽIADAVKY UVEDENÉ V ČLÁNKU 8 ODS. 3

1. Miesta na skladovanie (vrátane dočasného skladovania) OEEZ pred jeho spracovaním [bez toho, aby boli dotknuté požiadavky smernice Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov ⁽¹⁾]:
 - vhodné oblasti s nepriepustným povrchom, ktoré majú k dispozícii zariadenia na zachytávanie unikajúcich kvapalín a podľa potreby odlučovací zariadenia a odmasťovacie prostriedky,
 - vhodné oblasti s krytom odolným proti vplyvom počasia.
2. Miesta na spracovanie OEEZ:
 - váhy na meranie hmotnosti spracovaného odpadu,
 - vhodné oblasti s nepriepustným povrchom a vodotesným krytom, ktoré majú k dispozícii zariadenia na zachytávanie unikajúcich kvapalín a podľa potreby odlučovací zariadenia a odmasťovacie prostriedky,
 - vhodné uskladnenie rozobratých náhradných dielov,
 - vhodné nádoby na uskladnenie batérií, kondenzátorov obsahujúcich PCB/PCT a iného nebezpečného odpadu, akým je rádioaktívny odpad,
 - zariadenia na spracovanie vody v súlade s predpismi na ochranu zdravia a životného prostredia.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 182, 16.7.1999, s. 1.

PRÍLOHA IX

SYMBOL NA OZNAČENIE EEZ

Symbol, ktorý označuje separovaný zber EEZ, pozostáva z preškrtnutej smetnej nádoby na kolieskach, ako je uvedené nižšie. Symbol musí byť vytlačený zreteľne, čitateľne a nezmazateľne.

PRÍLOHA X

INFORMÁCIE NA ÚČELY REGISTRÁCIE A PODÁVANIA SPRÁV UVEDENÝCH V ČLÁNKU 16**A. Informácie, ktoré sa majú predložiť pri registrácii:**

1. Meno a adresa výrobcu alebo splnomocneného zástupcu, ak bol vymenovaný podľa článku 17 (PSČ a mesto, názov a číslo ulice, krajina, číslo telefónu a faxu, e-mail, ako aj kontaktná osoba). V prípade splnomocneného zástupcu vymedzeného v článku 17 aj kontaktné údaje výrobcu, ktorého zastupuje.
2. Národný identifikačný kód výrobcu vrátane európskeho daňového čísla alebo národného daňového čísla výrobcu.
3. Kategória EEZ, ako je ustanovená v prílohe I alebo III.
4. Typ EEZ (domáci spotrebič alebo iné zariadenie).
5. Značka EEZ.
6. Informácie o tom, ako si výrobca plní svoje povinnosti: individuálne alebo v rámci kolektívneho systému, ako aj informácie o finančnej záruke.
7. Použitý spôsob predaja (napr. predaj na diaľku).
8. Vyhlásenie, že poskytnuté informácie sú pravdivé.

B. Informácie, ktoré sa majú predložiť na účely podávania správ:

1. Národný identifikačný kód výrobcu.
2. Vykazované obdobie.
3. Kategória EEZ, ako je ustanovená v prílohe I alebo III.
4. Množstvo EEZ, ktoré sa uviedlo na vnútroštátny trh, podľa hmotnosti.
5. Množstvo, podľa hmotnosti, odpadu z EEZ, ktorý sa separovane vyzbieral, recykloval (vrátane prípravy na opätovné použitie), zhodnotil a zneškodnil v členskom štáte alebo prepravil v rámci Únie alebo vyviezol mimo nej.

Poznámka: informácie uvedené v bodoch 4 a 5 sa musia uviesť podľa jednotlivých kategórií.

PRÍLOHA XI

ČASŤ A

*Zrušená smernica s jej neskoršími zmenami a doplneniami**(v zmysle článku 25)*

Smernica 2002/96/ES o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ) (Ú. v. EÚ L 37, 13.2.2003, s. 24)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/108/ES (Ú. v. EÚ L 345, 31.12.2003, s. 106)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/34/ES (Ú. v. EÚ L 81, 20.3.2008, s. 65)

ČASŤ B

*Zoznam lehôt na transpozíciu do vnútroštátneho práva**(v zmysle článku 25)*

Smernica	Lehota na transpozíciu
2002/96/ES	13. august 2004
2003/108/ES	13. august 2004
2008/34/ES	—

PRÍLOHA XII

TABUĽKA ZHODY

Smernica 2002/96/ES	Táto smernica
článok 1	—
—	článok 1
článok 2 ods. 1	článok 2 ods. 1
článok 2 ods. 2	článok 2 ods. 2
článok 2 ods. 3	článok 2 ods. 3 písm. a)
článok 2 ods. 1 (čiastočne)	článok 2 ods. 3 písm. b)
príloha IB bod 5 posledná položka	článok 2 ods. 3 písm. c)
príloha IB bod 8	článok 2 ods. 4 písm. g)
—	článok 2 ods. 4 písm. a) až f) a článok 2 ods. 5
článok 3 písm. a)	článok 3 ods. 1 písm. a)
—	článok 3 ods. 1 písm. b) až d)
článok 3 písm. b)	článok 3 ods. 1 písm. e)
článok 3 písm. c) až h)	článok 3 ods. 2
článok 3 písm. i)	článok 3 ods. 1 písm. f)
článok 3 písm. j)	článok 3 ods. 1 písm. g)
článok 3 písm. k)	článok 3 ods. 1 písm. h)
článok 3 písm. l)	—
článok 3 písm. m)	článok 3 ods. 1 písm. i)
—	článok 3 ods. 1 písm. j) až o)
článok 4	článok 4
článok 5 ods. 1 až 2	článok 5 ods. 1 až 2
—	článok 5 ods. 3 až 4
článok 5 ods. 3	článok 5 ods. 5
—	článok 6 ods. 1
článok 5 ods. 4	článok 6 ods. 2
článok 5 ods. 5	článok 7 ods. 1 a 2
—	článok 8 ods. 1
článok 6 ods. 1 prvý a druhý pododsek a ods. 3	článok 8 ods. 2, 3 a 4
príloha II bod 4	článok 8 ods. 4 druhý pododsek prvá veta
článok 6 ods. 1 tretí pododsek	článok 8 ods. 5
článok 6 ods. 6	článok 8 ods. 6

Smernica 2002/96/ES	Táto smernica
článok 6 ods. 2	článok 9 ods. 1 a 2
článok 6 ods. 4	článok 9 ods. 3
článok 6 ods. 5	článok 10 ods. 1 a 2
—	článok 10 ods. 3
článok 7 ods. 1	—
článok 7 ods. 2	článok 11 ods. 1 a príloha V
—	článok 11 ods. 2
—	článok 11 ods. 3
článok 7 ods. 3 prvý pododsek	článok 11 ods. 4
článok 7 ods. 3 druhý pododsek	—
článok 7 ods. 4	—
článok 7 ods. 5	článok 11 ods. 5
—	článok 11 ods. 6
článok 8 ods. 1	článok 12 ods. 1
—	článok 12 ods. 2
článok 8 ods. 2 prvý a druhý pododsek	článok 12 ods. 3
článok 8 ods. 2 tretí pododsek	článok 14 ods. 1 čiastočne
článok 8 ods. 3 prvý pododsek	článok 12 ods. 4
—	článok 12 ods. 5
článok 8 ods. 3 druhý pododsek	článok 14 ods. 1 čiastočne
článok 8 ods. 4	—
článok 9 ods. 1 prvý pododsek	článok 13 ods. 1 prvý pododsek
článok 9 ods. 1 druhý pododsek	—
článok 9 ods. 1 tretí pododsek	článok 13 ods. 1 druhý pododsek
článok 9 ods. 1 štvrtý pododsek	článok 13 ods. 1 tretí pododsek
článok 9 ods. 2	článok 13 ods. 2
článok 10 ods. 1	článok 14 ods. 2
článok 10 ods. 2	článok 14 ods. 3
článok 10 ods. 3	článok 14 ods. 4
článok 10 ods. 4	článok 14 ods. 5
článok 11	článok 15
článok 12 ods. 1 čiastočne	článok 16 ods. 1 až 3
článok 12 ods. 1 prvý pododsek čiastočne	článok 16 ods. 4
článok 12 ods. 1 druhý pododsek	článok 16 ods. 1 a 2 a článok 17 ods. 2 a ods. 3

Smernica 2002/96/ES	Táto smernica
článok 12 ods. 1 tretí pododsek	článok 16 ods. 3 a 5
—	článok 17 ods. 1
článok 12 ods. 1 štvrtý pododsek	článok 18
článok 12 ods. 2	článok 16 ods. 5
článok 13	článok 19
—	článok 20
článok 14	článok 21
článok 15	článok 22
článok 16	článok 23 ods. 1
—	článok 23 ods. 2 až 4
článok 17 ods. 1 až 3	článok 24 ods. 1 až 3
článok 17 ods. 4	článok 7 ods. 3
článok 17 ods. 5	článok 7 ods. 4 až 7, článok 11 ods. 6 a článok 12 ods. 6
—	článok 25
článok 18	článok 26
článok 19	článok 27
príloha IA	príloha I
príloha IB	príloha II
—	prílohy III, IV a VI
prílohy II až IV	prílohy VII až IX
—	prílohy X a XI
—	príloha XII

Predplatné na rok 2012 (bez DPH, vrátane poštovného)

Úradný vestník EÚ, séria L + C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	1 200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, tlačené vydanie + ročné DVD	22 úradných jazykov EÚ	1 310 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	840 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, mesačné (súhrnné) DVD	22 úradných jazykov EÚ	100 EUR ročne
Dodatok k úradnému vestníku (séria S), Verejné obstarávanie a výberové konania, DVD, jedno vydanie za týždeň	viacjazyčné: 23 úradných jazykov EÚ	200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria C – konkurzy	jazyk(-y), v ktorom(-ých) sa konajú konkurzy	50 EUR ročne

Úradný vestník Európskej únie, ktorý vychádza vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie, si možno predplatiť v ktoromkoľvek z 22 jazykových znení. Zahŕňa sériu L (Právne predpisy) a C (Informácie a oznámenia).

Každé jazykové znenie má samostatné predplatné.

V súlade s nariadením Rady (ES) č. 920/2005 uverejneným v úradnom vestníku L 156 z 18. júna 2005 a ustanovujúcim, že inštitúcie Európskej únie nie sú viazané povinnosťou vyhotovovať všetky právne akty v írskom jazyku a uverejňovať ich v tomto jazyku, sa úradné vestníky uverejnené v írskom jazyku predávajú osobitne.

Predplatné na dodatok k úradnému vestníku (séria S – Verejné obstarávanie a výberové konania) zahŕňa všetkých 23 úradných jazykových znení na jednom viacjazyčnom DVD.

Predplatitelia *Úradného vestníka Európskej únie* môžu získať na základe žiadosti rôzne prílohy k úradnému vestníku. O vydaní týchto príloh budú informovaní prostredníctvom oznamov pre čitateľov, ktoré sa vkladajú do *Úradného vestníka Európskej únie*.

Predaj a predplatné

Rozličné platené publikácie, rovnako ako aj *Úradný vestník Európskej únie*, si možno predplatiť a získať u obchodných distribútorov. Zoznam obchodných distribútorov možno nájsť na tejto internetovej adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sk.htm.

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke možno prehliadať *Úradný vestník Európskej únie*, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikatúru a návrhy právnych aktov.

Viac sa dozviete na stránke: <http://europa.eu>.

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK